

RECULL DE POEMES
ESCOLA THAU SANT CUGAT
JOCS FLORALS 2012 - 2015

Volum 4 de Poesia, abril de 2018

Publicació interna de l'Escola Thau Sant Cugat
de la Fundació Institució Cultural del CIC.

Avda. de la Generalitat 199-201, 08174 Sant Cugat del Vallès

Supervisió lingüística: Montserrat Villagrasa

Il·lustracions coberta: Ariadna Campañá; Contracoberta: Norah Dawoodi

Il·lustracions interior: Alumnat de l'escola Thau Sant Cugat

Compaginació i impressió: Winihard Gràfics, S.L, Av. del Prat, 7 08180 Moià

Tiratge de 1000 exemplars fora de venda.

RECULL DE POEMES
ESCOLA THAU SANT CUGAT
JOCS FLORALS 2012 - 2015

LA POESIA A L'ESCOLA

Recull de poemes dels Jocs Florals 2012 - 2015

Recollir i recuperar els poemes guanyadors dels nostres Jocs Florals és una tasca ben gratificant. El recull en format de llibre els dona més rellevància i posa en valor la poesia i, alhora, l'acte creatiu i inspirador de la nostra escola. Dona força a la poesia i s'entronca plenament en el nostre projecte educatiu quan parlem de l'expressió com a eix de comunicació de les nostres vivències i emocions. Dona veu als sentits i al cor.

En aquest nou recull hem incorporat una novetat en relació a les il·lustracions dels poemes. Els alumnes de l'escola n'han estat aquest any els dibuixants, que s'han inspirat en les poesies dels seus companys. Veureu que hi ha una gran varietat perquè hi ha il·lustradors de totes les edats i estils. El grafisme també és creació i la suma de poema amb la seva interpretació en forma d'il·lustració dona força als lectors.

Voldria senyalar també que justament el 2012 va ser el primer any que vam celebrar els Jocs Florals al nostre amfiteatre, espai fabulós que acull tota la comunitat educativa i dona relleu i solemnitat a actes com aquest. Permet gaudir tots junts de la poesia. És un gaudi compartit, estableix complicitats i afectes. Fa escola.

I per últim vull desitjar-vos una lectura ben plaent. Lectura individual o compartida, en silenci o en veu alta, asseguts o estirats, a l'estudi o al banc del parc, tant si us fa esbossar un somris com contenir una llàgrima..., la poesia és vida.

Ricard Bahí
Director Escola Thau Sant Cugat

P.S.: No voldria oblidar-me d'agrair la col·laboració econòmica de l'AMPA de l'escola que ha contribuït a la publicació d'aquest llibre.

XVI JOCS FLORALS
ESCOLA THAU SANT
CUGAT

2012

POESIES PREMIADES 2012

EDUCACIÓ INFANTIL

	Títol	Autor/Autora	Il·lustració
P5	<i>“La caseta”</i>	Àngela González	Lara Barbe
	<i>“L’elefant”</i>	Arnau Carrasco	Pau Vidaña
	<i>“La Rosa”</i>	Cristina Alda	Valentina Boix
	<i>“El Núvol”</i>	Marc Sánchez	Marc Pujal
	<i>“El sol”</i>	Pol Roig	Marc Solé

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

1r	<i>“Peluix”</i>	Núria Dachs	Leyre Domínguez
	<i>“Poesia i rodolins”</i>	Martina Bosch	Judith Mateos
	<i>“La nit”</i>	Guillem Isabal	Joan Tomé
	<i>“La primavera”</i>	Martina Soler	Àlex Torrens
	<i>“La planta”</i>	Maria Iglesias	Lucía Pedrerol
2n	<i>“El director de l’escola”</i>	Irina Montiel	Bernat González
	<i>“La muntanya”</i>	Berta Sánchez	Marc Aibar
	<i>“La rosa de Sant Jordi”</i>	Paula Prat	Júlia Bailach
	<i>“La tortuga viatgera”</i>	Martí Viñolas	Sira Bardulet
3r	<i>“El mar”</i>	Sandra Sibina	Blanca Redondo
	<i>“L’entrepà”</i>	Mar Argemí	Marc Garcia-Falces
	<i>“L’estrella (1)”</i>	Carme Mora	Marcel López
	<i>“L’estrella (2)”</i>	Carol Barba	Martina Ledo
4t	<i>“El secret de Sant Jordi”</i>	Marina Sánchez	Ricard Artigas
	<i>“Uns companys especials”</i>	Pau Cebrián	Carlota Nicolás
	<i>“Fes-me un petó”</i>	Mònica Argemí	Pol Santín
	<i>“L’àvia”</i>	Paula Ruiz	Lucía García

5è	<i>“Fragment de la meua vida”</i> <i>“L’adopció”</i> <i>“Què vull ser de gran”</i> <i>“Somiar”</i>	Bet Ribas Maria Pereda Pol Viladomiu Pol Marzo	Clàudia Medina Pol Vives Ignasi González-Sala Lucas Martínez
6è	<i>“Sense son”</i> <i>“Jardí d’hivern”</i> <i>“Poesia”</i> <i>“El meu primer amor”</i>	Joan Triadú Anna Guix Marina Arqué Carlota Benet	Victor Andreu Nil Pereira Àlex Berenguer Carla Cavallé

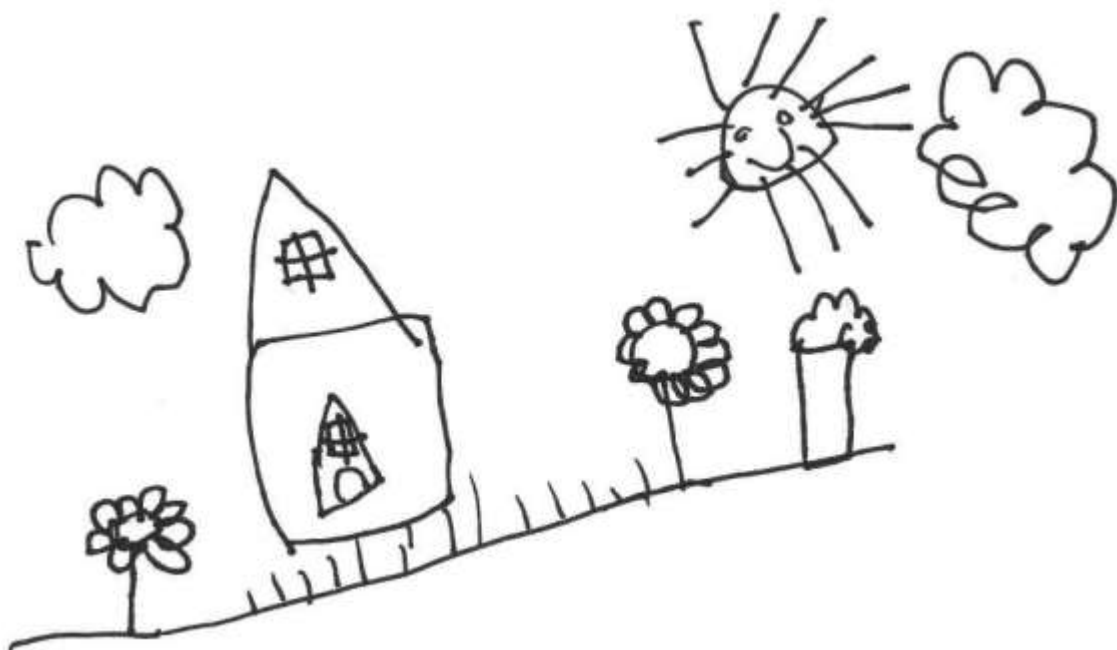
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

1r ESO	<i>“Perquè tot té un procés”</i> <i>“Fragment d’un petit bestiari II”</i> <i>“El meu bestiari màgic”</i> <i>“Bestiari del jardí”</i>	Berta Olmos Berta Solé Paula Barja Paula Ponce	Clàudia Mallol Laura Díaz Pau Juanmartí Òscar Roca/ Roger Terrisse/ Joan Mayol
2n ESO	<i>“Una vida”</i> <i>“Tot és possible”</i> <i>“Escarxofat al sofà”</i> <i>“La sequoia mil·lenària”</i> <i>“Construcció d’un futur”</i> <i>“Reconstrucció”</i> <i>“Dolç eucaliptus”</i>	Marc Jaimejuan Clara Tintoré Marc Baldrich Fiona Torelló Joan Comelles Roser Mercadé Quim Garriga	Miquel Barja Marina Bárcena Irina Montiel Berta Sánchez Clara Tomer Jan Fornieles Oriol Clivillé
3r ESO	<i>“Males aparences”</i> <i>“En construcció 3”</i> <i>“En construcció: el futur”</i> <i>“Llibertat en construcció”</i> <i>“Creació d’una existència”</i>	Roger Figueras Miquel París Pol Ryan Joan Iglesias Maria Bardají	Andrea Garcia Pere Mayol Jan Benito Clàudia Alcober Martina Gràcia
4t ESO	<i>“El pes de la mudança”</i> <i>“El pes de la mudança 3”</i> <i>“El pes de la mudança 4”</i>	Jan Guix Paola Hernández Martí Cardona	Enzo Tommasi Unai Garcia Adrià Montfort

LA CASETA

Jo tinc una caseta molt bonica,
és tan bonica que quan me'n vaig,
li faig un petó.

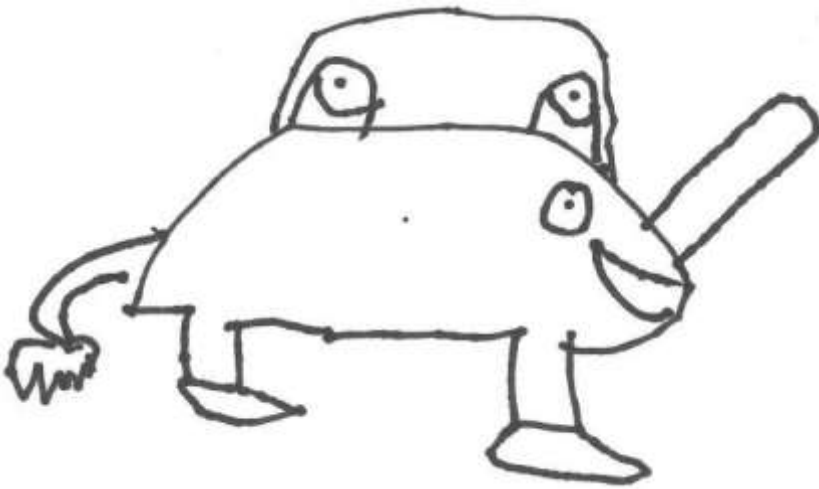
Àngela González

L'ELEFANT

Jo un dia estava pintant
se'm va acostar un elefant.
Jo li vaig dir una cosa
i ell no va protestar.
L'elefant va marxar
i la casa no va trobar!

Arnau Carrasco

LA ROSA

La rosa ha florit
tothom agafa alegria
i la primavera ja somriu.

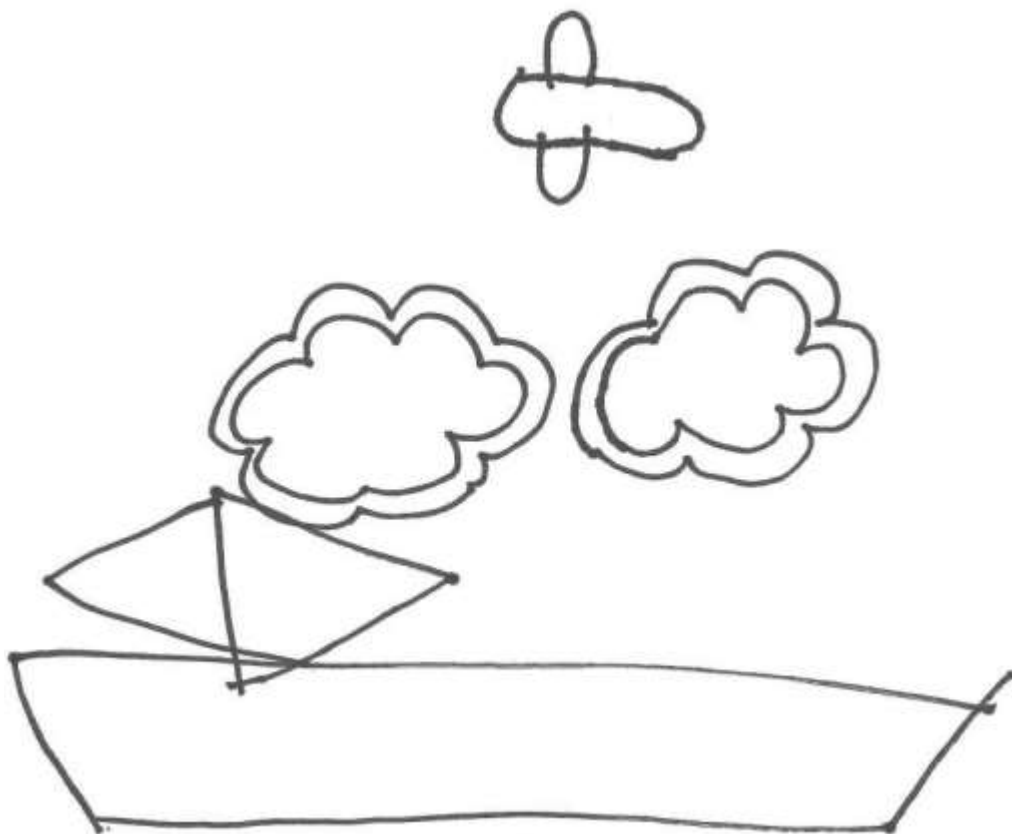
Cristina Alda

EL NÚVOL

Els barcos van per l'aigua,
els avions van pel cel
formant un núvol que mai es veu.

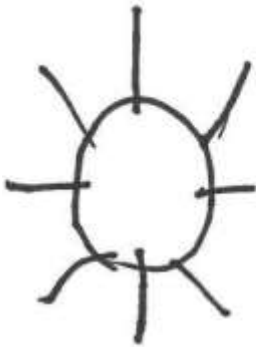
Marc Sánchez

EL SOL

El sol surt i brilla,
i la lluna fa dormir.

Pol Roig

PELUIX

El meu osset de peluix
és suau com el cotó fluix.
I em fa companyia
de nit i de dia.

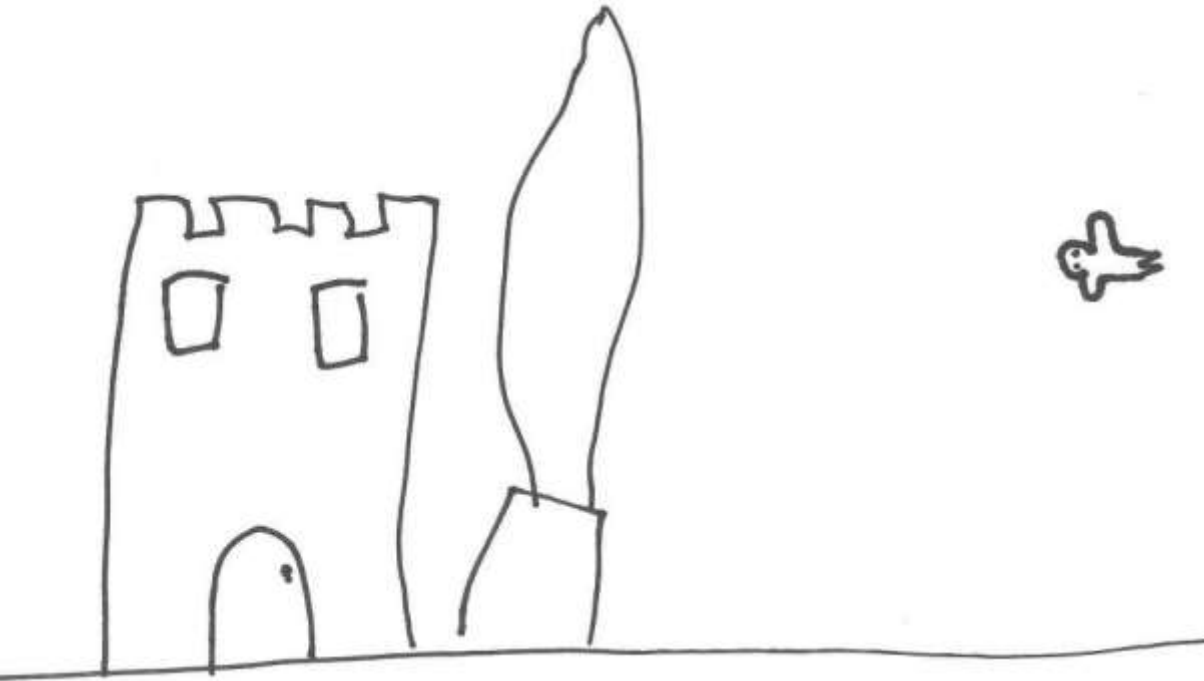
Núria Dachs

POESIA I RODOLINS

Dalt d'un castell
hi ha un ocell.
Se'n va volant
tot cantant.
Arriba a un pi
al mig d'un jardí.

Martina Bosch

LA NIT

Quan és de nit
la lluna brilla.
Amb la seva companyia
surten les estrelles.
Quan és de nit,
dormo amb un peluix.

Guillem Isabal

LA PRIMAVERA

La primavera floreix
els nens vénen cantant
ben fort cridant i cridant.
Cada dia vénen cantant i cantant
ben fort cantaran.

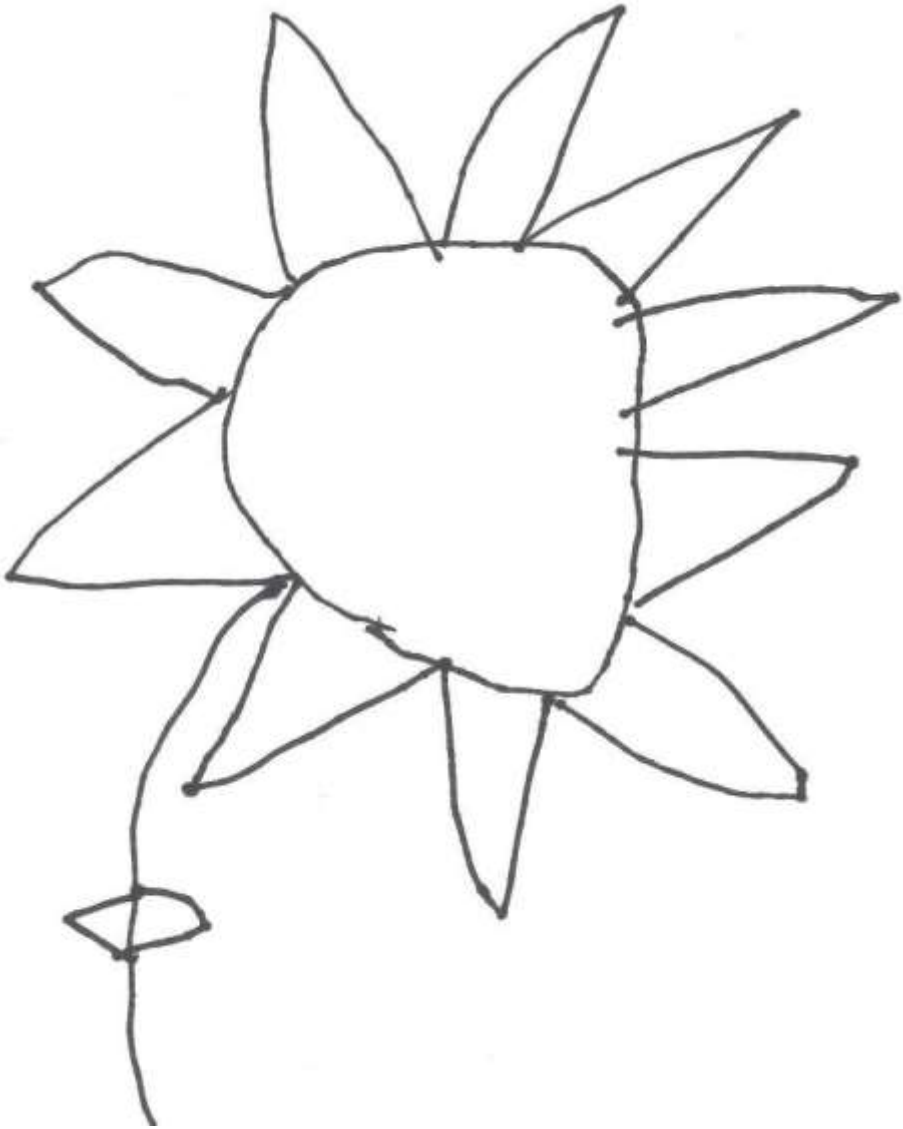
Martina Soler

LA PLANTA

Plantarem la planta
quina planta és?
És el gira-sol
que viu mirant el sol.

Maria Iglesias

EL DIRECTOR DE L'ESCOLA

El director de l'escola
té molta importància,
i no té gens d'ignorància.
És molt simpàtic
i molt matemàtic,
sempre diu bon dia
i nosaltres li contestem amb molta alegria!

Irina Montiel

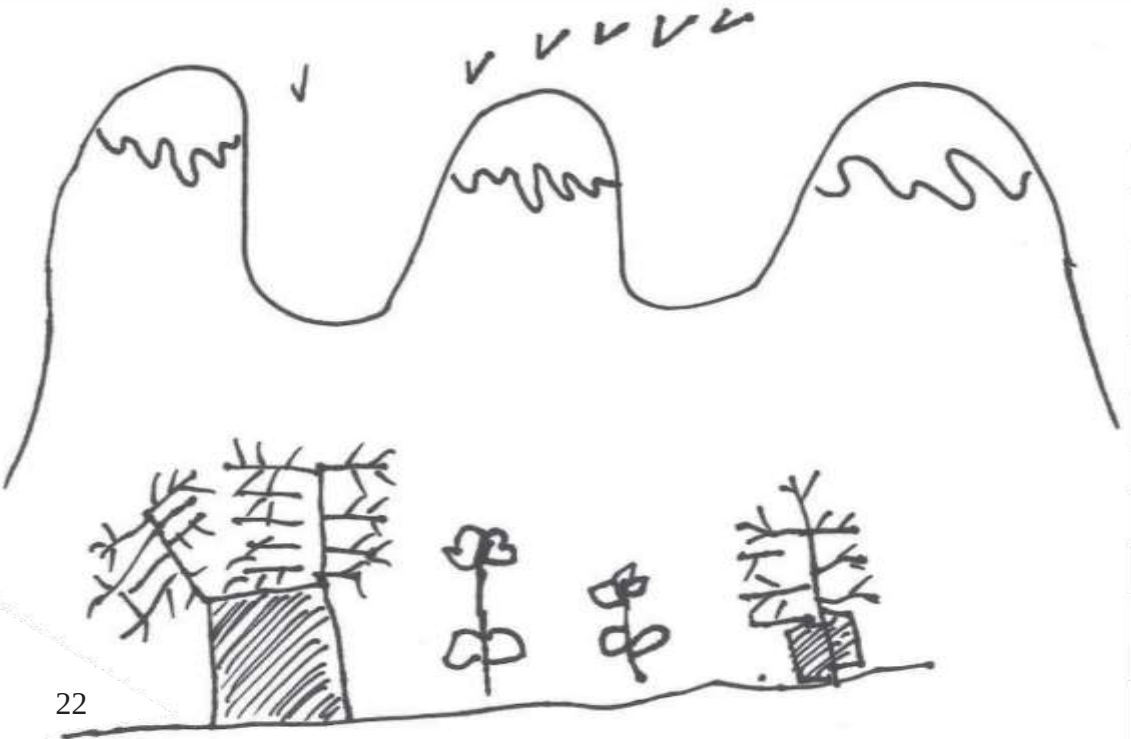
LA MUNTANYA

La muntanya és per caminar
a l'hivern té molta neu
i a l'estiu herba fresca
que trepitjo quan vaig a peu.

Quan estic estirada
no és un avorriment,
veig els arbres que es mouen
si fa una mica de vent.

Si t'atures veus plantes boniques
també veig ocells volar,
que de mica en mica
es paren a menjar.

Berta Sánchez

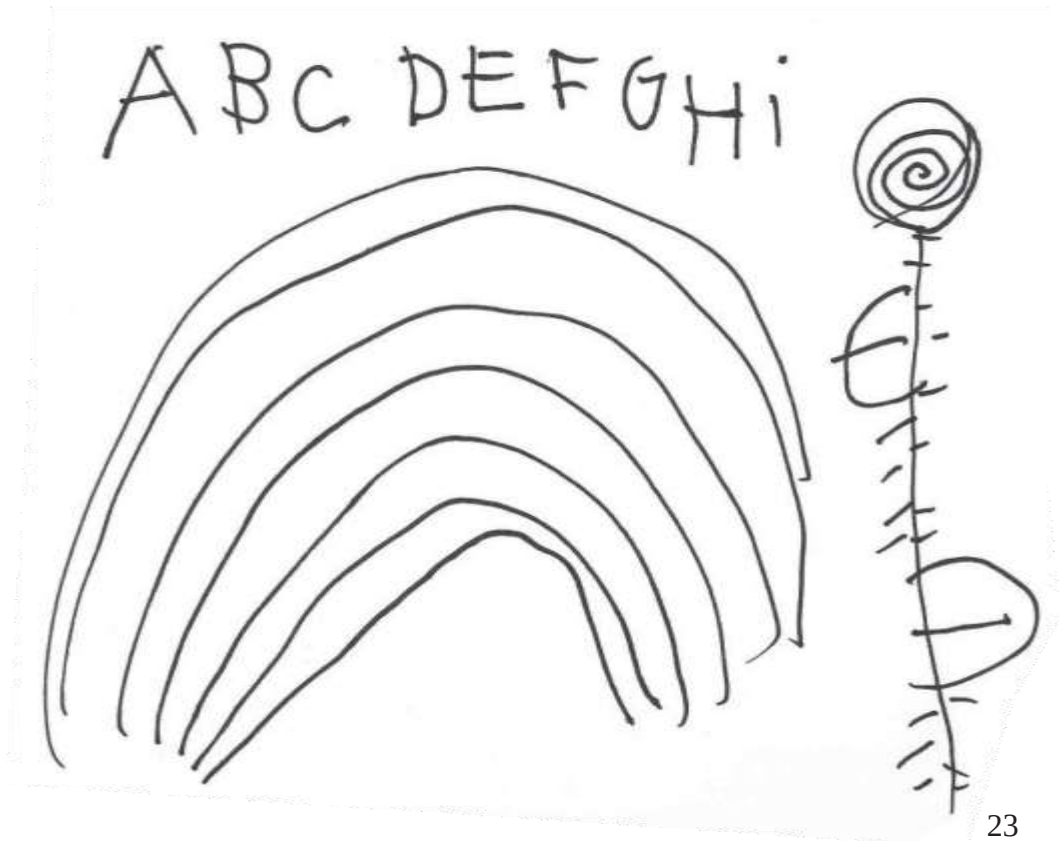

LA ROSA DE SANT JORDI

Per Sant Martí
dibuixarem en el cel
colors sense fi.

Per Sant Jordi
una rosa,
un xic de poesia
i de prosa.

Paula Prat

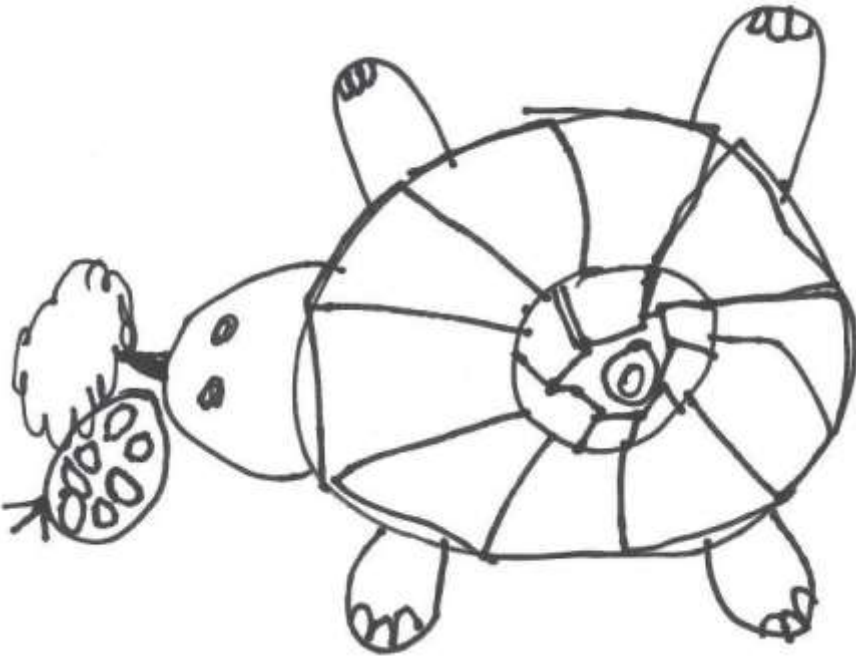
LA TORTUGA VIATGERA

Avui ha aparegut a casa meva
una tortuga viatgera.

Ha vingut de casa del veí
xino-xano, fent camí.

Tomàquet i enciam li hem donat
i quan ha estat ben tipa, ha marxat!

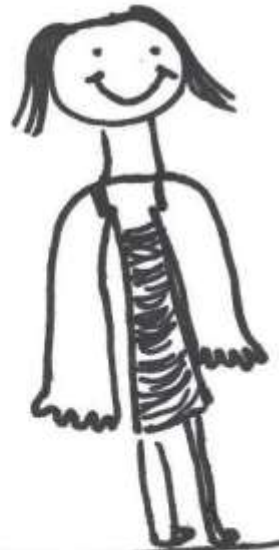
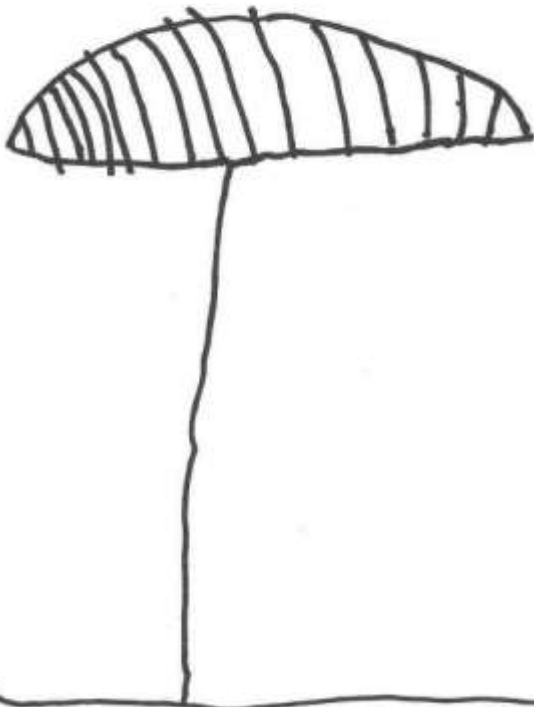
Martí Viñolas

EL MAR

M'agrada anar a la platja,
fer gresca i jugar amb la Marta.
Quan fa calor
ens posem el banyador
i si crema el sol
ens posem sota el para-sol.
Els peixos brillen sota el mar
mentre tira tinta el calamar.
Tinc ganes d'anar a pescar
i després anar a nedar.

Sandra Sibina

L'ENTREPÀ

L'entrepà es menja,
pot ser de molts sabors:
de tonyina, de formatge i de pernil dolç.
Pot ser de dos pams,
l'hauràs d'agafar amb dues mans.
Si me'l fas per esmorzar,
segur que me'l podré acabar.

Mar Argemí

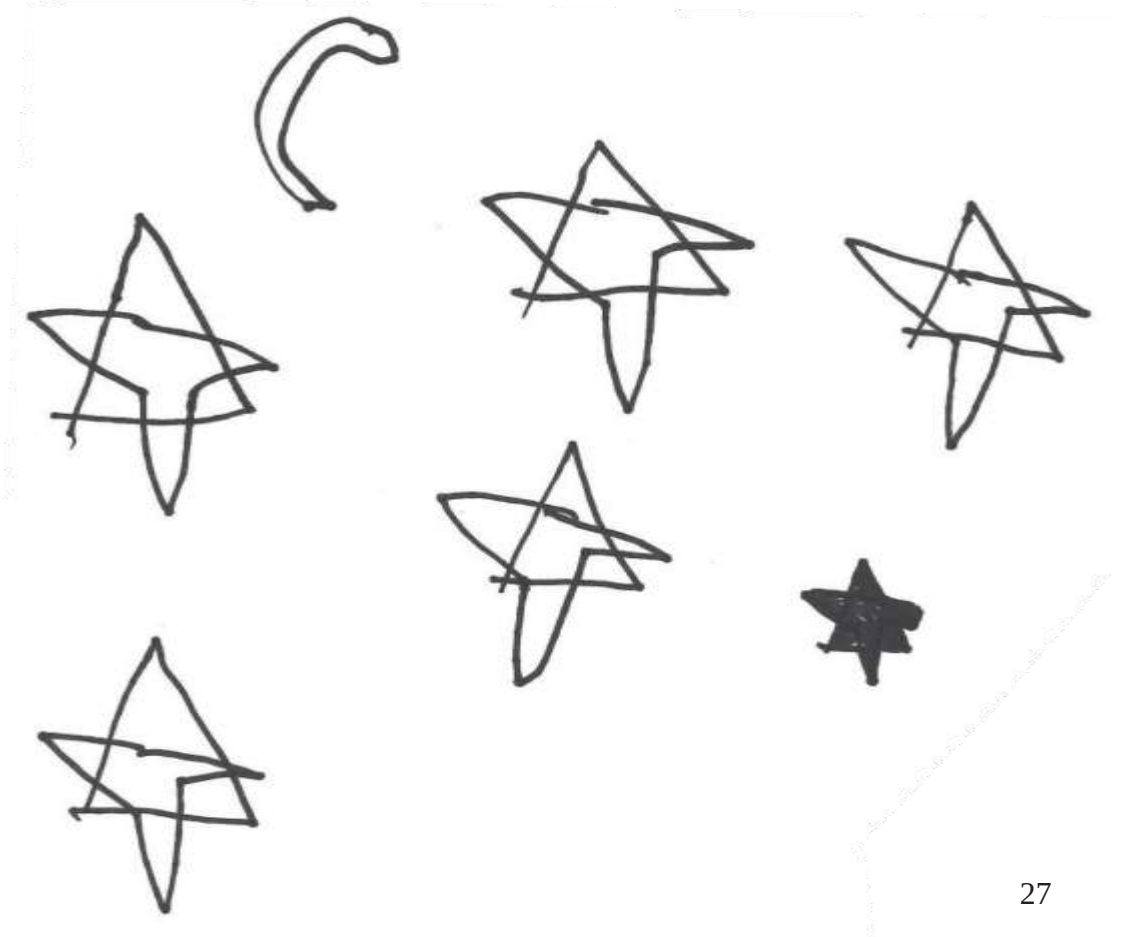

L'ESTRELLA (1)

Sóc una estrella
petita i bonica,
de dia m'amago
i de nit m'il·lumino.

Si mires al cel
veuràs un estel
demana un desig
i el veuràs tot seguit.

Carme Mora

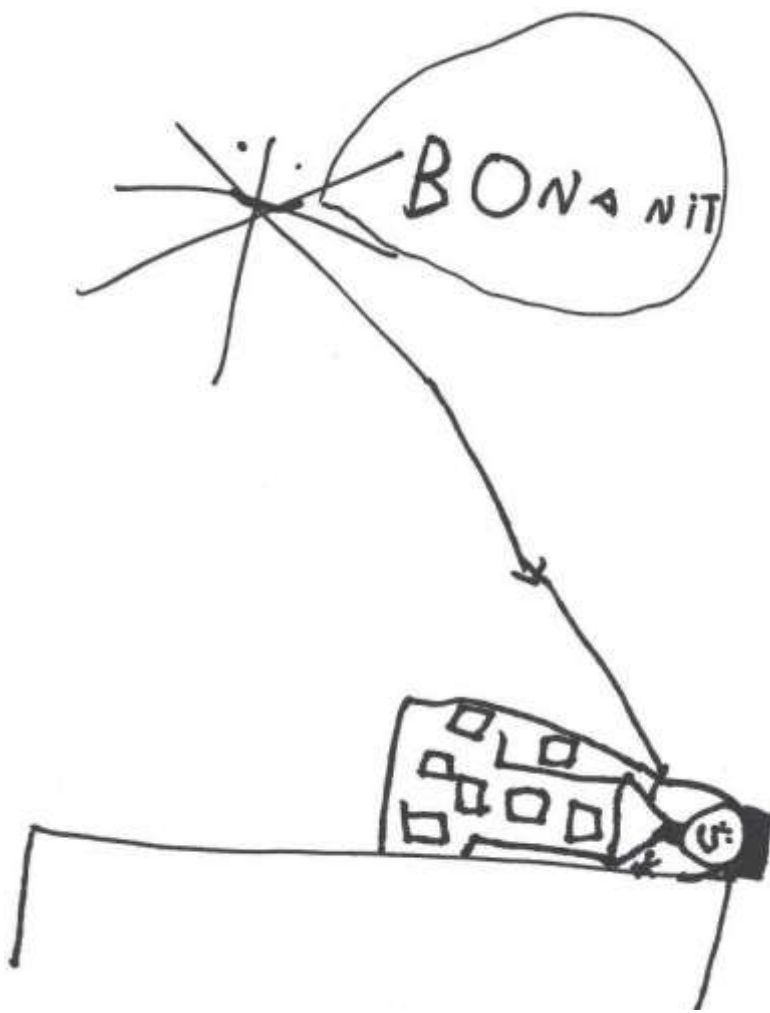

L'ESTRELLA (2)

Aquesta nit m'he aixecat
i una estrella m'he trobat.
Amb els ulls m'ha mirat,
m'ha donat la mà
i m'ha dit: bona nit!

Amb l'estrella he somiat,
un somni molt especial:
que totes dues hem jugat.
Quan m'he despertat
l'estrella ha marxat.

Carol Barba

EL SECRET DE SANT JORDI

Sant Jordi té un secret:
ningú el sap,
ningú l'entén.

Potser la rosa no és vermella
o el llibre no té lletra.

Jo l'intento descobrir
mentre escric aquest rodolí.

I si neva a mig abril?
I si el Sol es queda gris?

El misteri haig de trobar,
segur que està als Jocs Florals.

Al diari posa que una rosa està
plena de lletra
i la pàgina d'un llibre és vermella.

El secret que té Sant Jordi
és que la gent riu i fa poesia,
a qualsevol moment del dia.

Marina Sánchez

UNS COMPANYS ESPECIALS

A la meva classe tots
els companys són especials,
voleu saber per què?
Doncs ara us ho explicaré.

N'hi ha de graciosos
i també de vergonyosos.
N'hi ha de molestats
que es posen enfadats.

N'hi ha de hoquistes
i també de futbolistes,
i un pou de ciències
quan ens toca fer experiències.

N'hi ha de juganers i
també de riallers.
Hi ha millors amics
i d'altres divertits.

Tots els companys són especials
per això no ens separaran mai.

Pau Cebrián

FES-ME UN PETÓ

Fes-me un petó suau i fi
que ja em conformo així.

Fes-me un petó amb compassió
que confirmi que estem en connexió.

Fes-me un petó carinyosament
perquè tinc un bon pressentiment.

Fes-me un petó amb il·lusió
que així m'ompliré d'emoció.

Fes-me un petó silenciosament
que així sabré que l'has fet tendrament.

Fes-me un petó amb molt d'amor
que així el meu cor sentirà una explosió.

Mònica Argemí

L'ÀVIA

La meva àvia es diu Florita,
té el cabell blanc i per mi,
és la més bonica.

Té un problema de salut
que es diu Alzeimer.
Està en una residència
amb altres avis i àvies.

Quan jo era petita
em donava caramels.
Jo la recompensava
amb un petonet.

Per dinar, em donava paella.
Ara ja no la pot fer, ella.

La meva àvia es diu Florita,
té el cabell blanc i per mi,
és la més bonica.

Paula Ruiz

FRAGMENT DE LA MEVA VIDA

Jo, per exemple, em llevo cada dia
a les set vint-i-cinc i
desperto les meves germanes
que dormen plàcidament.

Em vesteixo, mig adormida,
i corro cap a la cuina a esmorzar.
Un got de llet ben calentó,
me'l bec sense esperar.

Ja hem sortit de casa,
i arribem a l'escola.
Saludem els amics,
i si no ens posem la bata tot són crits!

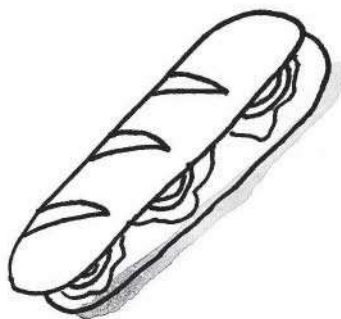
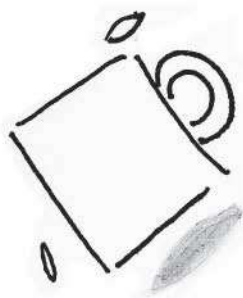
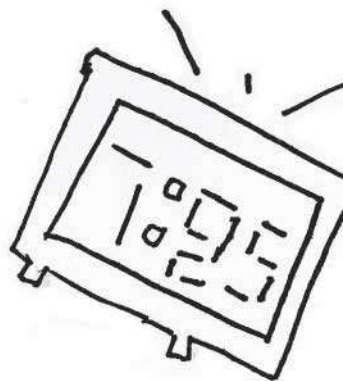
Comencem les classes,
és hora d'estudiar,
expressió escrita, naturals
o castellà.

Ara anem al pati,
que contents que estem!
Juguem i xerrem,
i un entrepà ens mengem.

Després de dues hores més de classe,
toca anar a dinar,
espaguetis, meló
i bacallà.

És l'hora que ens vénen a buscar,
ens fem la motxilla,
l'estoig no ens el podem emportar
i sortim a fora a esperar.

Quan arribem a casa,
berenem el que volem
fem deures i estudiem
i a la dutxa ens posem.

L'ADOPCIÓ

Jo tinc un germà,
que encara que és adoptat
és el meu germà estimat.

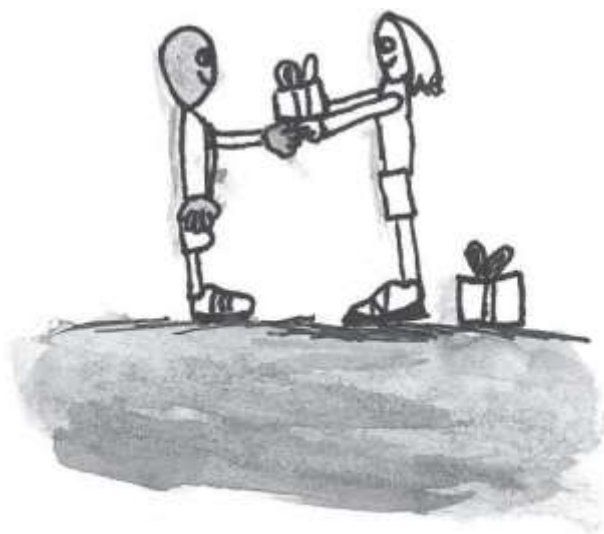
Quan jo era petita,
estava sola i avorrida
sense ningú amb qui jugar.

Els meus pares se'n van anar
i sola em vaig quedar,
després me'n vaig anar
a buscar el meu germà.

Quan vaig arribar
molt contenta em vaig posar.

Ja tenia amb qui jugar !

Maria Pereda

QUÈ VULL SER DE GRAN

No sé què vull ser de gran,
arquitecte, cuiner o botiguer.

Si sóc arquitecte voldré dissenyar
cases, edificis o maquetes.

Si sóc cuiner tindrè un restaurant
per poder fer menjars gegants.

Si sóc botiguer, vendré gelats
de maduixa, vainilla i canyella
que són una meravella.

No sé què vull ser de gran
professor, bomber o enginyer.

Si sóc professor voldré ser
un gran inspirador.

Si sóc bomber arribaré ràpid
al lloc on s'ha produït el foc.

Si sóc enginyer voldré fer camins
perquè hi puguin passar els meus
veïns.

No sé què vull ser de gran
ja ho pensaré més endavant.

Pol Viladomiu

SOMIAR

Somiar no costa gens,
tan sols és tancar els ulls
i no veure res.

Els somnis vénen i
se'n van,
però mai no tornaran.

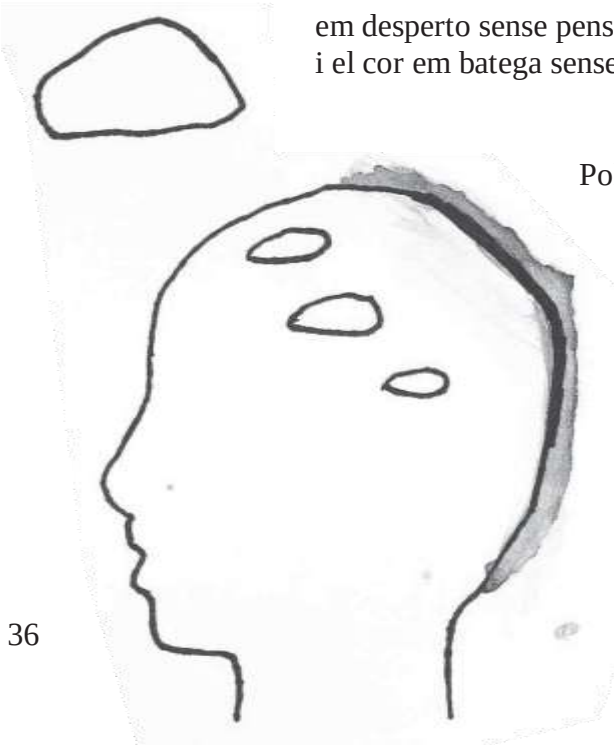
Estàs sol al llit tapat
amb el llençol i
el coixí al cap.

Un cop vaig somiar,
però l'endemà
no me'n vaig recordar.

Un dia vaig somiar que volava
i vaig veure un núvol
que passava...

Si tinc un malson
em desperto sense pensar,
i el cor em batega sense parar.

Pol Marzo

SENSE SON

La lluna ja s'alçava,
el cel era estelat,
però jo insomne estava
al llit, aclaparat.

Ja potser entràveu
dins món fabulós,
o amb la lluna parlàveu
des del propi balcó.

Hauria de ser al museu:
cantat, musicat, parlat.
Una cosa m'assegureu
és veritablement art.

Cap poeta té la ment
de fer una poesia
amb tanta excel·lència,
amb aquest talent.

Però amb la lluna conversant,
no es pot acabar evitant
que una poesia
et tregui la son cada dia.

Joan Triadú

JARDÍ D'HIVERN

Avui al matí
he sortit al jardí.
He vist els arbres
amb les pelades branques.
He vist la neu
damunt el relleu.
He vist les herbes
amb un tou de gebre.

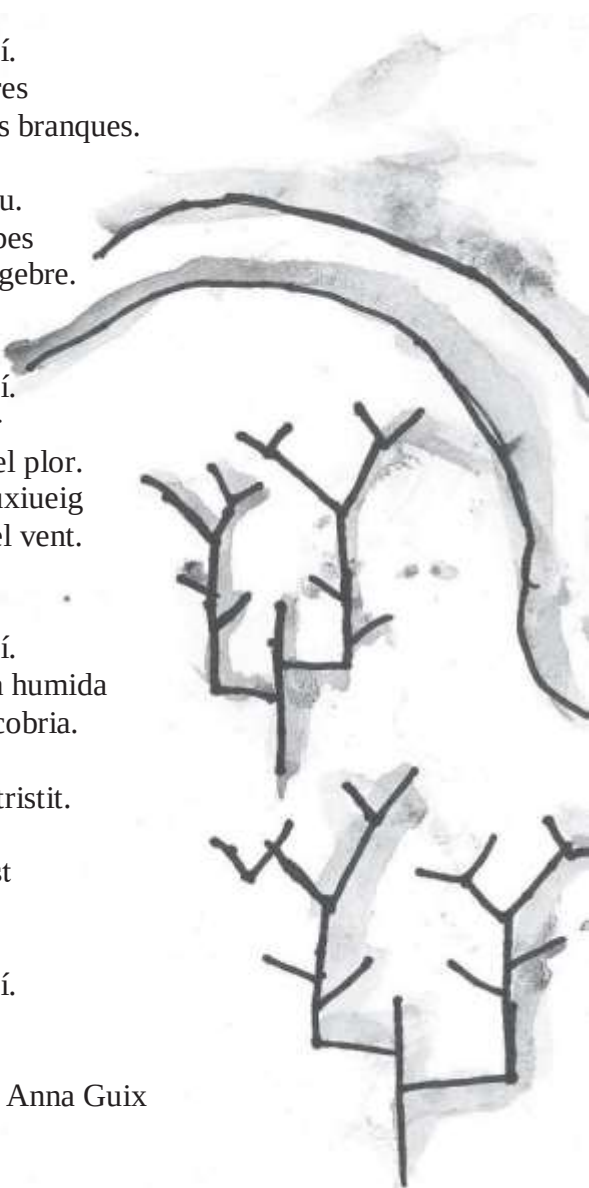
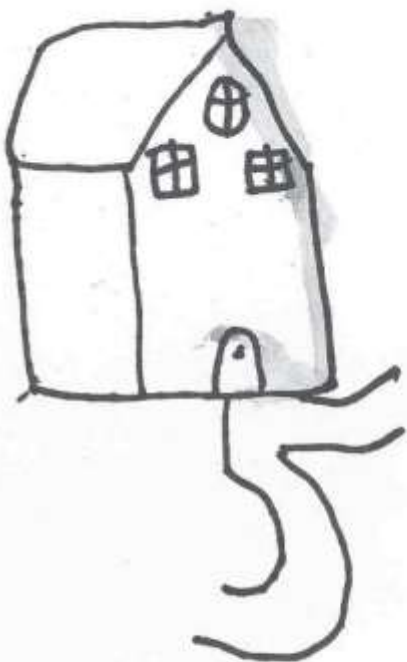
Avui al matí
he sortit al jardí.
He sentit l'olor
dels arbres en el plor.
He sentit el xiuxiueig
de la boira en el vent.

Avui al matí
he sortit al jardí.
He vist la boira humida
que els arbres cobria.
He vist el camí
que plorava entristit.

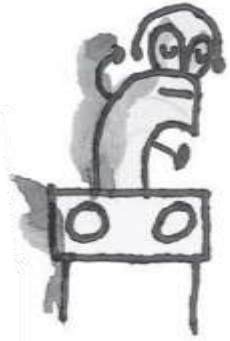
L'hivern és trist
i humit.

Avui al matí
he sortit al jardí.

Anna Guix

POESIA

Una poesia
és escriure els sentiments,
damunt d'un mar de pintura blanca.

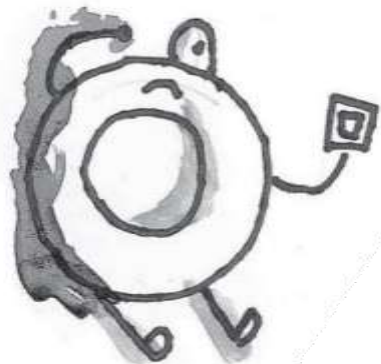
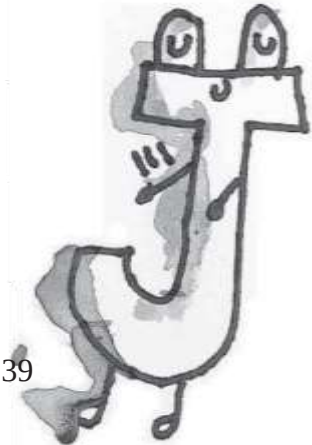
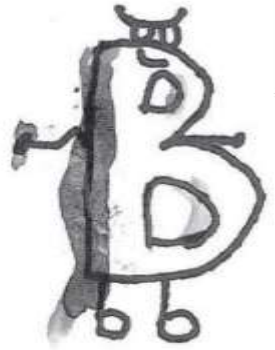
Una poesia
és una llarga cortina
plena de lletres i de punts
que descansen sobre un full.

Una poesia
és fer rimar les expressions,
és fer donar la mà a les paraules.

Una poesia
és donar vida a les lletres,
és fer que ballin en filera.

Una poesia
és una petita melodia
és un petit conte inexplicable.

Marina Arqué

EL MEU PRIMER AMOR

Tu habites al meu cor,
no et veig,
estàs lluny,
et desitjo,
però no arribo.

Els recordo,
aquells dies d'estiu,
el primer moment amb tu,
el primer sentiment cap a tu.

Aquells dies d'estiu,
tots plens d'amor i sentiments.

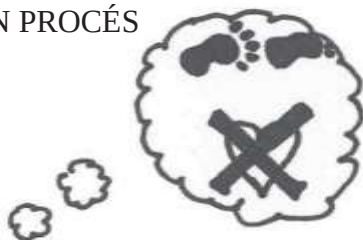
Els recordo,
els desitjo i
els habito.

Carlota Benet

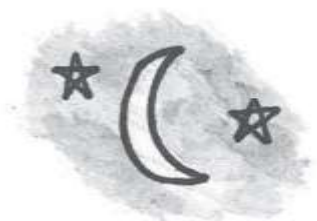
PERQUÈ TOT TÉ UN PROCÉS

Des de ben avall, a terra,
des del fons de les arrels,
tot comença, tot creix,
tot inicia el seu procés.

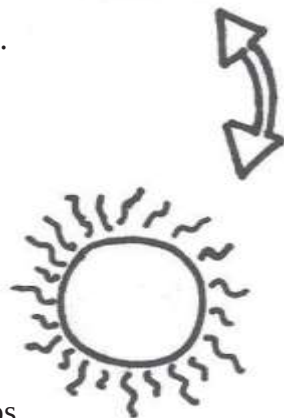
Lentament,
a poc a poc,
tot agafa forma,
tot es posa a lloc.

Ho construïm dia i nit,
amb nervis de veure-ho finit.
Sempre amb ganes i alegria,
però sobretot en companyia.

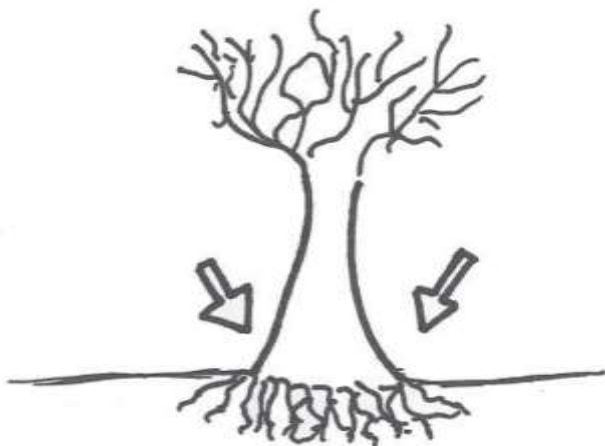

Però tot té principi i té final,
I allò que teníem es va anar degradant.
Ja no era el mateix,
s'estava desfent.

Finalment, allò va desaparèixer,
allò que tant estimàvem,
que havíem construït,
se n'havia anat, s'havia esvaït.

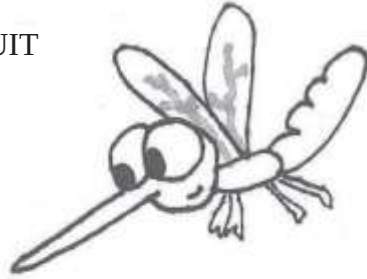
Berta Olmos

FRAGMENT D'UN PETIT BESTIARI II

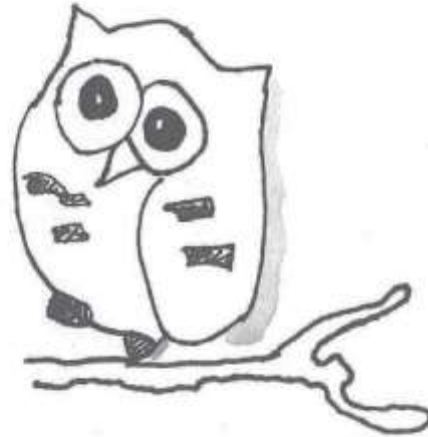
MOSQUIT

Era un mosquit
tan malparit,
que molestava
dia i nit.

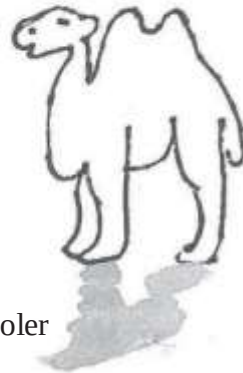
MUSSOL

Era un mussol endormiscat,
que vivia tot clapat
vigilant dia i nit,
qui passava sota el llit.
Si a algú se li acudia passar,
el mussol no trigaria en atacar,
i amb el seu bec punxegut,
deixaria l'animal ben fumut.

CAMELL

Tens dos geps
a l'esquena
perquè de petit
no et van estimar.
De tanta angoixa
i tanta pena
tota l'esquena
se't va encorbar.

Berta Soler

EL GAT NEGRE

Ombra fosca que vigiles el sinuós carrer,
sinuós com tu.

Dues mitges llunes en la fosca nit,
quatre urpes afilades,
una nit sense dormir.

La gent tem creuar-se amb tu
i els que es fan els valents
amb la teva mirada
no se'n van contents.

Set vides diuen que tens,
no les malgastis de pressa i corrents.

El teu pelatge negre
intimida els contrincants
i, altre cop, la teva mirada impertèrrita
els fa sentir minvants.

L' HIPOGRIF

Tens el cap i les ales d'àguila,
les potes i la cua de cavall,
si fossis real
series molt estrany.

El teu plomatge platejat
té una bellesa encisadora,
amb el teu bec daurat
ataques sense demora.

Tanmateix,
jo t'he vist
en un món millor
o més ben dit,
en el somni de cada nit.

UNICORN

Potes d'antílop i barba de boc,
una banya enroscada enmig del front
la criatura més bella del món
que ningú mai no l'ha vista enlloc.

Ara mateix, no em vull moure d'on sóc
perquè estic en un somni, no sé on
et sento al meu costat, blanc unicorn
i t'estic veient, i d'aquí no em moc.

Bellesa insuperable que t'envolta
observar-te és una cosa genial.
Oh, bellesa divina que t'oculta!

Saviesa tens; si us plau, transmet-me-la,
transmet-me-la i en pau et deixaré,
transmet-me-la i no tornaré més.

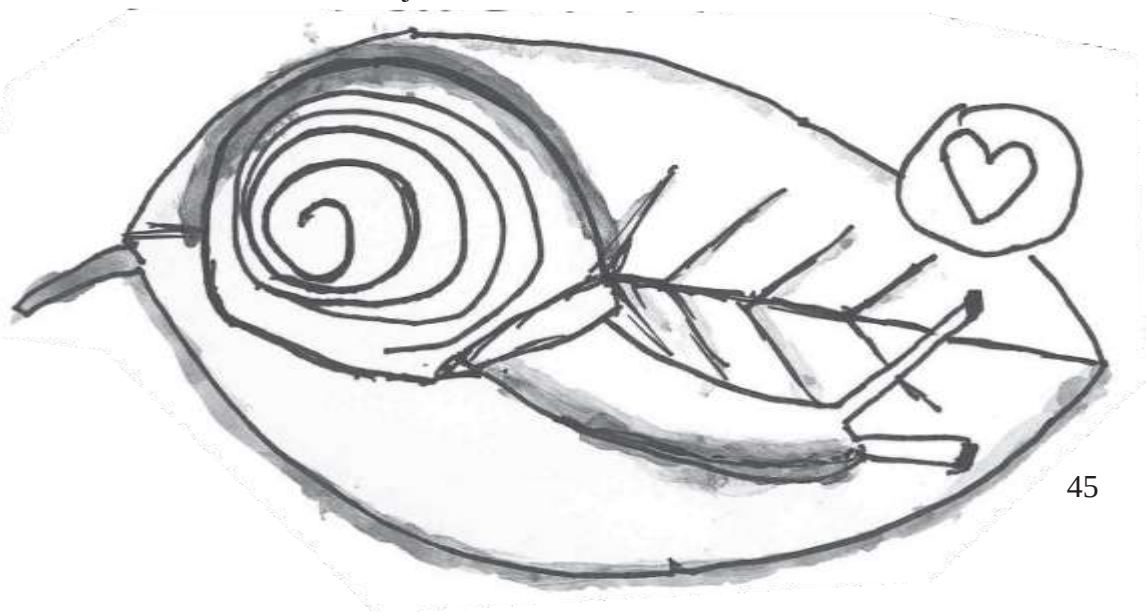
EL CARGOL

Un rodamón molt enfeinat
que carrega la casa a l'esquena
va deixant un rastre enganxós
mentre camina per la mullena.
Tot pujant per una col
com aquell que la cosa no vol,
va endrapant totes les fulles
i només en deixa les despulles.

De sobte es va sentir atret
pels pètals frescos d'una rosa
i tot content i força distret
es dirigí a ella com qui no gosa.

Caminant molt lentament
admirant la bellesa de la flor,
s'hi dirigeix a pas molt lent,
disposat a fer-hi un mos, però.

De tan enamorat com anava
el cargol ben despistat
no veié que algú passava
i ja l'havien esclafat!

CUC DE TERRA

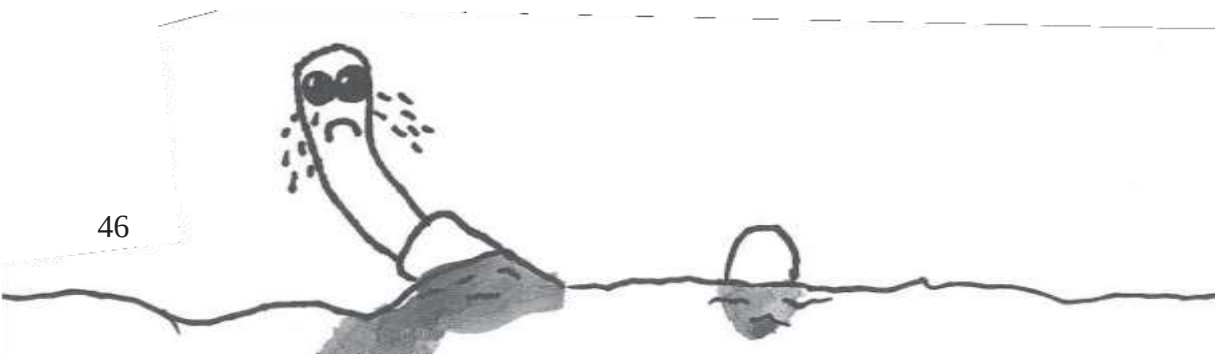
Un cuc de terra molt seriós
tot rosat i enganxifós
es passejava per sota terra
entre la humitat i la pena.

El pobre desgraciat
sense companyia ni parella
descansava en la humitat
desesperat per tanta pena.

Desitjava de tot cor
trobar algú amb qui parlar
algú que li tragués el dolor
i amb qui pogués somiar.

Un altre cuc passava per allà
i això que el sentí plorar
de tanta llàstima que li va fer
va córrer i el va abraçar!

Per fi havia trobat
el pobre cuc desesperat
aquell amic que desitjava
i que tant necessitava.

EL TALP

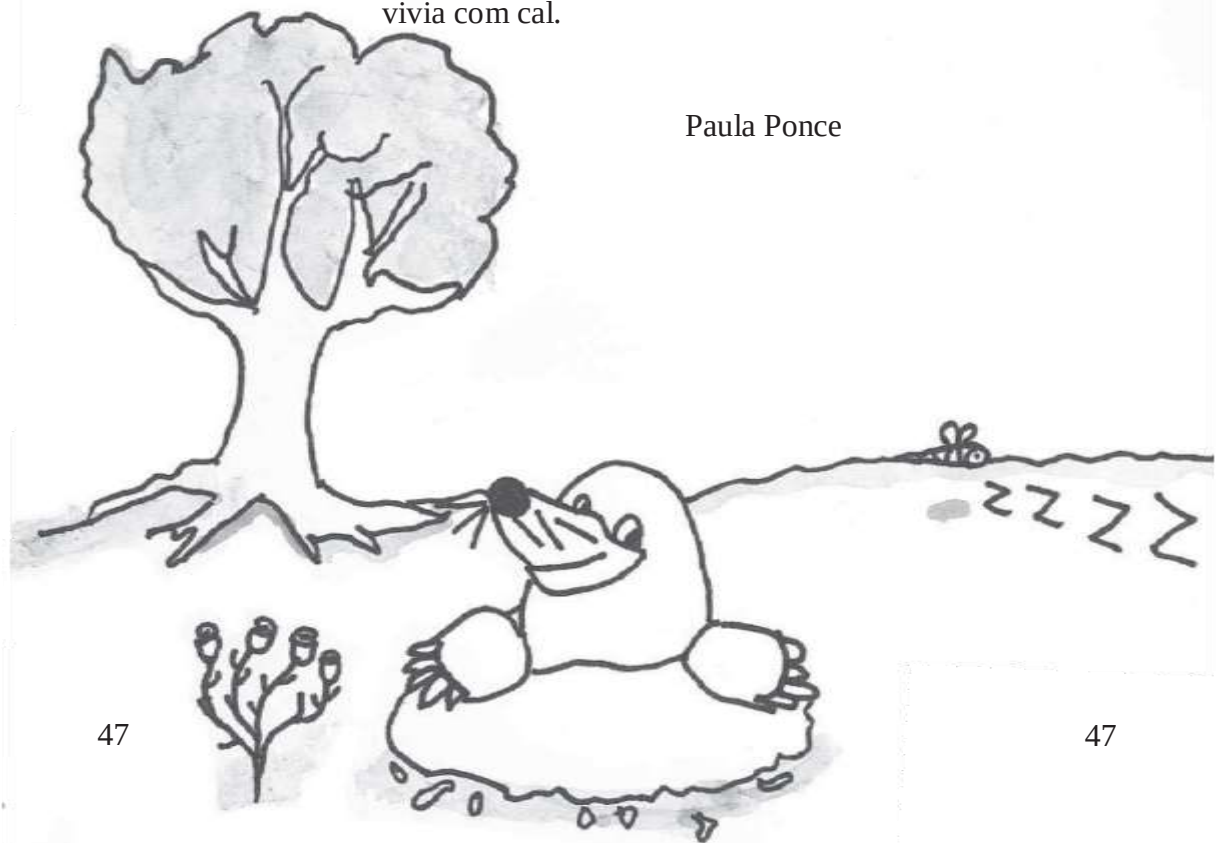
En Tomeu era un talp especial
no era pas estrany,
només una mica diferent
a la resta de la seva gent.

A ell li agradava la llum,
la natura i el perfum.
El perfum de les flors d'aquell jardí
que ell considerava diví.

Gaudia escoltant el so
de les abelles fent la mel.
Gaudia de cada olor
de la vida, sense vel.

Això feia d'en Tomeu
un talp molt especial
que a diferència dels altres
vivía com cal.

Paula Ponce

UNA VIDA

Camí sense fronteres,
món per endavant,
un mur ple de paraules
que algun dia se sabran.

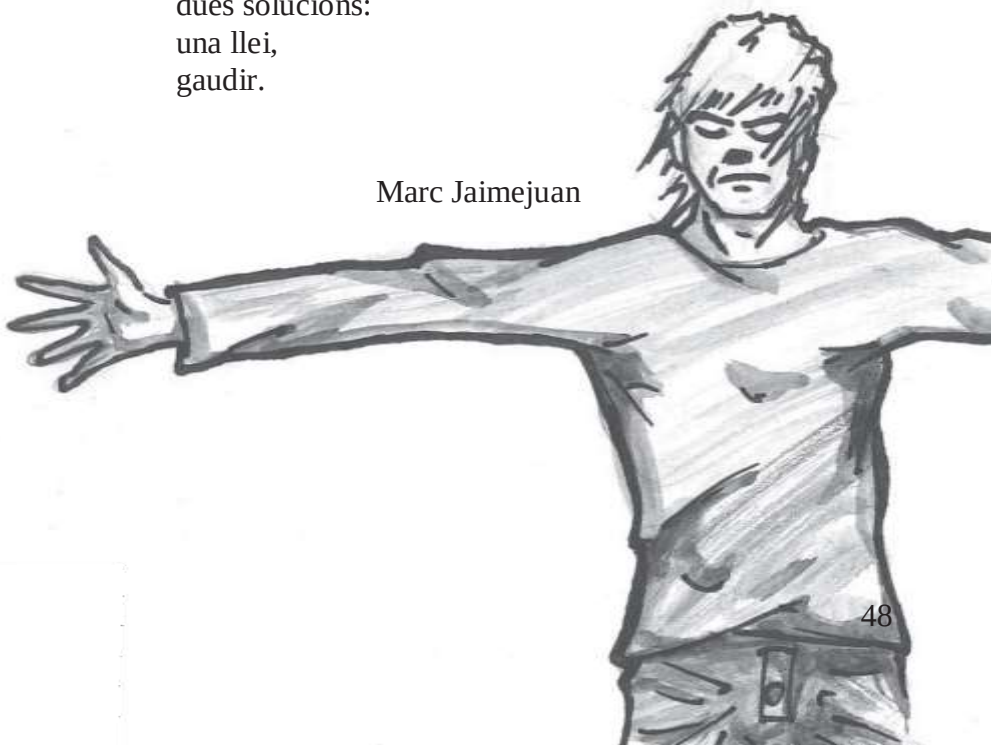
Un seguit d'històries i somnis
per poder alçar,
un llibre d'emocions
encara per estrenar.

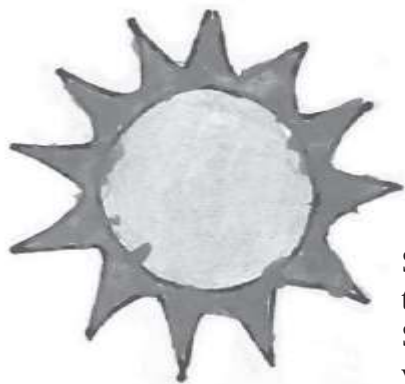
Un infern d'ordres i lleis
per haver de suportar,
tristesa i alegria
les que ens han pogut tocar.
Una varietat d'aventures
que al pas del temps ja vindran.

Paciència i viu el moment,
que quan toquis les sabràs.

Un conflicte
dues solucions:
una llei,
gaudir.

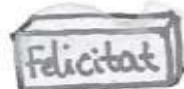
Marc Jaimejuan

TOT ÉS POSSIBLE

Somriu,
tot és possible.
Salta,
volaràs.
Segueix el teu somni
algun dia arribaràs.
Si vols,
ho aconseguiràs,
però per ell has de lluitar.
No pots esperar,
has d'actuar,
amb intuïció i instint,
continua insistint.
No et deixis enganyar,
la teva sort et guiarà.
Fes el teu camí
fins arribar al teu destí.
I allà t'inundaràs
de felicitat i satisfacció.
Val la pena,
t'ho dic jo.

Clara Tintoré

ESCARXOFAT AL SOFÀ

Escarxofat al sofà,
que bé que s'hi està.

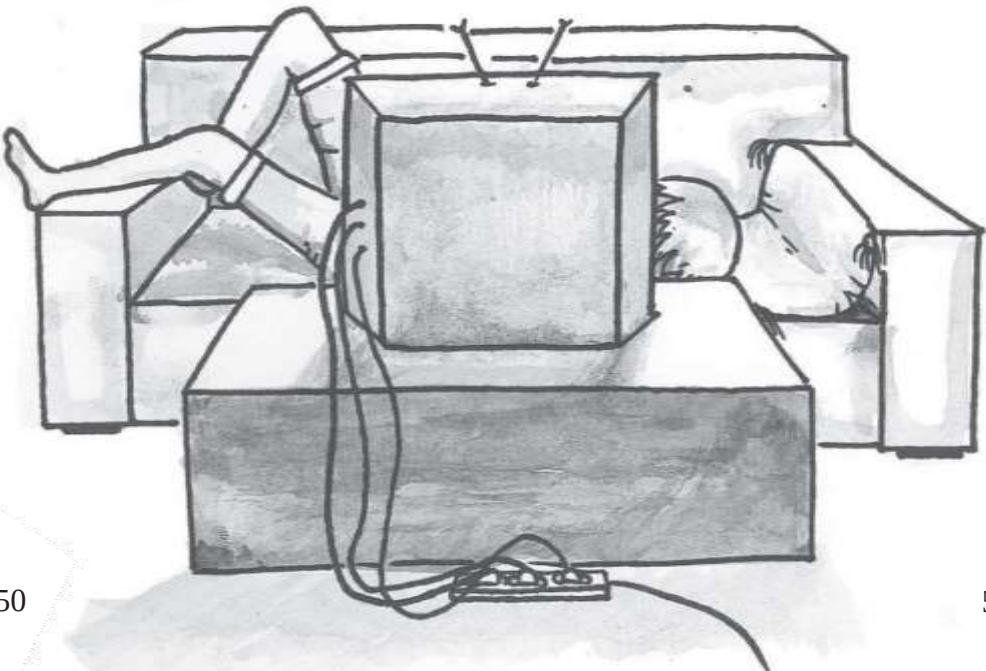
El cap de setmana,
després de dinar,
una bona becaïneteta,
va bé per descansar.

Per veure la tele,
prou bé que va,
abans que el teu germà
et vingui a empenyar.

S'hi està tan bé per jugar a la consola,
sempre que no t'hagis de moure.

Escarxofat al sofà,
que bé que s'hi està.

Marc Baldrich

LA SEQUOIA MIL·LENÀRIA

El meu vers perdurarà
sequoia mil·lenària,
a la serra nevada
d'un dia d'hivern.

Només el meu vers salvarà les distàncies,
només el que és escrit
durarà eternament,
si és que l'eternitat existeix.

L'arbre creix
i desafia el cel.

Et quedarà el record,
sequoia mil·lenària,
de la traça furtiva
a la teva dura escorça.

Em perdré en els teus forts braços,
m'internaré en la boira
sense sentir els meus passos.

Es poblaran les teves branques
de versos immortals.

Navegaràs molt lluny
Ningú sap on...
Ningú sap quan.

Fiona Torelló

CONSTRUCCIÓ D'UN FUTUR

Quan ets petit tothom et pregunta: què vols ser de gran?

A mesura que passen els anys, anem variant:
als tres anys, volem ser bombers,
quan encara som uns ploraners.
Després, volem ser futbolistes,
i fins i tot alpinistes.

Quan en fem deu,
volem repartir el correu.

Quan hi comencem a posar seny,
volem fer alguna cosa de disseny.

Potser seré secretari,
per guanyar un salari.

El que no vull ser és mecànic,
que amb tantes peces m'agafa el pànic.

Hi ha moltes coses per elegir,
però no em penso arraulir.

Ara mateix no sé què vull ser,
però no em quedaré al carrer.

Joan Comelles

RECONSTRUCCIÓ

Separa les parts de l'element,
forma un nou tot.
Deconstrueix per reconstruir.
Divideix entre ell i tu,
per reinventar el nou camí.

Separa foscor de felicitats,
sigues fort, mantén-te proper al sol.
Deixa de banda els records,
segueix sense ells.

Modela el teu destí sense el seu somriure,
però amb la permanència del teu.
No ploris, crida.
No l'oblidis, simplement avança.

Roser Mercadé

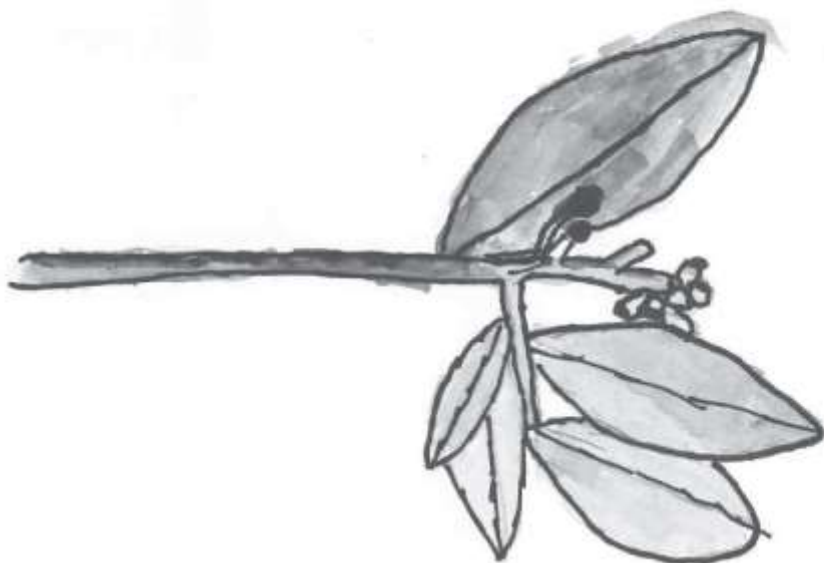

DOLÇ EUCALIPTUS

M'agrada l'aroma encisadora
de les fulles escampades pel camí,
la melosa música que
m'alegra cada matí.

Les corbes fulles orgulloses exhibeixes
que tot i jaure sense vida
encara llueixes
i el terra àrid que també conquereixes
i de dolça vida la mort enriqueixes
i com que tot ho envaeixes
sense fer escarafalls
de melosa música omple
muntanyes i valls.

Quim Garriga

MALES APARENCES

Serenitat i claror en el bosc,
tranquil·litat i reflexió traspua,
sota un arbre en un punt entrefosc
amb l'herba encara nua.

Els ocells cantant de bon matí,
el sol brilla en senyal d'esperança,
el riu raja color escarlata
mentre els arbres centenaris desprenen lloança.

La nit teixeix els somnis,
lluna plena, brillantor de diamant,
la cadenera reposa en el seu niu,
el mussol vigila exasperant.

Per la porta del bosc s'entreveu una ombra,
és un humà, la por els envaeix,
destrucció i fatalitat, el final els espera,
tot s'ha acabat.

D'ànima pura, ell té un munt de dons,
els animals cuida i els fa sentir especials,
ara se n'adonen, les aparences enganyen,
en aquell bosc llegendari la pau ja s'escampa.

Roser Figueras

EN CONSTRUCCIÓ 3

En el sòl sec i sorrenc,
apareix un bri de vida,
en el bosc agostenc,
per protegir, una bastida.

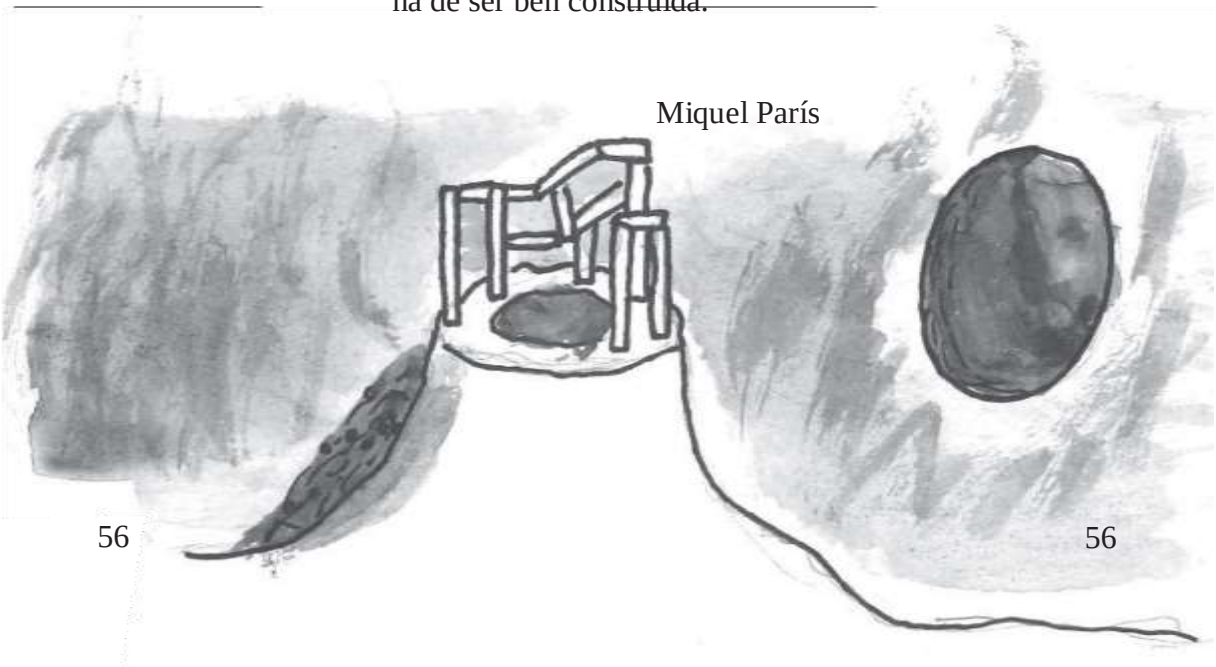
Els éssers diminuts
un martiri aguanten,
amb innombrables perills,
l'esperança ja s'acaba.

És la vida per un grup,
solidaritat no menyspreada
quan li arriba el moment,
fins al moment, va acompanyada.

El dia que s'acabi,
hi haurà una gran festa,
per l'arribada de l'estiu,
i l'acabament de la gran gesta.

És un formiguer,
i protegeix les seves vides,
que igual que la construcció,
ha de ser ben construïda.

Miquel París

EN CONSTRUCCIÓ: EL FUTUR

Imatge borrosa,
destí llunyà,
ceguesa en el pas,
quan no saps el que hi ha.

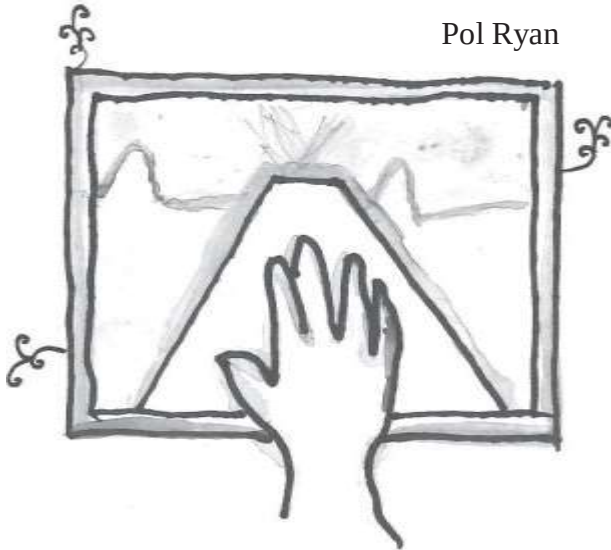
Somni etern,
màgia per veure,
intentant sobreviure,
aguantant ferm.

Flor per néixer,
portes per obrir,
gent per conèixer,
pena per patir.

Tarda de boira,
nit d'estrelles,
un toc de l'aire
de les més velles.

Quan creixes,
és un pas per morir,
mirar com t'envelleixes,
en un bon matí.

Pol Ryan

LLIBERTAT EN CONSTRUCCIÓ

Imagina't un poema, un poema en construcció,
que tot i ja haver estat ideat, encara és un nadó.

Imagina't un país, un país en construcció,
que tot i ja ser una nació, li manca acceptació.

Imagina't un patró, un patró de la terra,
que a més de ser lluitador, també es patró d'Anglaterra.

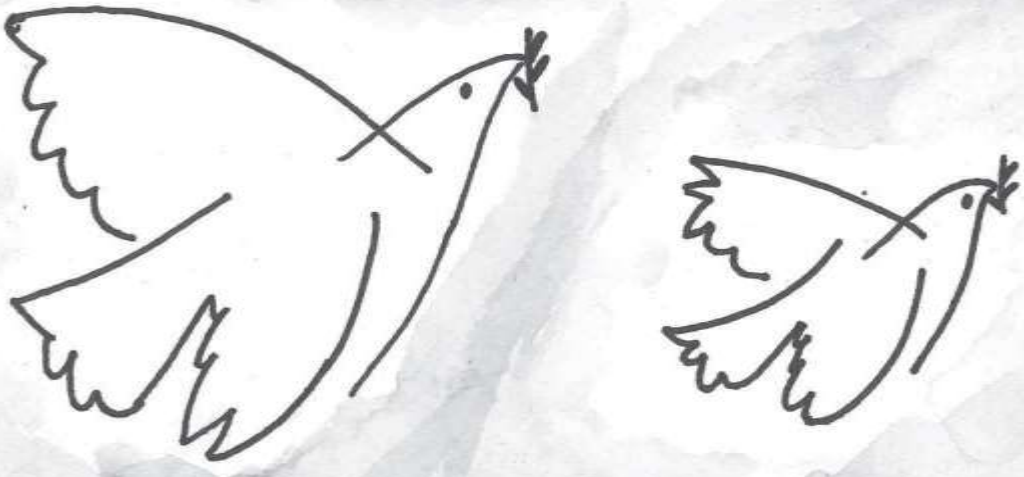
Imagina't un desig, que es transforma en cabòria,
que només es pot resoldre, als 1400 anys d'història.

Tenim descendència, tenim consciència,
què ens priva llavors de cridar independència!

No hi pot haver cap coincidència, així ho dicta la ciència,
si mantenim nostra presència, què no arregla la paciència?

Persegueixo un desig sempre anhelat... i s'anomena llibertat!

Joan Iglesias

CREACIÓ D'UNA EXISTÈNCIA

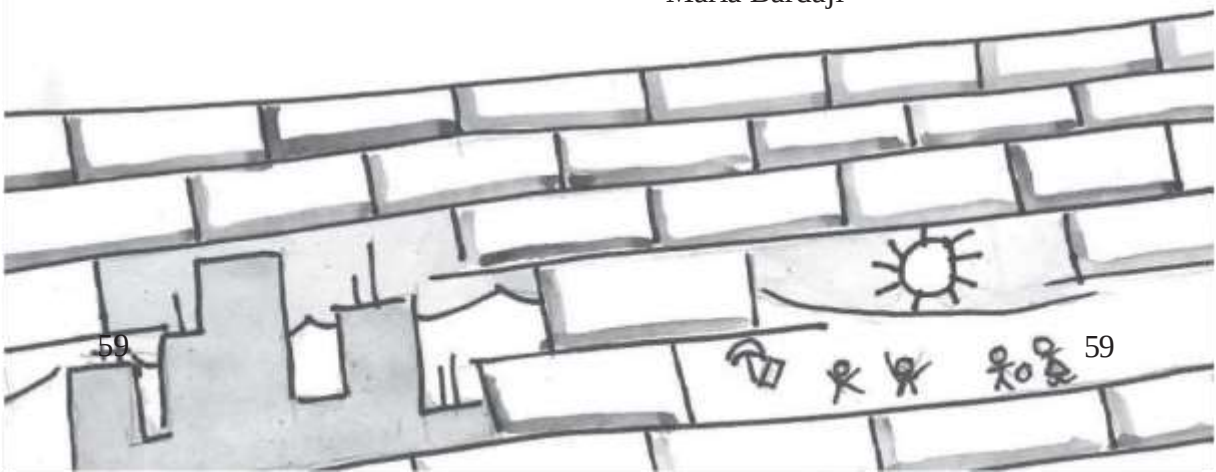
Vida, muralla de pedres
que amb força i duresa
construïm dia a dia.

Cadascuna de les pedres,
que alcen aquesta fortificació,
són somnis, promeses,
projectes en construcció.
De dies d'estiu records,
d'una pèrdua plors,
experiències d'un passat
pel temps, oblidat.

Vida, muralla de pedres
que amb força i duresa
construïm dia a dia.

Records units per afanys,
trencats per danys
d'un envà sense rocs.
Sense que ningú ens pugui abatre
construïm el nostre destí,
creem aquest gran mur,
propietari d'un sentiment pur
ple d'obstacles i promeses,
records d'una existència.

Maria Bardají

EL PES DE LA MUDANÇA 2

El temps passa ràpid,
sembla ahir que els petits de P-3
entraven a la seva primera classe.

Aquella escola que quan vàrem arribar
es veia tan gran, freda i llunyana,
ens ha vist créixer i ara que l'hem de deixar
és càlida i nostra.

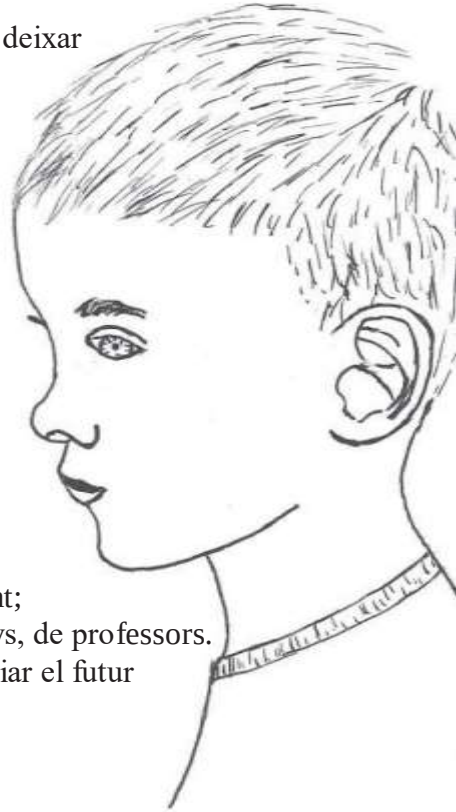
L'amistat dels companys,
el neguit dels canvis de classe,
la fama dels nous professors,
la il·lusió pel curs vinent,
l'alegria dels crèdits de síntesi,
les excursions, els Jocs Florals,
els festivals de Nadal i final de curs,
tot ha passat tan ràpid...

En aquests anys, tot ens ha canviat
i mai ho podrem oblidar.

Ara el canvi de curs serà molt diferent;
hem de canviar d'escola, de companys, de professors.
Tot serà nou, i el neguit d'haver de triar el futur
ens pica a la porta.

Tristesa pel que s'acaba
i il·lusió pel que comença.

És el greu de fer-se gran.

Jan Guix

EL PES DE LA MUDANÇA 3

Tretze,
nova vida per començar
peixos i dofins
elefants i granotes
la fada trapella, el llop,
panellets i carnestoltes.

Tretze,
ara sumo, ara resto,
ara llegeixo i ara escric
i en un instant,
dolç i profund,
quasi acabant ja estic.

Tretze,
sota aquesta tempesta,
sota aquest cel clar
amb tantes persones
que m'han fet riure, sentir,
plorar i volar.

Tretze,
són tretze anys
i ara, un altre cop,
nova vida per començar.

Paola Hernández

EL PES DE LA MUDANÇA 4

Diem adéu a la nostra segona llar,
a l'escola.

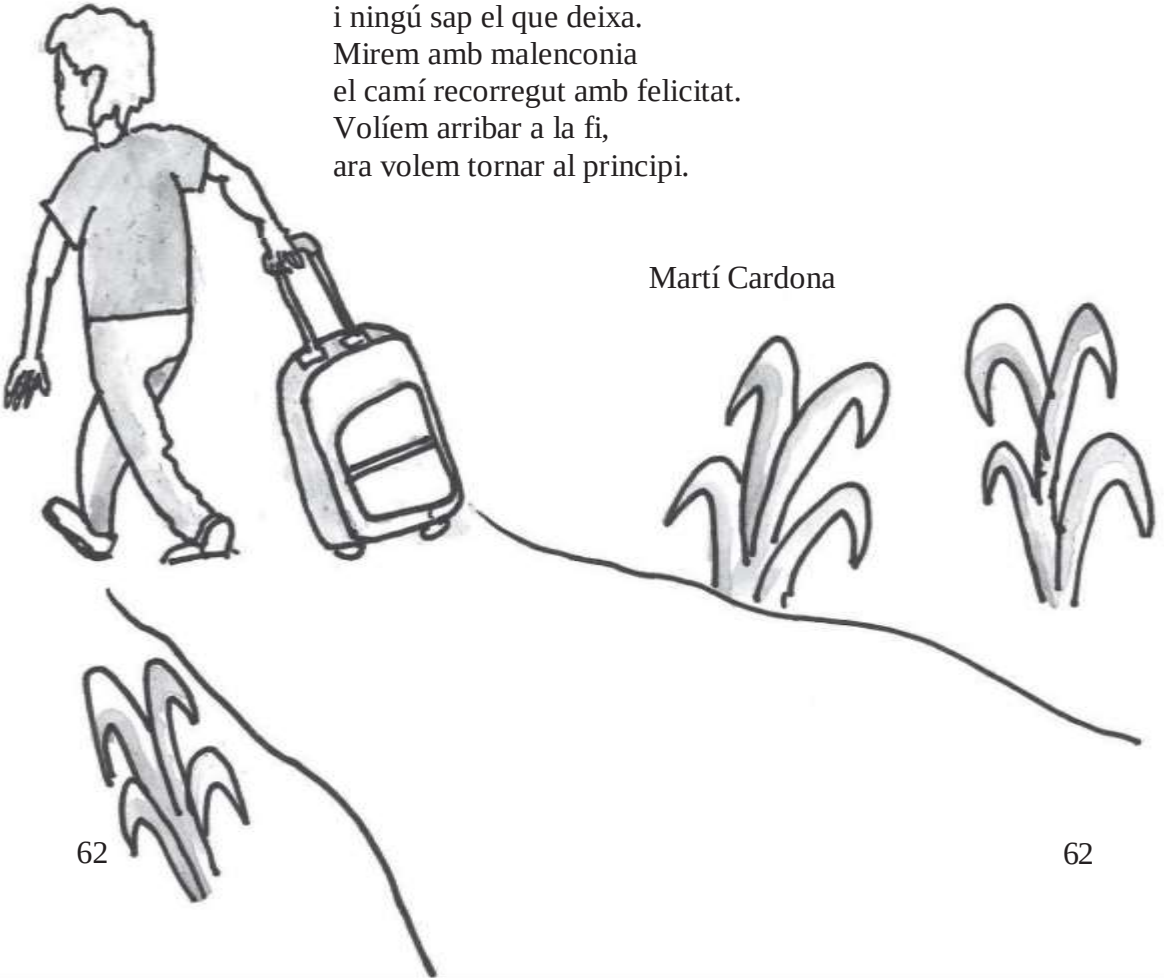
Adéu a la facilitat de les coses,
a la infància.

Adéu als que ens han fet somriure,
als companys.

Marxem, però els nostres records
resten per sempre entre
els murs i les parets,
entre aquell buit destinat a nosaltres
del qual podran aprendre els següents i
els següents.

Ningú sap el que ve
i ningú sap el que deixa.
Mirem amb malenconia
el camí recorregut amb felicitat.
Volíem arribar a la fi,
ara volem tornar al principi.

Martí Cardona

XVII JOCS FLORALS
ESCOLA THAU SANT
CUGAT

2013

POESIES PREMIADES 2013

EDUCACIÓ INFANTIL

	Títol	Autor/Autora	Il·lustració
P5	<i>“L’espai”</i>	Aleix Morales	Marina Queralt
	<i>“Flors”</i>	Jana Rodríguez	Carla Pablo
	<i>“Pasqua ha arribat”</i>	Joana Meya	Arnau Ezpeleta
	<i>“El núvol i el cel”</i>	Irene Ribau	Lluís Texeira

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

1r	<i>“La meva mama”</i>	Teo Cuadras	Blanca Morales
	<i>“La llengua”</i>	Roger Aymerich	Aleix Casas
	<i>“La tempesta”</i>	Leo Palau Ribes	Ane Mercadal
	<i>“Números”</i>	Cristina Alda	Pau Calvo
	<i>“La primavera”</i>	Ignasi Cuartero	Martina Andújar
	<i>“El sol”</i>	Roser Mullerat	Blanca Martínez
2n	<i>“La barca”</i>	Jon Papell	Abril Caballero
	<i>“La meva mascota”</i>	Rita Gómez	Paula Cadenas
	<i>“Sant Medir”</i>	Andrea Mavrommatis	Blanca de la Sierra
	<i>“El meu pentinat”</i>	Bet Gifra	Maria Jordana
3r	<i>“L’escola dolça”</i>	Marta Fernández	Clàudia Rigol
	<i>“La sabata”</i>	Miquel Barja	Carlos Sánchez
	<i>“Cadascú és com és”</i>	Janna Flo	Aleix López
	<i>“L’arc de Sant Martí”</i>	Berta Sánchez	Laura Zapata
4t	<i>“Biblioteca”</i>	Ariadna Campañá	Mar Cabrero
	<i>“Els teus ulls”</i>	Cristina Urioste	Jan Valero
	<i>“Qui va a comprar?”</i>	Adrià Montfort	Nil Suñé
	<i>“Un desig de platja”</i>	Berta Duch	Marina de Beascoa

5è	<i>“El meu avi”</i>	Carla Serra	Miquel Muñoz
	<i>“Estic creixent”</i>	Marina Sánchez	Xavi Soler
	<i>“Padrina”</i>	Lorna Jordà	Alana Jordà
	<i>“Fer una poesia”</i>	Arnau Blanco	Oriol Llugany
6è	<i>“La meva amiga”</i>	Ester Garcia	Roger Ugalde
	<i>“Sense tu”</i>	Jordi Figueras	Àlex Borell
	<i>“El marginat”</i>	Max Grieria	Aleix Bosch
	<i>“Paraules”</i>	Maria Torner	Maria Rocafort/ Mireia Rabassa

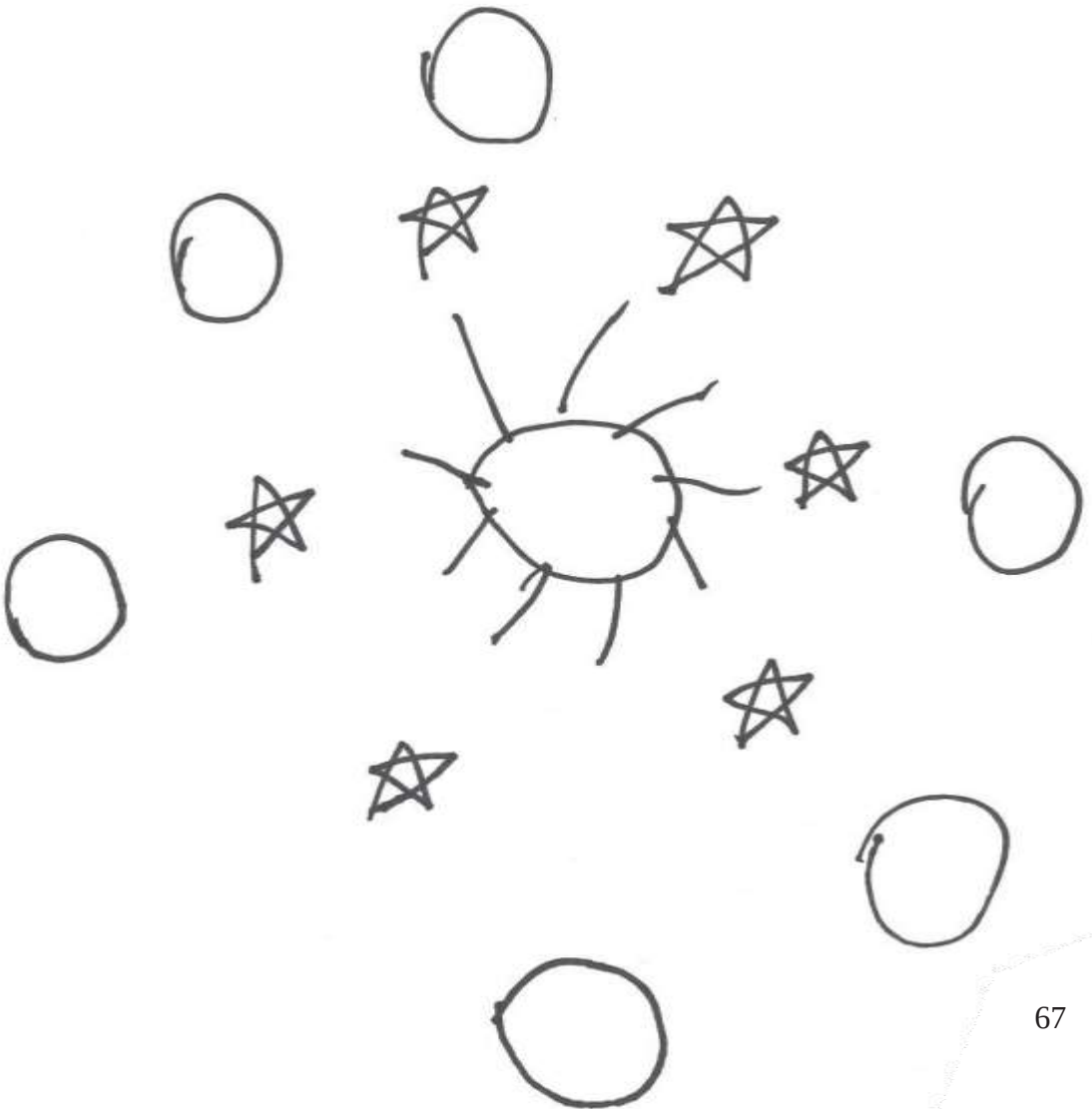
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

1r ESO	<i>“El cargol i la tortuga”</i>	Joan Triadú	Iván Barba
	<i>“Bestiari 2”</i>	Júlia Cebrián	Nil de Uribe/Laia Regada
	<i>“Bestiari 2”</i>	Maria Sitjà	Lluna Solanas/Jan Ubach
	<i>“Bestiari 4”</i>	Maria Casserras	Berta Navarra/ Arnau Fajula
	<i>“Bestiari 4”</i>	Mariona Triadú	Pol Masip
	<i>“Bestiari 6”</i>	Bet Cullell	Àlex Maresca/ Daniela Aymerich
2n ESO	<i>“Sequoia”</i>	Mar López	
	<i>“Els Pins”</i>	Sebastià Borràs	Julia Muñoz
	<i>“L'esbarzer (alexandri)”</i>	Paula Ponce	Teo Royo
	<i>“Construeixo”</i>	Clara Julià	Irina Montiel
3r ESO	<i>“I potser ens vam perdre”</i>	Cristina Aubach	Maria Descarrega
	<i>“El mar”</i>	Laia Martínez	Quim Navarra
	<i>“El joc de la polisèmia”</i>	Joan Comellas	Clàudia Baldoví/Blanca Garcia
	<i>“Malson”</i>	Roser Mercadé	Laia Picó
4t ESO	<i>“Per molts anys”</i>	Cristina Mezo	Martí Lluís
	<i>“Aigua”</i>	Guillem Rivas	Yann de Semir
	<i>“Petita i gran petjada”</i>	Pol Ryan	Mateo Layous
	<i>“Anhel de llibertat”</i>	Ton Cortada	
	<i>“No ho puc evitar”</i>	Sílvia Martí	Mar Ribas
	<i>“Ulls”</i>	Roger Rifé	Bernat Tortajada

L'ESPAI

El sol és groc,
els estels blaus,
tots ben lluny, estem de l'espai.

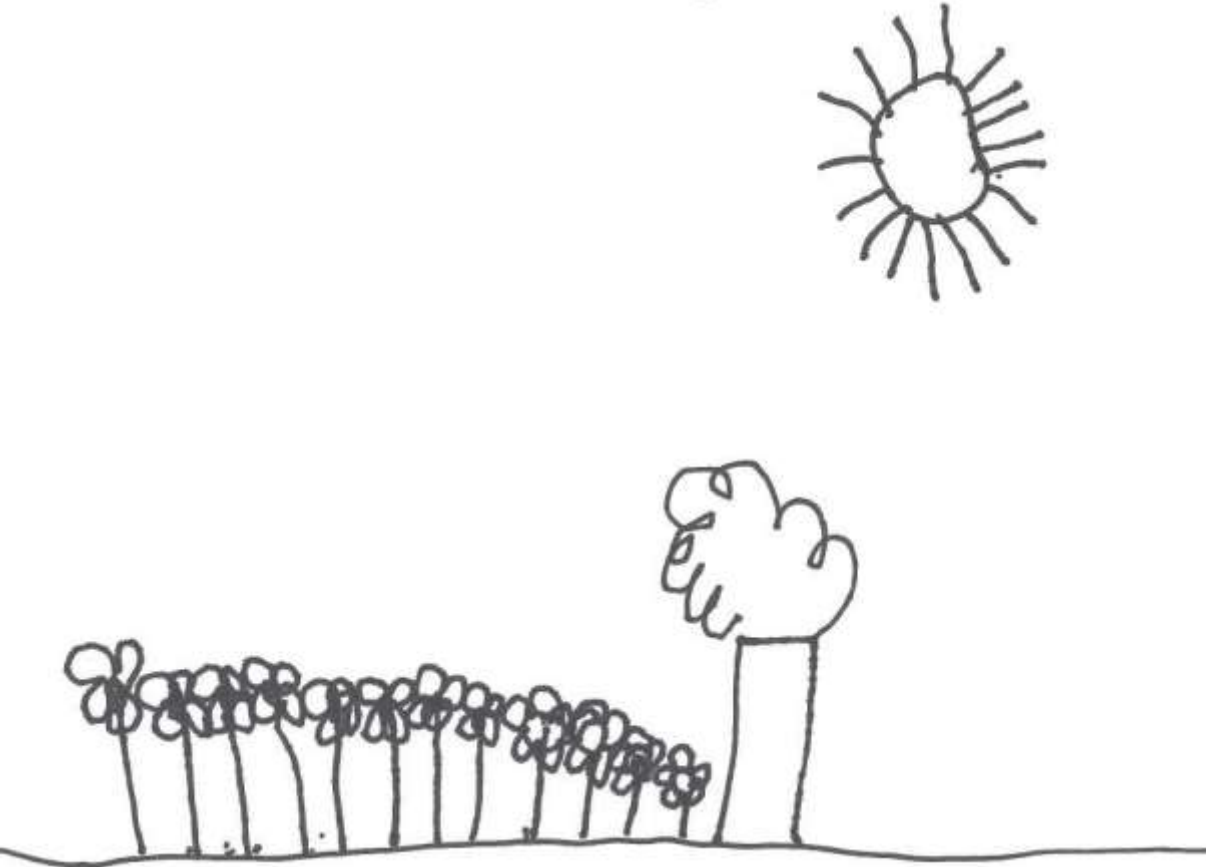
Aleix Morales

FLORS

Les flors creixen
i els arbres floreixen.

Jana Rodríguez

PASQUA HA ARRIBAT

Pasqua ha arribat,
el petit conillet ha saltat,
la gallina ha post un ou
i ha sortit un pollet molt boniquet.

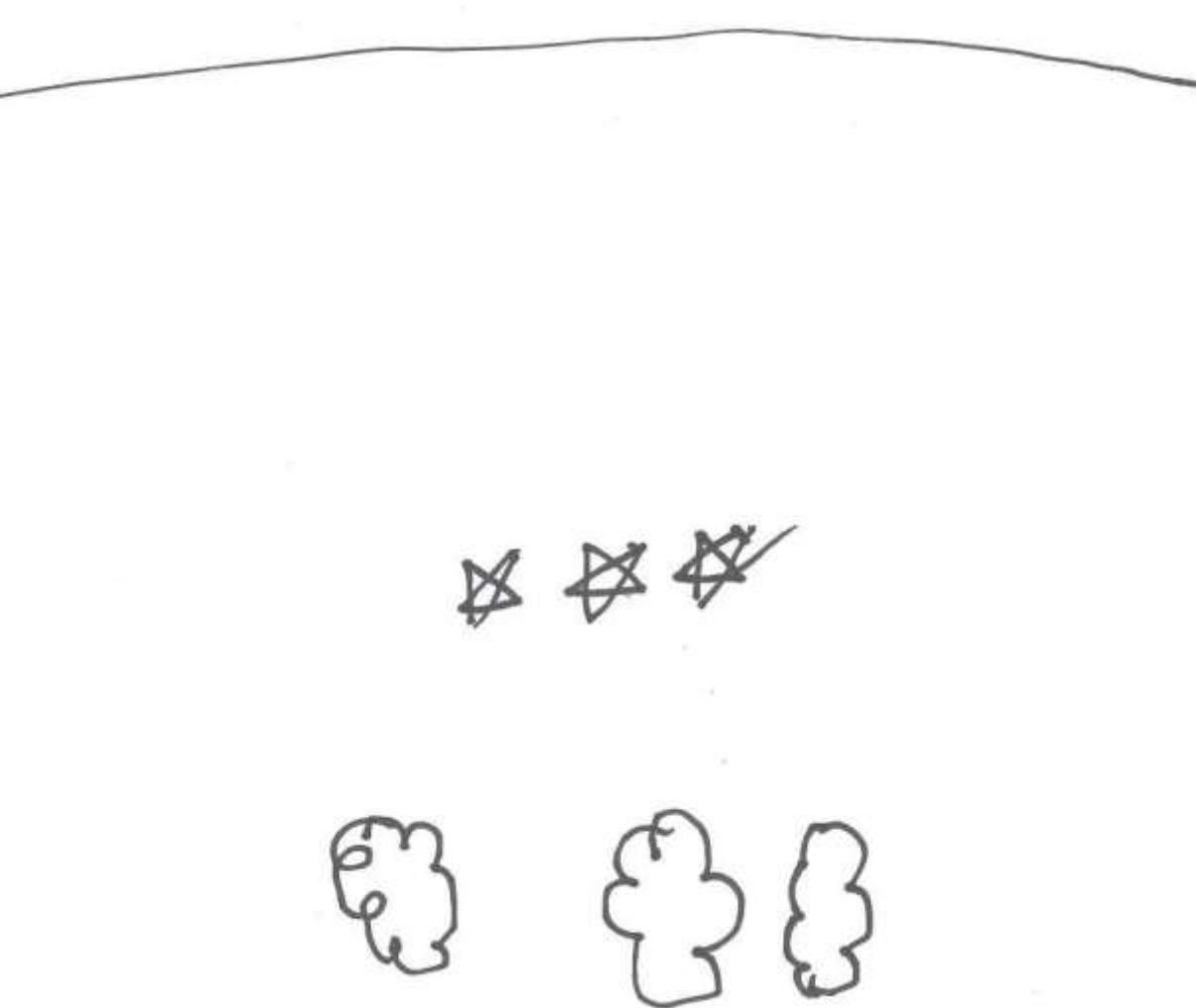
Joana Meya

EL NÚVOL I EL CEL

El núvol i el cel eren molt amics,
però un dia es van separar,
i l'estrella els va dir
que es tornessin a ajuntar.

Irene Ribau

LA MEVA MAMA

M'estima molt i molt,
la mama.

La meva mama
és molt maca.

Quan jo dormo
la mama m'abraça.

Quan em desperta
em fa petons i carícies.

Quina sort de mama!

Teo quadra

LA LLENGUA

La llengua és vermella,
la llengua és tova.

La llengua s'amaga
dins d'una cova.

Roger Aymerich

LA TEMPESTA

S'apropa la tempesta
que em trenca la testa.

Ara ja trona
i la porta sona.

Leo Palau Ribes

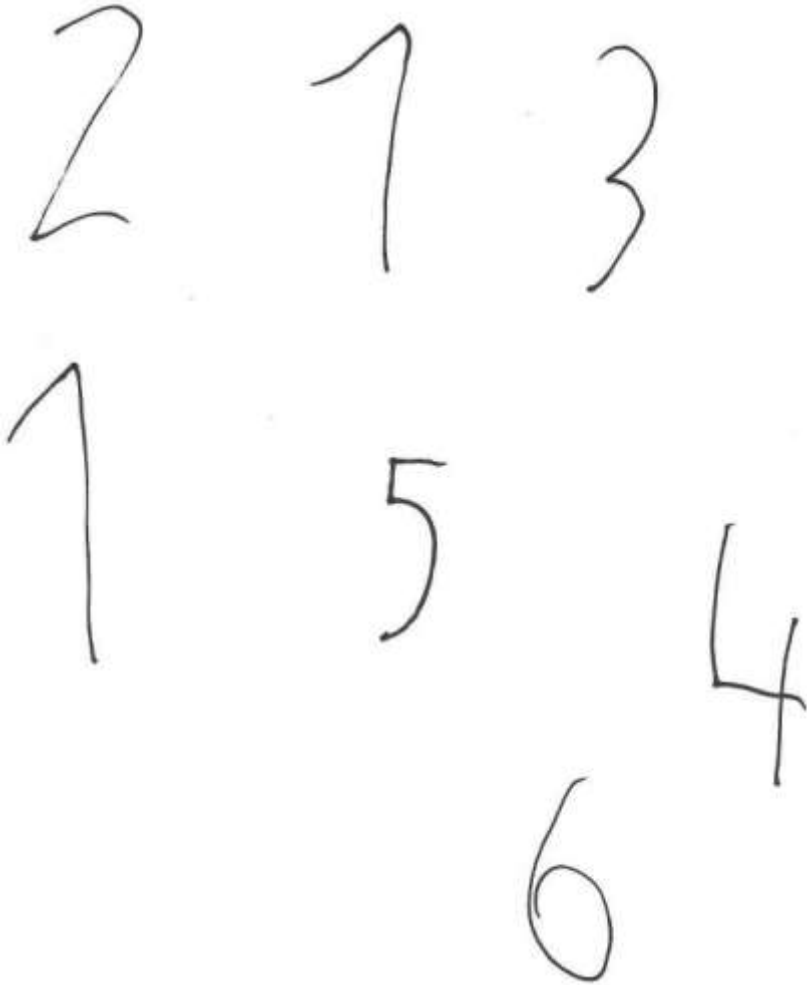

NÚMEROS

Un, dos, tres,
posa't al revés.

Cinc, sis, set,
balla tot solet.

Cristina Alda

LA PRIMAVERA

La primavera és aquí
i ja ha crescut el meu pi.

El meu pi és tan bonic
que el vaig a veure cada nit.

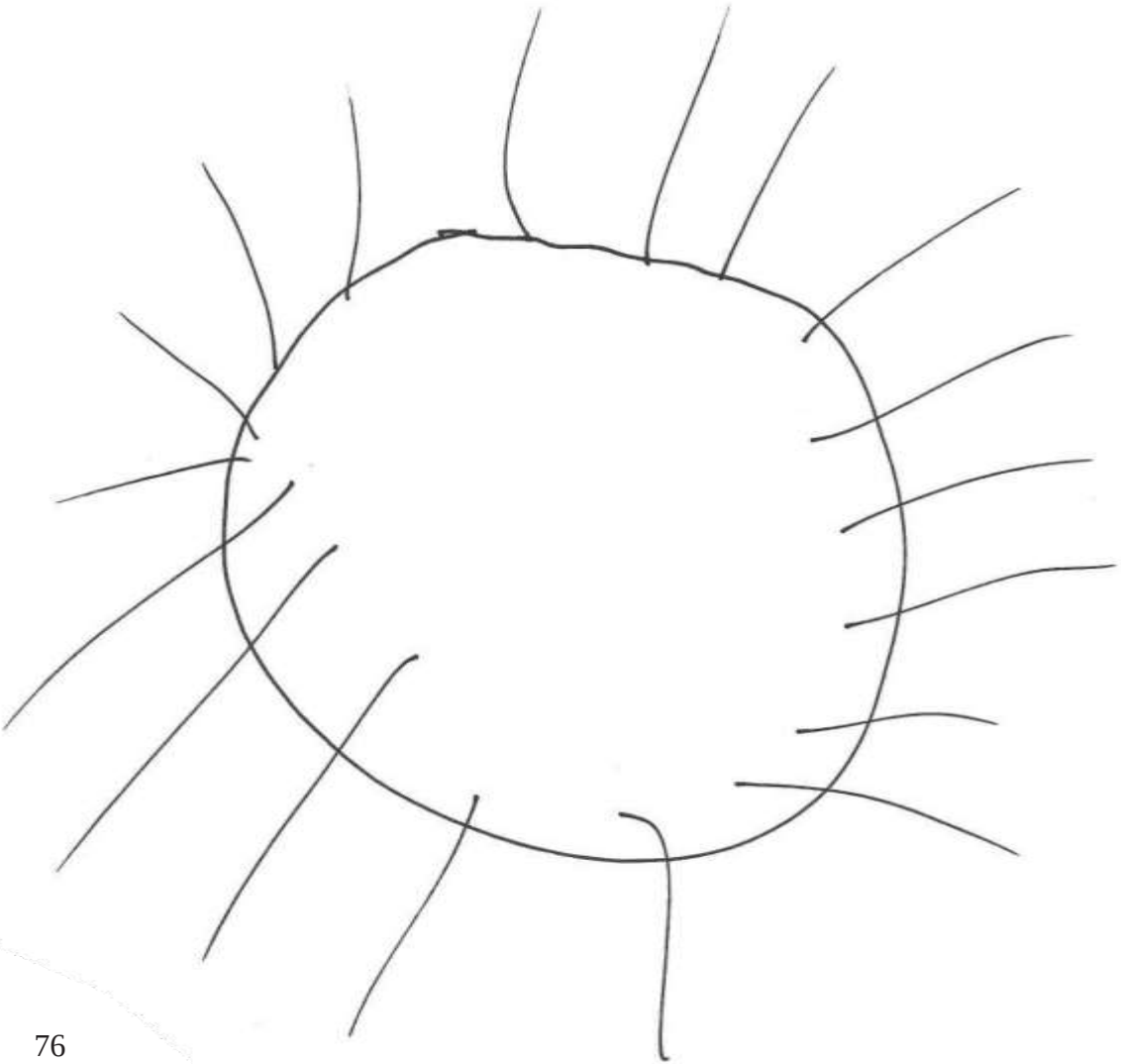
Ignasi Cuartero

EL SOL

El sol és bonic perquè les flors fa florir
si les flors no fes florir
el sol no seria tan bonic.

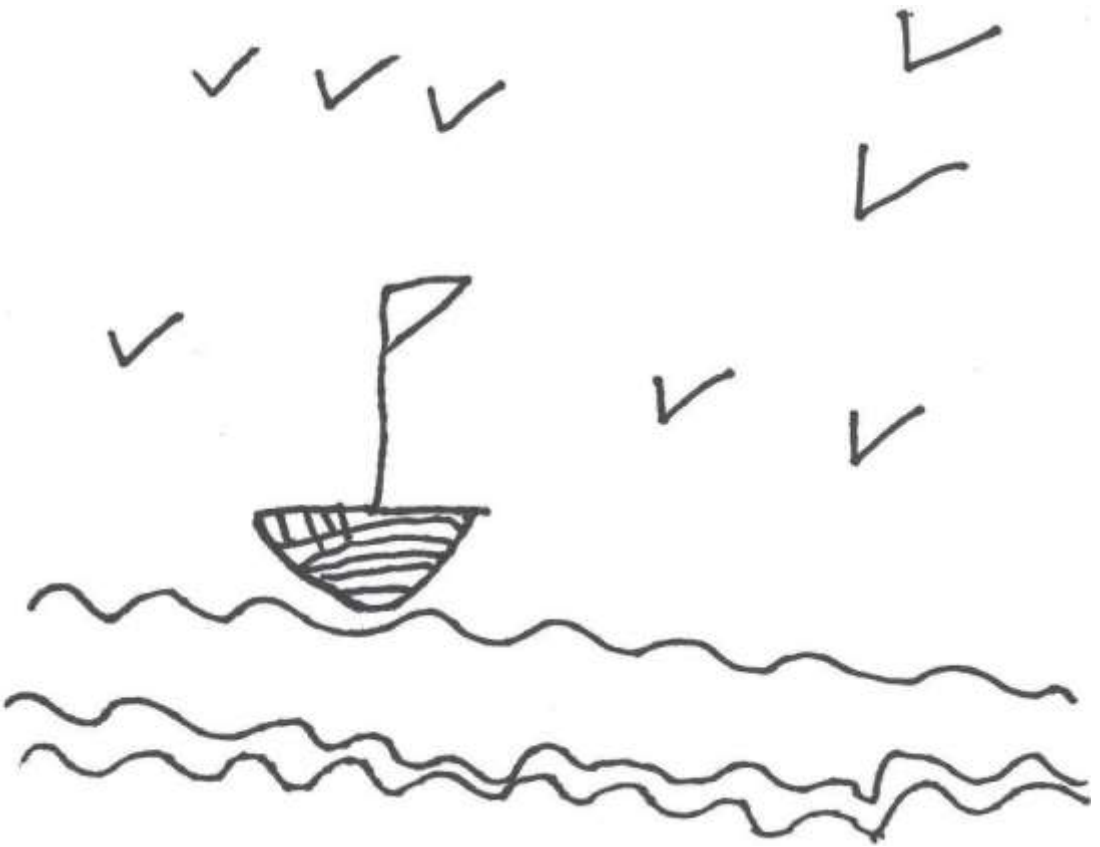
Roser Mullerat

LA BARCA

Una barca al mig del mar.
Vuit àguiles volant
i la barca flotant,
al mig del mar.

Jon apell P

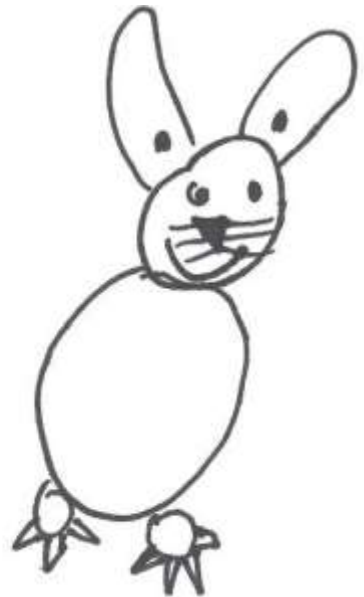
LA MEVA MASCOTA

La meva mascota
és un conill.

Jugo amb ell,
li dono menjar,
em vol esgarrapar
però ho fa per jugar.

El meu conill i jo
ens estimem molt.

Rita Gómez

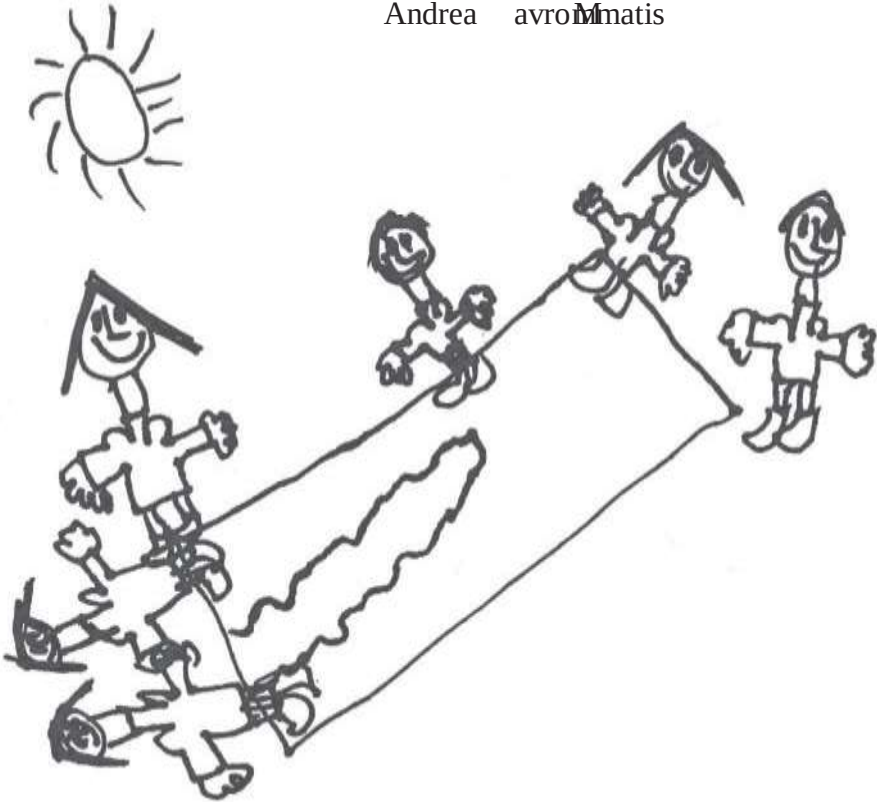
SANT MEDIR

A Sant Medir vam anar
i rierols vam saltar,
vam jugar i brincar
fins que vam arribar.

Vam córrer, jugar i saltar
fins l'hora de dinar,
vam menjar en un plis plas
i un aperitiu que cadascú va portar.

A l'hora de tornar
bicicletes vam trobar,
als rius vam rellicar
i alguns van quedar ben xopats!

Andrea avromatis

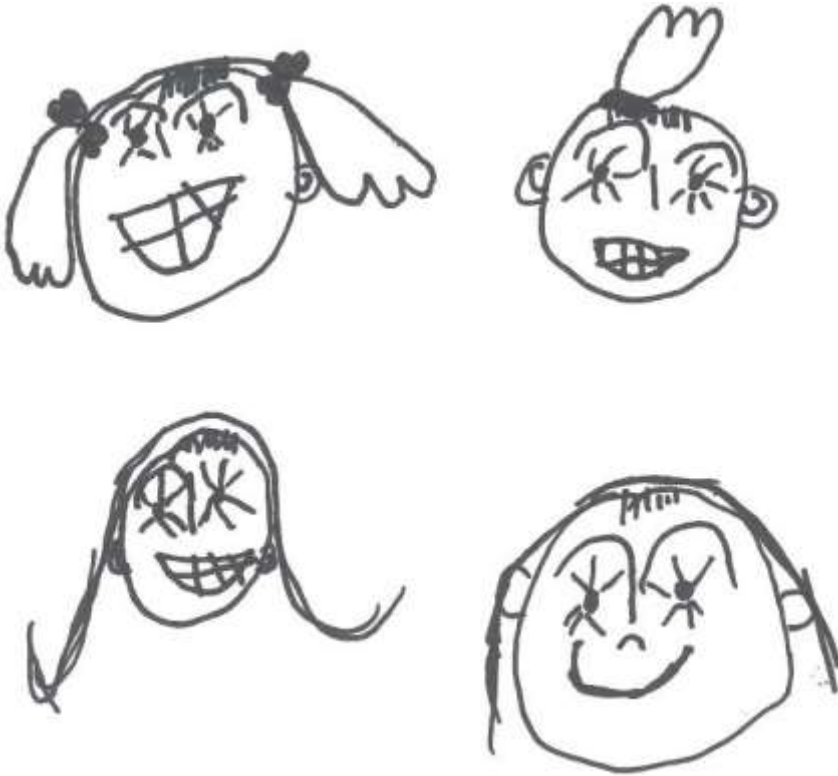

EL MEU PENTINAT

Un dia em vaig fer dues cues
un altre dia una cua,
un altre el cabell planxat
i un altre no me'n vaig fer cap!

Cansada de tanta feina
vaig quedar com una reina,
a la pelu vaig anar
i el cabell em van tallar.

Bet Gifra

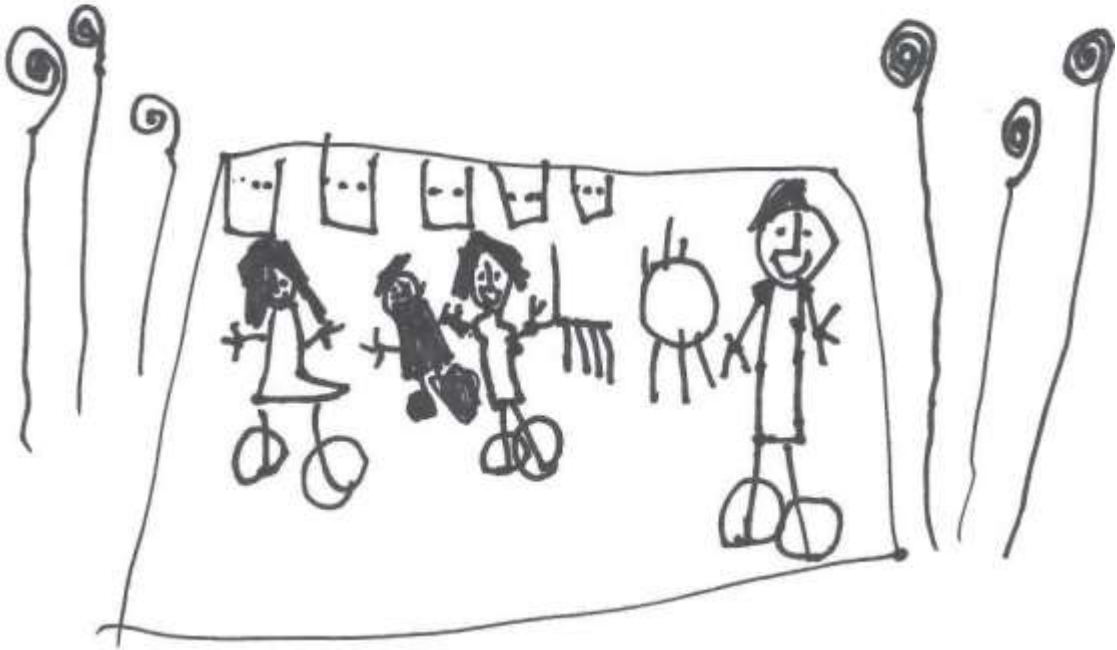

L'ESCOLA DOLÇA

Jo tinc una escola
que és dolça,
si hi entres, ho veuràs,
i els dits et lleparàs.
Les taules són de xocolata
i les cadires de nata.
Els nens són de gelatina
i les nenes presumides.
Els arbres són piruletes,
petites però boniques.
Ho veus, t'ho he dit,
amb aquesta escola
et lleparàs els dits!!!

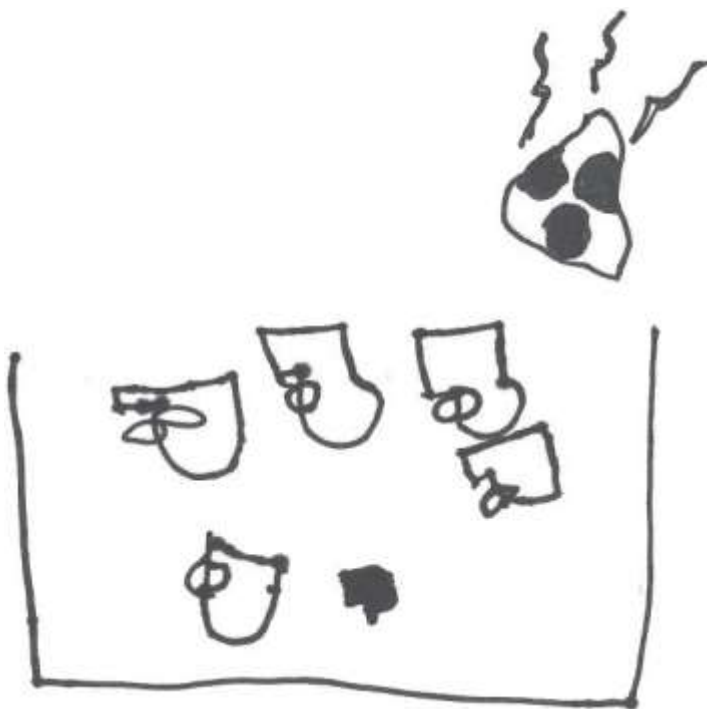
Marta Fernández

LA SABATA

La sabata s'ha perdut
al calaix de les sabates,
no troba el seu conjunt
i fa pudor de formatges.
El seu amo
no la fa servir
perquè aquell calçat
ja li queda petit.

Miquel Barja

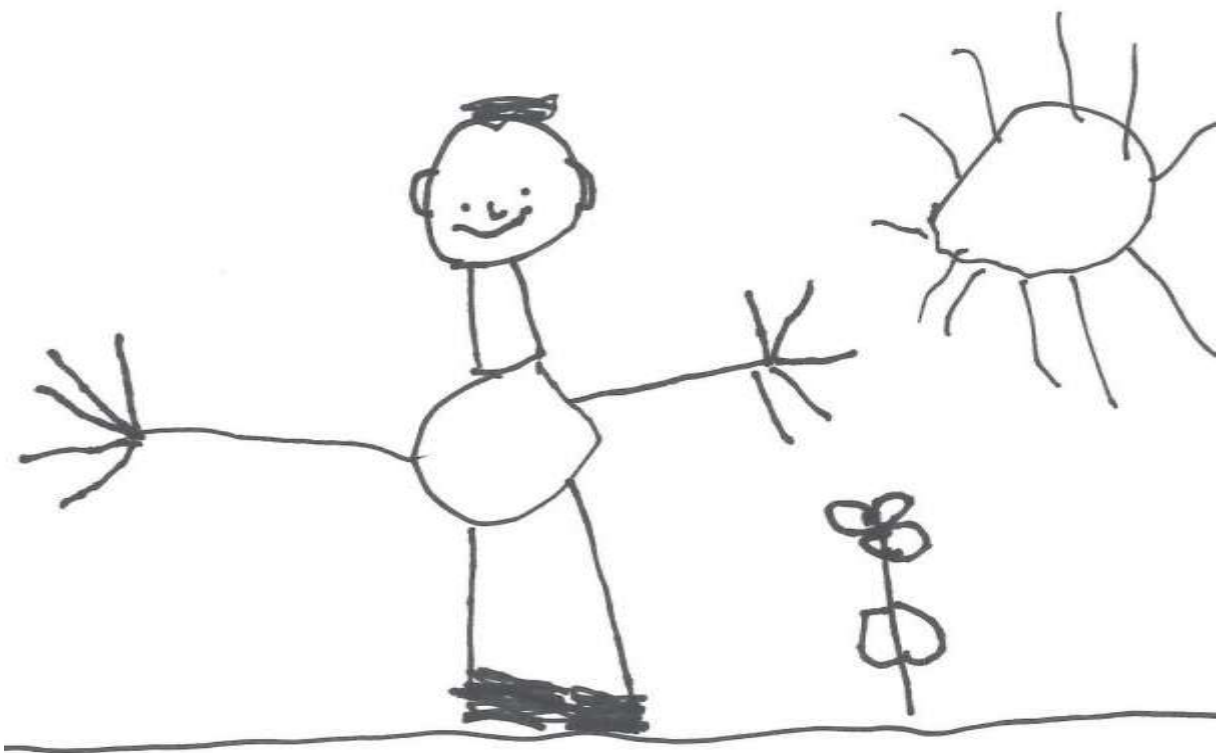
CADASCÚ ÉS COM ÉS

M'és igual si ets negre o blanc.
A més a més, no ho pots evitar.

Tu ets amic meu
per ser com ets,
per no voler ser com jo
ni com algú que t'agradi molt.
Tu tens bons sentiments
i expresses el que sents.

M'agrada que siguis així
i que t'agradi jugar amb mi.

Janna Flo

L'ARC DE SANT MARTÍ

L'arc de Sant Martí és especial,
té els colors vius i brillants.
Cada cop que somio amb la felicitat,
ell surt i em fa un somriure fascinant.

Amb aquell verd esperança
veus fades fent dansa.
I amb aquell blau marí
que dins el cor et provoca un desig diví.

I aquell vermell ataronjat
que ens fa sentir bondat,
i molta il·lusió
quan tenim somnis de colors.

Berta Sánchez

BIBLIOTECA

Piles de llibres
piles de lletres
canten i ballen
per la biblioteca.

Mira, és de princeses!
També de superherois,
mentre jo llegeixo,
canteu, balleu!

Prestatgeries classificades
novel·les, contes,
llegendes i històries,
on sempre hi ha glòries.

És l'hora de tancar.
Ai, quina pena!
Vull tornar a la biblioteca.

Ariadna Campañá

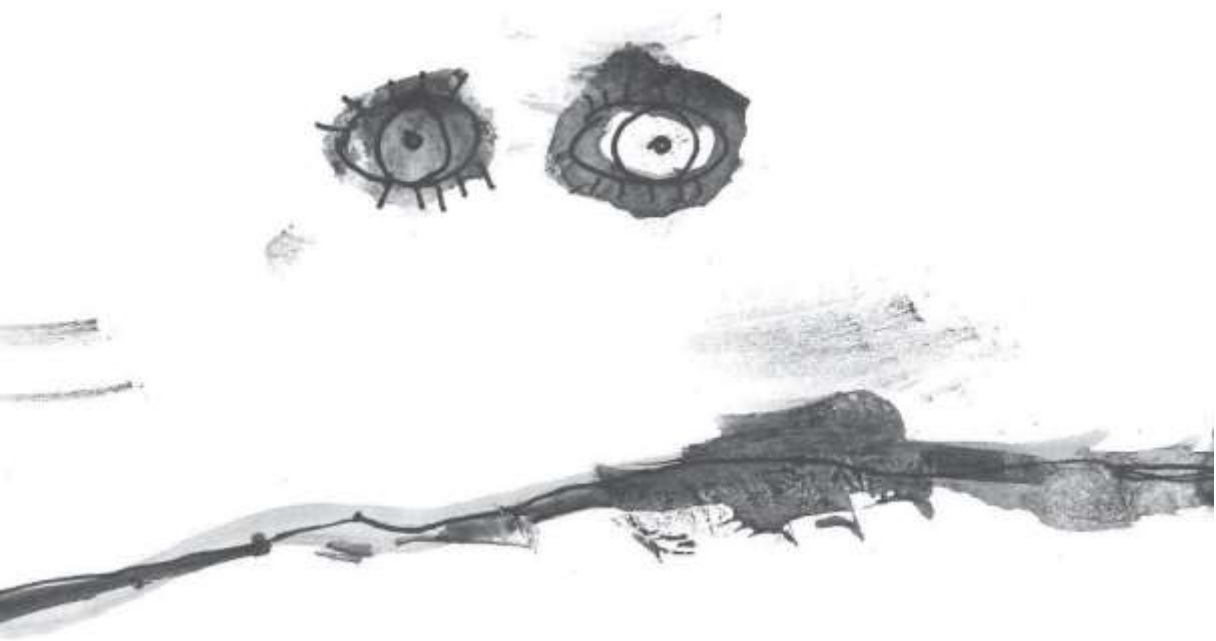

ELS TEUS ULLS

Els teus ulls em fan pensar en el mar,
el mar m'inspira tendresa cap a tu,
si ets així jo no et puc oblidar
i en els teus ulls no pararé de pensar.

Em van dir que te'n vas anar,
jo plorava i et volia trobar,
la teva llumeta es va il·luminar
i per fi els teus ulls vaig poder contemplar.

Cristina Urioste

QUI VA A COMPRAR?

Va a comprar la tia Maria
que té molta alegria.
No, ella no,
que no tria el menjar bo!

Doncs l'àvia Teresa
que viu a Manresa,
i allà hi ha el menjar bo.
No, allà no,
que a Girona està més bo!

I la Mariona,
que viu a Girona
i és molt mona?
Sí, aquesta sí
que sabrà escollir!

Adrià Montfort

UN DESIG DE PLATJA

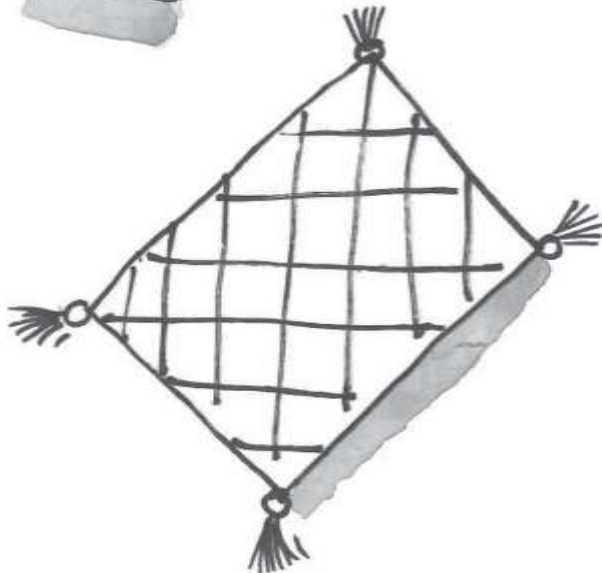
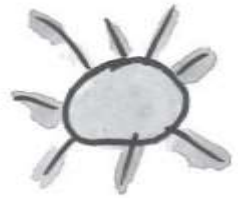
Sorra, aigua i mar.
Onades, castells i vaixells.
Tant de bo hi pogués anar!

Això voldria desitjar.
Deu ser meravellós,
anar més enllà
del que et pots imaginar,
nedar sens límit i poder jugar.

Tant de bo hi pogués anar,
cada dia a jugar,
estirat a prendre el sol,
o enterrar-me fins al coll.

Tant de bo hi pogués anar,
això voldria desitjar!

Berta Duch

EL MEU AVI

Jo tinc un avi molt estimat
que des de fa temps ha canviat.
Ara us explicaré i
així jo també el recordaré.

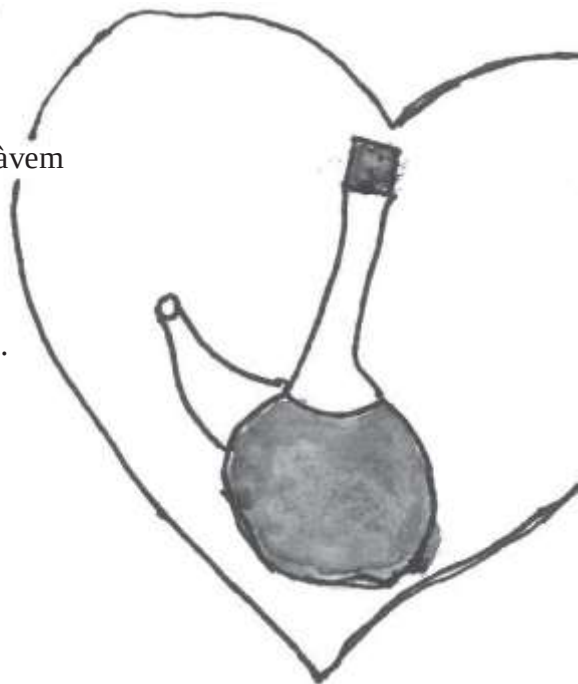
Abans era juganer i divertit
igual que un nen petit.
Històries m'explicava,
ai! Com m'agradava!

A restaurants anàvem,
que bé que ens ho passàvem
fent celebracions
amb moltes emocions.

Ara ell és diferent,
ha canviat la seva ment.
Ara sempre està trist
i bastant pansit.

La seva memòria
va desapareixent,
igual que ell
en algun moment.

Tot això ja li ha passat
i ell se n'ha oblidat.
Però tinc l'esperança que dins del seu cor
encara hi deu haver algun record.

Carla Serra

ESTIC CREIXENT

De vegades em dic que
ja tinc onze anys, ja no en tinc cinc.
Jo no vull fer-me gran,
vull seguir jugant i cantant.

Vaig passant de curs en curs
amb records tendres i durs.
Quan miro una fotografia
veig el meu passat, la meva alegria.

Més que mai estic creixent,
el meu cos i la meva ment.
Somio que ve Peter Pan,
vaig al seu país i mai em faig gran.

Encara que els anys vagin passant
el meu cor sempre seguirà estimant.
Dins meu tindrè la poesia,
sigui de nit o de dia.

Marina Sánchez

PADRINA

Amb rapidesa vas volar,
amb lentitud te'n vas anar
deixant-nos aquí sols
amb un munt de records.

Des de la cuina s'olorava
aquell perfum que rodolava,
deixant sobre la taula
un banquet de falla.

Fila, fila que filaràs,
Un jersei em vas regalar.
Teixint, teixint, sense fi,
amb l'ànima plena de mi.

Un llibre rere l'altre,
llegies com ningú altre.
Amb sàvia rapidesa,
els llegies amb destresa.

Ara recordo que no ets aquí,
per compartir més estones amb mi.
Sense equipatge vas marxar,
a un lloc d'on no pots tornar.

orna Lordà J

FER UNA POESIA

Fer una poesia?
Jo com ho faria?
Pensant, pensant,
les idees no vénen amb un iman.
Fer una poesia?
Jo com ho faria?
Pensant amb alegria
però idees no tenia.
Fer una poesia?
Jo com ho faria?
Molt s'ha de pensar
però no és fàcil rimar.
Fer una poesia?
Jo com ho faria?
Mira que ja la tinc!
Ha estat com comptar fins a cinc.

Arnau Blanco

LA MEVA AMIGA

La meva amiga és diferent,
ella sempre m'entén.

Cada problema té resposta
quan ella s'acosta.

Moltes vegades ens enfadem,
però sempre ho solucionem.

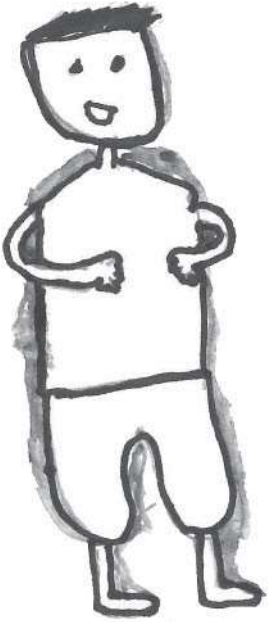
La meva amiga és diferent,
ella sempre m'entén.

Ella guarda els meus secrets
i no em fa retrets.

Jo li tinc molta confiança
i quan la veig m'omple d'esperança.

La meva amiga és especial
i sempre serà igual.

Ester Garcia

SENSE TU

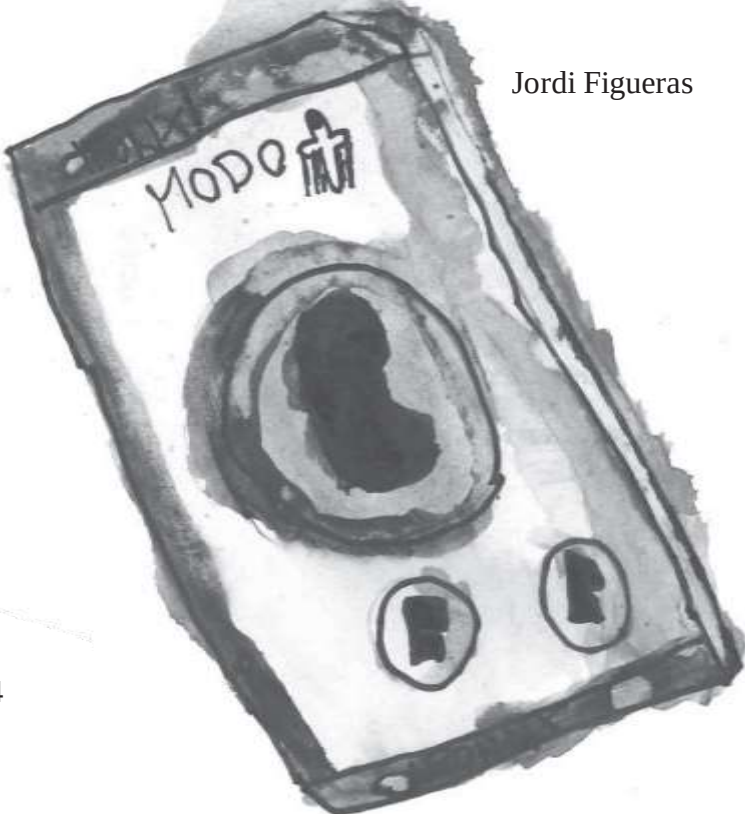
Estava al carrer tot content,
quan vaig rebre una trucada
d'algú molt proper.
Deia que tu havies marxat i
que ja res seria com abans.

Aquell dia estava deprimit,
tu havies estat un pare per mi.
Penso en tu cada matí i
cada nit quan me'n vaig a dormir.

Recordo aquells moments,
en què tu sempre estaves content.
Sempre estaràs al meu cor,
encara que tu hakis mort.

Sempre recordaré
aquell carrer i
la trucada d'algú molt proper.

Jordi Figueras

EL MARGINAT

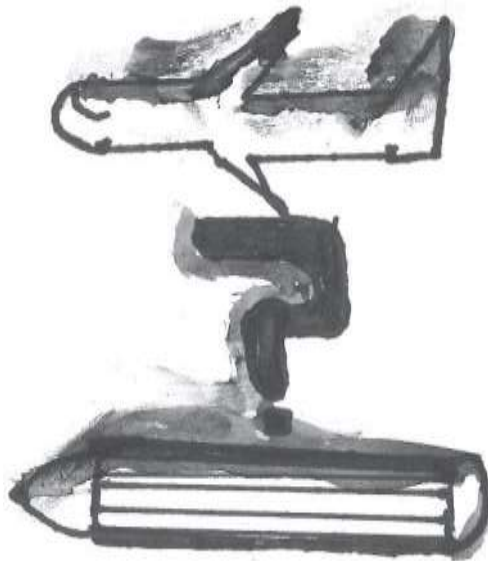
Ets llapis sense goma,
voltor sense carronya,
avió sense destí.

Ets hotel sense hostes,
hospital sense malalts,
Barcelona sense habitants.

Ets cinema sense espectadors,
teatre sense actors,
escola sense professors.

Ets una illa al mig del mar
a la que ningú vol anar.

Marx Grier

PARAULES

Les paraules soles
no tenen cap sentit,
però juntes
ens fan un gran profit.

Alegria,
tristesa,
companyia,
pobresa.
Aparença,
percepció,
complaença,
contemplació.

Si les paraules volem trobar
les haurem de buscar.
La lectura ens ajudarà
i de saviesa ens omplirà.

Món,
cultures,
rodamón,
escriptures.
Egipcis,
romans,
fenicis,
catalans.

Les paraules ens ajuden en la vida,
ja ho veurem,
veurem alguna cosa complida,
ho farem.

Marit,
feina,
escollit,
eina.

Fins de vella les utilitzaré
i a algú les podré mostrar.
Mostrant-les gaudiré
i algú les aprendrà.

Escola,
aprenentatge,
xerinola,
imatge.

Les paraules són vida,
la vida són paraules.

Maria Torner

BESTIARI 1

EL CARGOL I LA TORTUGA

Un cargol ben vestit
amb una bella closca
ha estat envestit
per una tortuga badoca.

Un municipal els demana:
“Què és el que ha passat?”
“No ho sé”, responen alhora,
tot ha sigut tan sobtat...

Al final tot acaba,
en només un ensurt
quina sort, quina fortuna
el cargol il·lès en surt.

UN ELEFANT

Un elefant ben gran,
cofoi i tot elegant,
passejava afamat
per un formós verd prat.

Havia de trobar
alguna cosa per la gana,
costa molt alimentar-te allà,
a la salvatge sabana.

Per sort, de sobte,
veu un arbre de cacauets
i evidentment, opta
per quedar-se'n deu grapadets.

UNA GALLINA

Una gallina cansada
de fer ous cada dia
caminava desanimada
per una gàbia maleïda.

Pobreta ploriquejava:
“jo, ja no sé què seré,
si una gallina ponedora
o un ingredient del cuiner”

Joan Triadú

EL CARGOL I LA TORTUGA

EL DOFÍ

És blau per sota l'aigua,
gris clar quan treu el cap.
Amb la seva cua llarga
fa llargs viatges a alta mar.
És simpàtic
i bon mariner.
Quan sigui gran
el tindrè com a company.
Té un DO únic,
el seu cos és molt FI.
T'acabo de dir el seu nom
amb un xic d'amor.

EL CAMALEÓ

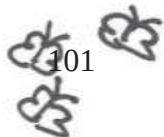
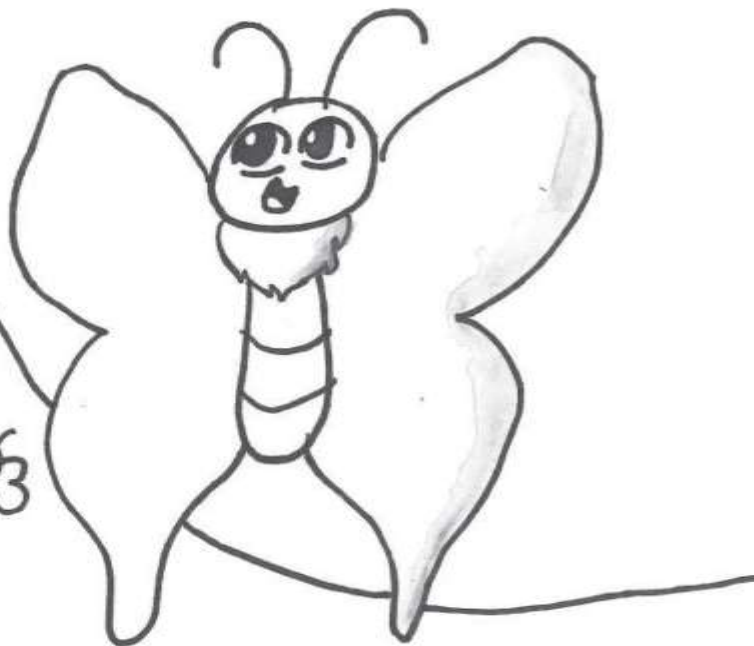
Colors de l'arc de Sant Martí,
colors que tinc a l'estoig.
Ell adapta el seu cos
amb el que té al seu costat.
Té una cua llarga
primeta i molt rinxolada.
Tots estimen el meu camaleó
perquè és un gran conqueridor.

LA PAPALLONA

La primavera ha arribat,
el fred ha marxat.
L'hivern ja és al seu palau de glaç,
perquè ja som al mes de març.
Una papallona blanca i blava
ha arribat a Sant Cugat
amb el pol·len a les potes
i una gorreta al seu petit cap.
Les seves antenes fan un centímetre,
el seu cos en fa cinc
amb les seves ales màgiques,
fa la gent més feliç.

Júlia Cebrián

LA MORSA

Si la morsa no tingués
aquesta capa de greix
seria molt semblant a un peix.

Amb aquests ullals
no li calen queixals,
amb aquestes aletes
no li calen maletes.

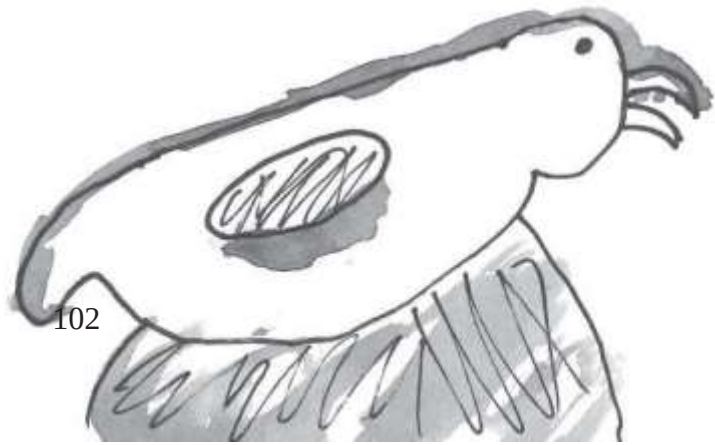
Com que no té casa on viure
s'arrossega pel gel
i quan té ganes de riure
ho mostra gratant-se el pèl.

L'ÓS I EL SALMÓ

En una roca ben confortable
descansava un pobre ós
que va perdre la memòria
quan va veure el salmó
en el Riu de S'agaró.

“Si te'm menges patiràs
ja que mai més em devoraràs”
Va dir el salmó
tot mort de por.

EL LLEÓ MARÍ

El lleó marí ningú l'estima
és tan lleig, pobre,
que ningú el mima.

Els seus bigotis
semblen de mentida
prims i allargassats,
mai se'ls podrà afaitar.

LA FOCA

Tan grossa que estava
un dia es va asseure
i el gel va petar.

Maria Sitjà

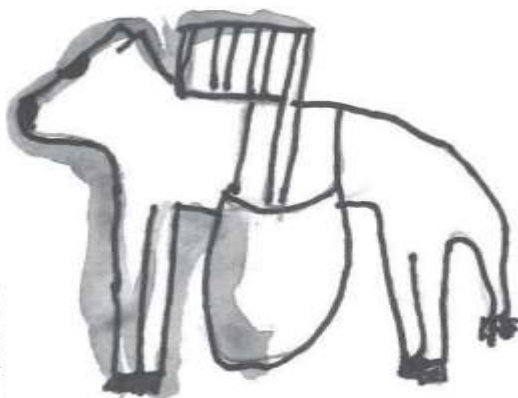
EL BURRO CATALÀ

De matinet ja sorties,
vora el feixuc pastor.
Teues potes avançaven,
remugant a la calor.
Esquena massa feixuga,
però tu eres molt fort.
Tants anys per tantes masies,
vellesa entrant al cor.
Carregant grans sacs de palla,
o farratges pels nous bens.
Passes per durs, llargs passat-
ges,
duus història al teu pas.
Els teus ulls ja es tanquen,
polsós dia acabat.

MUSSOL

Les teves grosses ulleres,
aires de llest et volen donar.
Sempre amb llibres i carpetes,
el savi del bosc sempre seràs.
Caminant xino-xano,
però a tot arreu arribaràs.
Moltes plomes que poc volen,
moltes idees per donar.

ARANYA

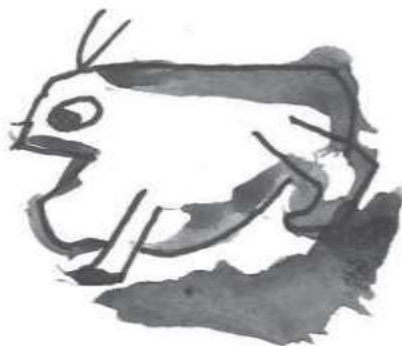
Els teus pensaments,
història ets.
Teranyina plena d'altres,
teranyina, plena d'amor.
Horrorosa peluda,
per molts lletja ets.
Teranyina plena d'altres
teranyina plena d'amor.
per mi, no ets bonica,
però bona mare ets.
Teranyina plena d'altres,
teranyina plena d'amor.

GRANOTA

Simpàtica curiosa,
pota-llarga orgullosa.
Salta o bé bota,
damunt de qualsevol soca.
Menges cuques ben petites,
dolces o enemigues.
Tant a estanys com a pantans,
entre canyes saltironant.

Maria Casserras

EL MOSQUIT

Era un mosquit
tan, i tan gran,
que sempre deia:
si pico de dia em mataran!!!

Per això quan va ser el dia
que de gana es moria,
es va haver d'esperar que
fos de nit
per menjar, i quedar-se tip!

LA VACA TRISTA

Era una vaca que sempre
estava trista
perquè volia ser pianista.

Però el seu pare,
un toro fort i corpulent,
sempre li deia:
vaqueta meva això que vols ser,
pot ser dolent,
perquè la teva mare
rica i maca
vol que siguis model
per a la revista del senyor Manel
(el fill del coronel).

La vaca va marxar trista
i sense poder ser pianista.
I a partir d'aquell dia,
aquella vaca que era feliç i divertida
es va convertir en antipàtica i avorrida.

EL CARGOL I EL MUSSOL

Vet aquí un cargol
que prenia el sol.
Un amic seu que era mussol
li va dir:
escolta cargol,
què fas prenent el sol?
no veus que ara no plou?!

Però el cargol li respon...
i tu, mussol, què fas despert.
No veus que encara hi ha sol?

EL MOSQUIT TIGRE

Ratllat i petit,
quan te n'adones ja ha sortit.
Al cap d'una estona de la fiblada
et surt una picada
ben gran i a més a més inflamada.

EL RATOLÍ

Corre, corre ratolí
abans no t'engampi aquest felí.

Amaga't al cau,
sobre el jaç suau,
i així hauràs vençut
aquest gatot pelut.

Mariona Triadú

EL LLOP

Al covard i dèbil llop
ja no el volien al bosc
i ara feia autoestop
perquè s'havia cruspit tant a gat com a
gos.

Finalment un cotxe va parar,
la Caputxeta era allà!
Però d'una plantofada el va llançar
a la carretera de més enllà.

Va tornar a provar sort
però ara venien els porquets!
El llop va quedar absort
i al següent instant va rebre tres xisclets.

Quan ja no sabia què fer
va dirigir-se a ca l'àvia
i ella, com un bomber,
va apagar-li el foc de la ràbia.

Ja se sap,
així són totes les àvies!

LA TORTUGA

Vet aquí una tortuga
de tal fatxenderia
que cada dia celebra
la seva victòria contra la llebre.

LA RATA

Era una bonica rata
que va anar cap al dentista
i quan va sortir d'allà,
era el mal de totes les vistes.

Resulta que li havien empastifat
dues dentotes a la geniva,
i de tan lletja que l'havien deixat,
va plorar a llàgrima viva.

Des d'aquell catastròfic dia,
el dentista va començar a rebre totes les rates
i cada una d'elles tota plorant sortia,
amb unes noves dents com dues plates.
Els seus crits de desesperació
van horroritzar tota la ciutat.
I les rates són odiades per tothom,
des d'aleshores fins a l'actualitat.

EL PORC

Ell és el més polit del comtat,
no suporta ni brutícia ni fang,
segur que et quedes parat,
si et dic que parlo d'un porc arrogant.

Els seus simpàtics companys
sempre es riuen d'ell,
perquè només fa que fer-se banys
i posar-se guapo com un pinzell.

Quan veu els altres que juguen a la sorra
se'ls mira amb cara de menyspreu.
-Sembla mentida tanta patxorra,
quan us en penediu de ser tan porcs, ja us
ho fareu!

Una bonica porqueta
a la granja ha arribat
se'ls ha mirat a tots una miqueta
i al final, el més brut ha triat!

El porc polit, pensatiu,
s'ha adonat de la realitat
i amb un posat tot altiu,
de dalt a baix s'ha emmerdat.

Ara el porc, sempre que pot,
es dona banys, però de fang
i els altres porcs li diuen: carallot,
no hi ha ningú que et tregui de l'estanc!

ELS DOS CIGNES

Eren dos cignes amb plomes blanques com la neu
i elegants com una ballarina.
Tenien una dolça veu
i alegraven tota criatura submarina.

Junts s'havien criat
i s'havien plorat totes les penes,
sempre presumien de la seva amistat
i s'explicaven històries de totes les menes.

Un dia, tot passejant,
un d'ells va patir un problema:
del seu pelatge bonic i blanc
en va sorgir una ploma negra.

L'altre, tot espantat,
del seu amic es va apartar:
-Però, què t'ha passat?,
va cridar, i lluny d'ell se'n va anar.

En arribar l'hivern, va marxar la calor,
el paisatge es va vestir de blanc,
tot era d'aquest color,
tret del cigne, que de negre s'havia anat pintant.

El cigne blanc no acceptava el negre,
era estrany i diferent!
De la seva amistat en quedava un sabor agre
i la seva confidència estava absent.

Els dos cignes es van acabar separant,
el seu color havia alçat un mur
que els impedia veure l'important:
la seva amistat, el més pur.

Bet Cullell

SEQUOIA

Enorme arbre de tronc mil·lenari,
enorme arbre de la felicitat ,
cada dia que amb tu he estat,
alguna cosa m'has ensenyat.

Arbre de la saviesa,
tu que has viscut tant de temps
treu-me aquesta dura tristesa,
i omple'm dels teus sentiments.

Tu que ets el més gegant,
dóna'm la teva energia
per poder continuar amb alegria.

Apa, corre, abraça'm ja
amb les teves fulles fredes
fes-me recordar bells fets passats.

Mar López

ELS PINS

En la ciutat hi ha una plaça
i en la plaça un arbre vell.
En l'arbre hi ha tristesa
de saber que és el darrer.

Abans n'hi havia molts altres,
ara tan sols queda ell.
És un gran pi que va créixer amb la ciutat
i ara el volen treure amb tota la maldat.

Quan venia la primavera
despertava les arrels,
oblidava un poc la pena
i obria el somriure verd.

Quan el tallaren plovia.
Ja no he vist ploure mai més.

Sebastià Borràs

L'ESBARZER (ALEXANDRÍ)

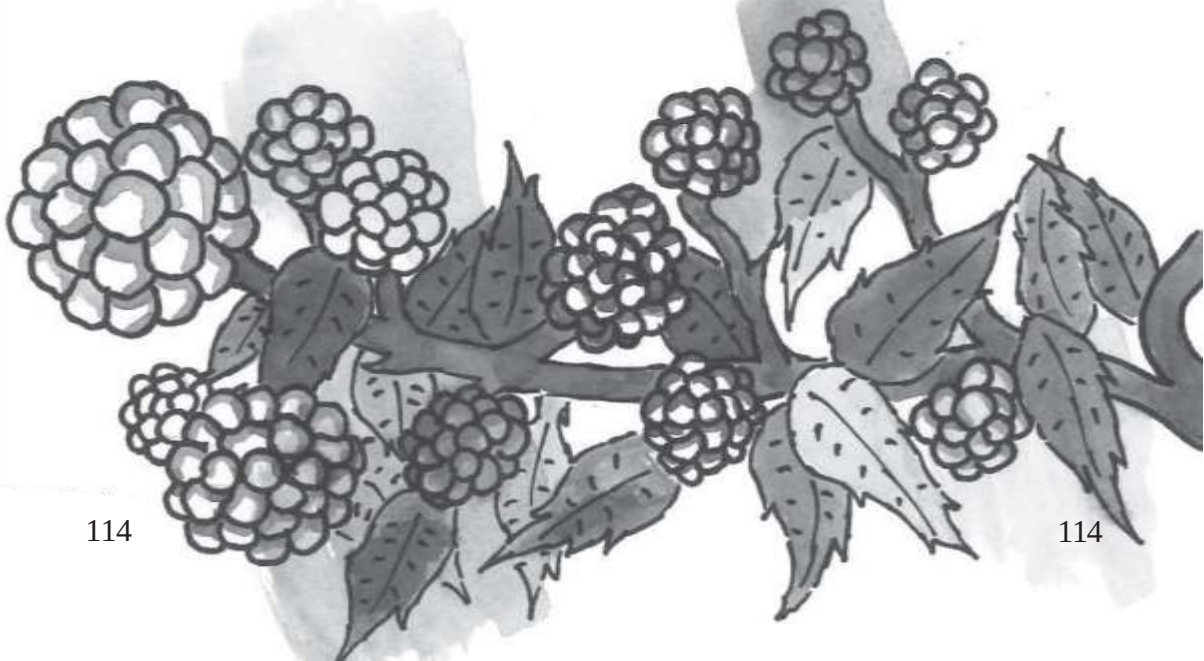
Escarola d'espines enredades i fràgils
que egoista amaga entre les seves branques
deliciosos fruits negres plens de dolçor i de vida,
encoberts per les punxes que geloses guarden
els petits fruits rodons com si fossin tresors
que de tant en tant surten d'entre les punxes dures
per observar la llum que el sol els entrega.

I les tiges llargues que surten de terra
s'arquegen i es corben enredant-se entre elles,
per retornar a la terra, on s'endinsen i arrelen.

Les fulles trapelles que semblen ser belles
amaguen al darrere de la seva verdor
les punxes protectores que vetllen per elles.

Les delitables móres que creixen sent verdes
enrogeixen cohibides llambregades pel sol
i a mitjanes d'estiu finalment es tornen
en grans móres negres repletes de plaer.

Paula Ponce

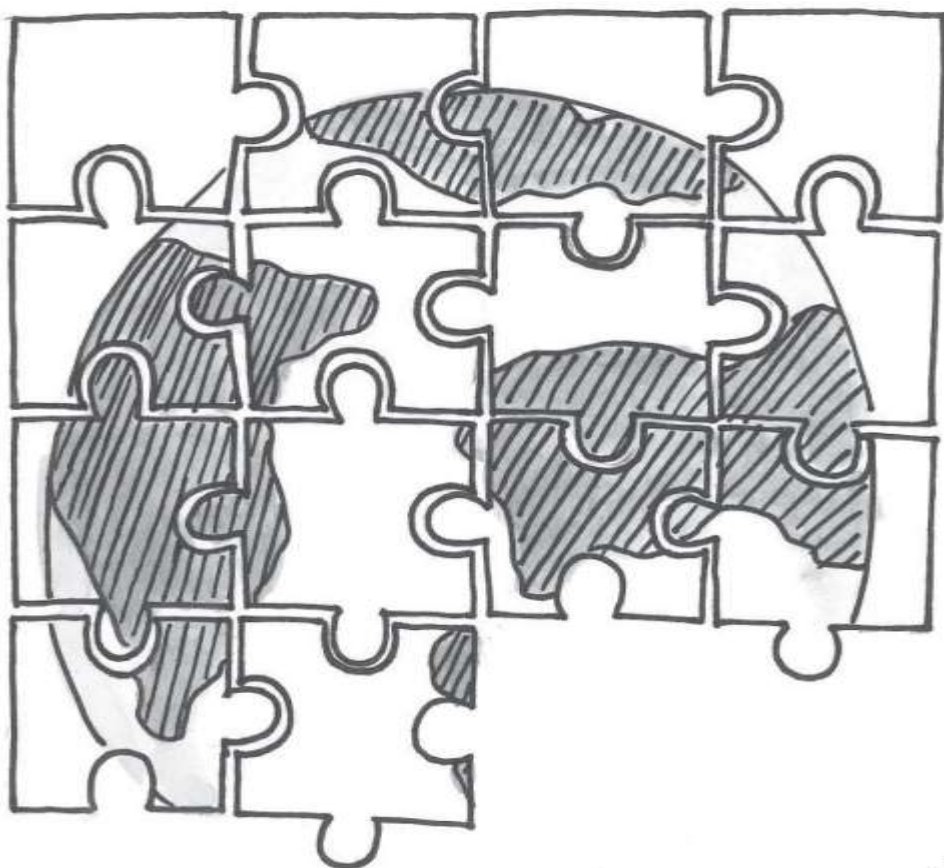

CONSTRUEIXO

Construeixo jo el meu món.
No ho penso i em surt,
descontrolo el meu futur.

No m'importa equivocar-me,
el meu propi camí
és el que més pot agradar-me.

Clara Julià

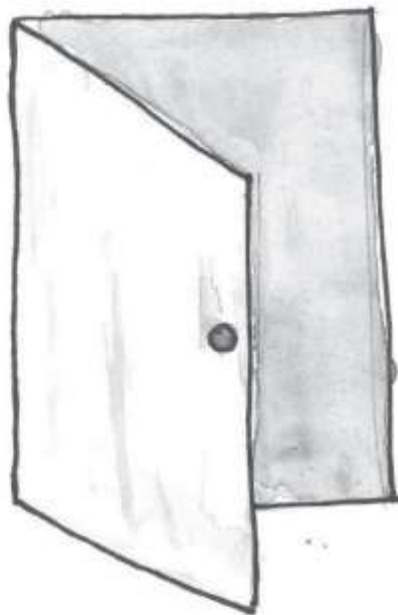

I POTSER ENS VAM PERDRE

I potser ens vam perdre
entre somnis abandonats
i tantes batalles perdudes.
Entre preguntes sense resposta
i camins que porten enlloc.
Entre cadascun dels dies freds
buscant alguna porta oberta.
I entre esperar pel que sabíem
que mai podríem atrapar.

I potser ens vam perdre
en no trobar les ales
que ens permetien volar.
En creure innocentment
que existia l'infinit.
En sentir-nos capaços
d'oblidar el que no podíem.
I al final adonar-nos
que aquelles ferides
trigarien a tancar.

Però potser ens vam oblidar,
que és necessari perdre's
per tornar-se a trobar.

Cristina Aubach

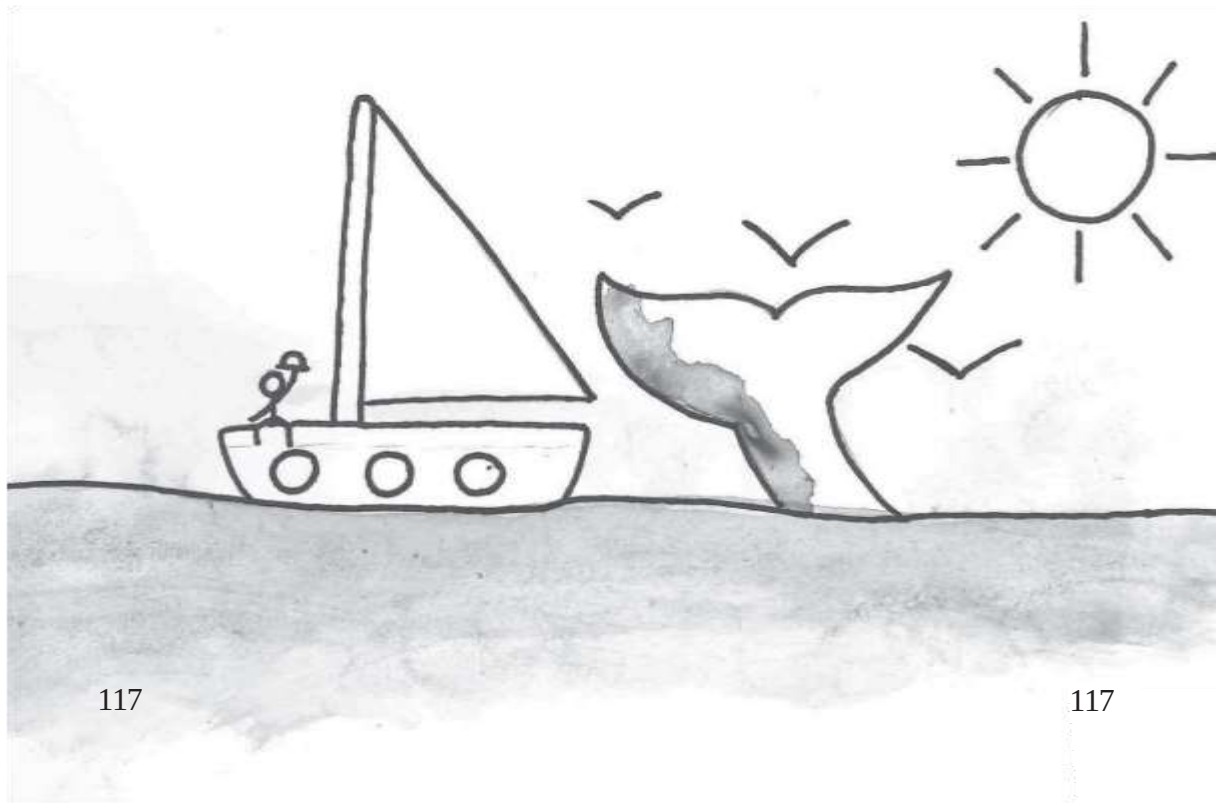
EL MAR

Solcant el mar
un infinit paisatge
d'animals i vaixells.
Un paradís immens, ple de secrets.

M'enfonso i tot l'exterior desapareix,
el moviment de les ones tranquil·litza
i el raig de sol reflecteix
aquest gran blau de la vida.

M'envolta el líquid cristal·lí
i uns peixos brillants,
paisatge desitjat, paisatge pacífic.
Un paradís immens de secrets.

Laia Martínez

EL JOC DE LA POLISÈMIA

Sóc un mot polisèmic,
no sóc gens acadèmic.

El nom d'un petit animal tinc,
i amb un formatge segur que vinc.

Quan apareix un gat me'n vaig,
sóc fora en un segon i escaig.

El meu altre significat,
el pobre sí que és ben lligat!

Té la companyia de l'ordinador,
jo la d'una rateta que em fa un petó.

La vida lliure de ratolí,
és la millor quan no hi ha un felí.

Joan Comellas

MALSON

Vol cridar, córrer, obrir els ulls.
Vol marxar, desaparèixer i volar.

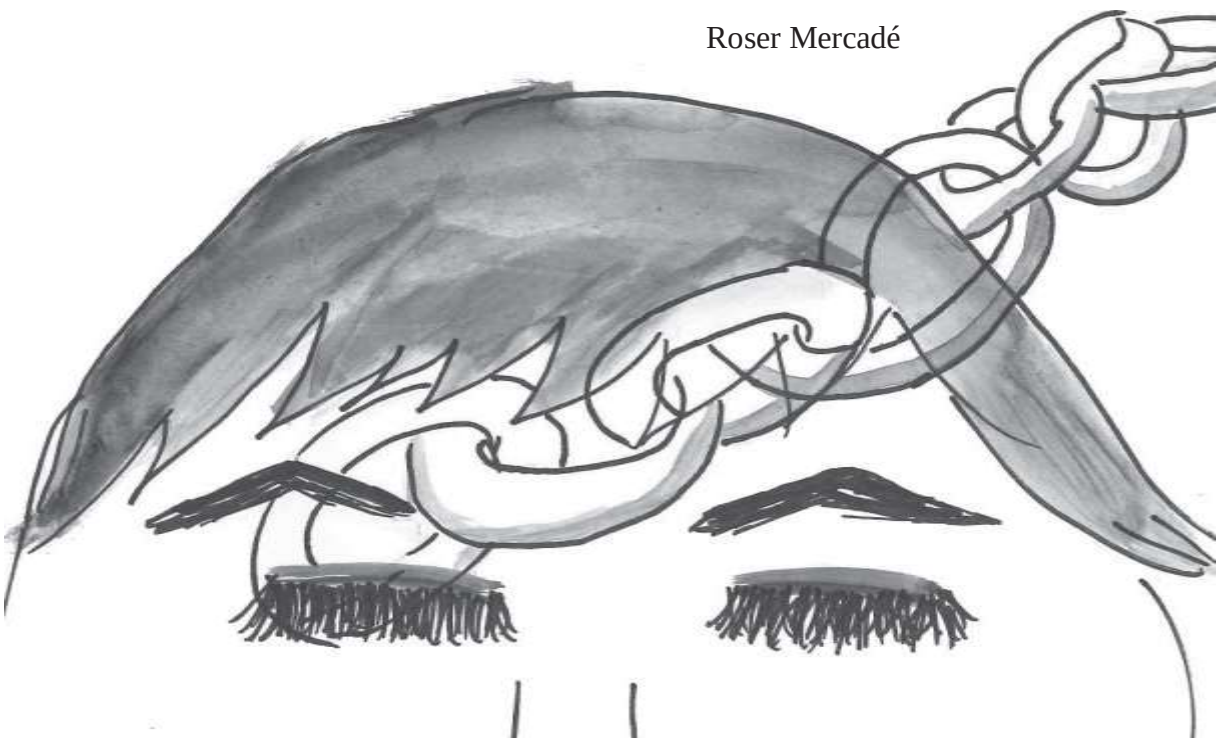
Cadenes grinyolants l'atrapen,
no pot lliurar-se'n i perd el nord.

Xiulets l'atordeixen, i cau.
Cau per un barranc infinit,
exclusiu bitllet d'anada.

I és fosc,
dins l'aigua tèbia s'enfonsa.
Li pesen els ossos;
una boira espessa el mareja.

La brillantor apareix.
Es deixa veure com un sospir tímid i confús,
que s'engrandeix fins convertir-se
en un tot, blanc i pàl·lid.
I entre crits muts i llàgrimes seques, s'adorm.

Roser Mercadé

PER MOLTS ANYS

Un dia més a la butxaca,
però un any més a celebrar,
la família rere la taula:
“Cada dia et veig més gran!”

Mentre a fora la còrnia
cremen setze espelmes.
Respira profundament,
tanca els ulls i pensa:

“Que mai s’apagui el Sol
ni s’esgotin els somriures,
que el cel ompli de colors
les llars darrere els vidres.

Els anys vénen com si res,
i s’escapen com el vent.
El temps és efímer,
vull aprofitar ma vida.”

I encara amb els ulls tancats,
els càntics omplen la sala,
agafa una alenada d’aire
i bufa com el primer dia.

Cristina Mezo

AIGUA

Oh! Líquid essencial,
trimòrfic molecular,

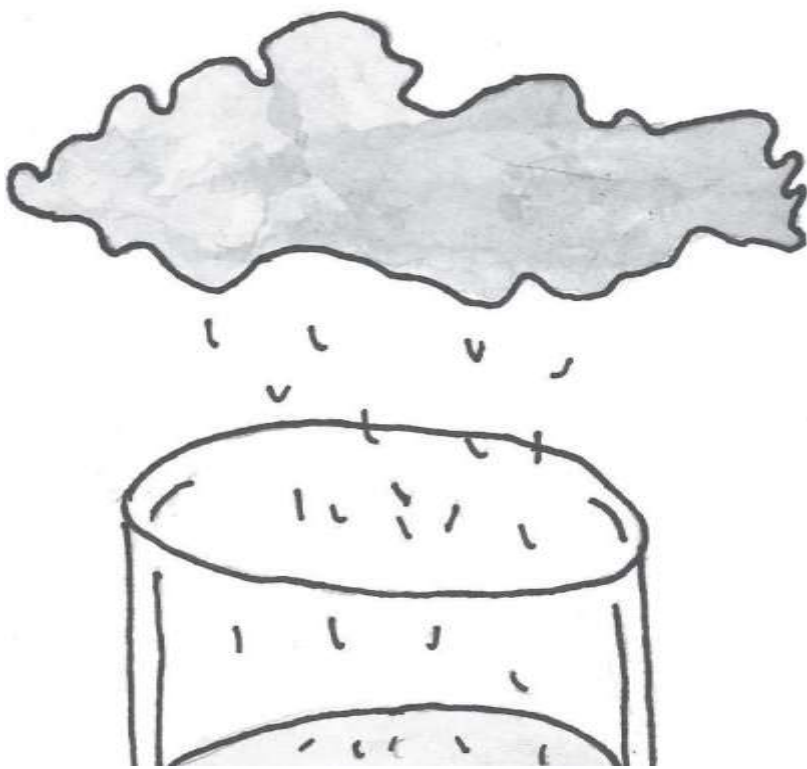
Trenca l'etern cicle
de transformacions contínues.

Tu, que viatges pels elements,
fugint de l'hidrofòbic més dens
ets objecte de cerca
per biòlegs i metges.

Jo et proclamo:
no tinguis por.
Abandona el permafrost...

Comprem-nos. No coneixem
cap substància tan dissolvent.

Guillem Rivas

PETITA I GRAN PETJADA

Innocent i petit,
com un àngel quan vola,
amb por,
vaig trepitjar aquesta escola.

Aquella petjada,
va començar un camí,
que de mica en mica,
arriba a la seva fi.

Any rere any
com peça rere peça,
he trobat el guany
que m'ha fet créixer.

Quin serà el meu futur?
Què serà de mi?
El món sencer m'obre les portes,
i jo no sé quina obrir.

Qui ho hauria dit,
una ànima més se'n va,
que suaument ens diu a tots,
a reveure amb la mà.

Són petits i grans valors,
que per sempre mantindré,
quan tanqui els ulls i pensi,
amb un somriure recordaré.

Pol Ryan

ANHEL DE LLIBERTAT

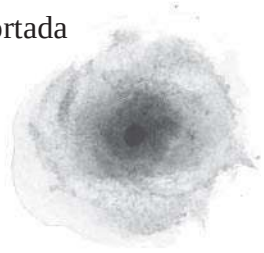
Anhelo llibertat antany aconseguida
pels vells avantpassats.
La llibertat poderosa
que el temps en pau atorga.

Silenci significatiu
autor de tantes soledats
amagades de la llum
que il·lumina el camí
al vell rèquiem de l'estimat.

Furt comès per ningú
i alhora per tothom
desig que roman serè
anhel de llibertat.

Ton Cortada

NO HO PUC EVITAR

Se m'escapa un somriure
cada vegada que et veig.
Se'm talla la respiració
i se'm bloqueja el pensament.

El cor em dóna un bot
només en escoltar la teva veu,
em quedo paralitzada
en sentir la teva mà sobre meu.

Cada vegada que te m'apropes
esquivo la mirada ràpidament.
I en escoltar la teva respiració
m'oblido de tot completament.

La manera en què rius
il·lumina el meu voltant
i penso que tot pot millorar
en cosa d'un instant.

Estic cansada d'intentar oblidar-te,
sé que necessito passar pàgina,
però no tinc forces
per deixar d'estimar-te.

Sílvia Martí

ULLS

Blaus com la serenor nocturna
verds com l'absència dels prats
avellana com una fruita madura
d'uns ulls de color daurat.

Un sospir de malenconia
la nostàlgia de l'amor passat
tot recordant bones memòries
que es visqueren amb intensitat.

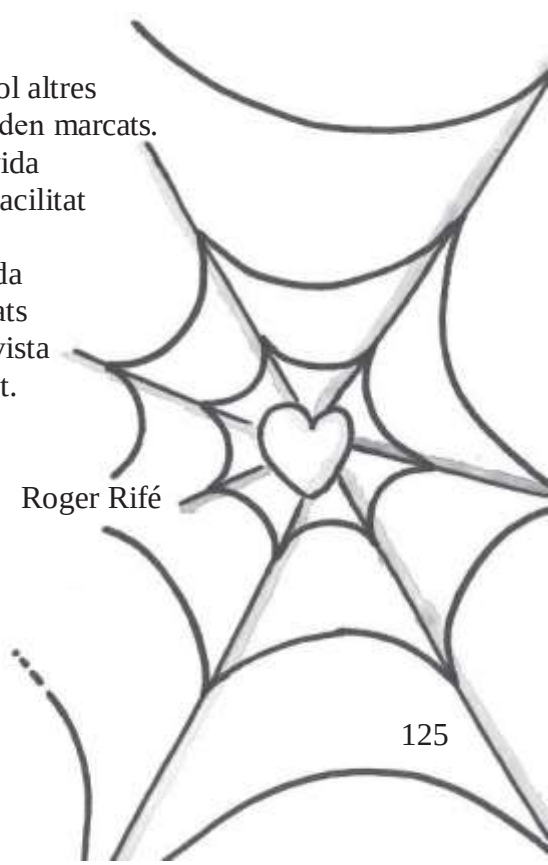
Uns ulls de mil paraules
uns ulls de necessitat
uns ulls que claven a l'ànima
el que fou la felicitat.

Una espurna de poesia
una espurna amb soledat
que intentà ser amor en marxa
i quedà sol i oblidat.

Uns ulls com qualssevol altres
però d'aquells que queden marcats.
Marcats en un de per vida
quan els exhales amb facilitat

Sentiments sense sortida
en una teranyina atrapats
per una pupila i una vista
del nostre deliri exhalat.

Roger Rifé

XVIII JOCS FLORALS
ESCOLA THAU SANT
CUGAT 2014

POESIES PREMIADES 2014

EDUCACIÓ INFANTIL

	Títol	Autor/Autora	Il·lustració
P5	<i>“El meu jardí”</i> <i>“L’osset perdut”</i> <i>“El pèsol”</i> <i>“Les maduixes”</i>	Abril Dachs Sofia Montiel Marc Valls Pep Hernández	Marta Mitjans Dídac Foixench Laia Farrús Alèxia Corretge

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

1r	<i>“El sol i la lluna”</i> <i>“M’agradaria jugar”</i> <i>“Els colors”</i> <i>“Ninot de neu”</i> <i>“La petxina”</i> <i>“El cargol”</i>	Lluna Solanas Mar Cabrero Arnau Dachs Pau Juanmartí Clàudia Mallol Jan Morales	Laia de Lara Biel Fadrique Tomàs Visser Tomàs Visser Abril Pujol-Soliano Clara Iglésias
2n	<i>“El gelat”</i> <i>“Els meus pares”</i> <i>“El meu gos”</i> <i>“Els llibres”</i> <i>“La meva tieta”</i> <i>“La meva mestra”</i>	Jerome Walsham Mònica Hernández Marcos Sancha Ariadna Torrents Sara González Aran Bosch	Nico Ferrer Jan García Duarte Galvez Valentina Gómez Kira Jannes Paula Molina
3r	<i>“Com es fa un poema?”</i> <i>“Les llengües”</i> <i>“Joana”</i> <i>“L’ametller”</i>	Maria Iglesias Dani Soler Clàudia Expósito Pol Gurt	Pau Squadrani Àlex Planas Joanna Peret Mar Vilar
4t	<i>“Pa amb tomàquet”</i> <i>“Llapis”</i> <i>“L’orquestra”</i> <i>“Pintar”</i>	Oriol Clivillé Miquel Barja Guim Marqués Irina Montiel	Joan Jané Cristina Durall Unai Olabarrieta Ona Walsham
5è	<i>“El meu avi”</i> <i>“La poesia”</i> <i>“El mercat vell”</i> <i>“Una amiga especial”</i>	Tomás Gómez Olivia Bisbe Sandra Sibina Mar Ribas	Jana Rodríguez Laia Valls Georgina Gorchs Ivet Torrents

6è	<i>“M’agradaria viure”</i> <i>“Els sentiments”</i> <i>“Records”</i> <i>“Queda’tamb mi”</i> <i>“L’àvia”</i>	Blanca García Clara Serra Marina Sánchez Aina Rabassa Alba González	Irene Ribau Noa Navarro Ignasi Cantan Pol Mateu Ivet Solanellas
----	--	---	---

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

1rESO	<i>“Bestiari 2”</i> <i>“Bestiari 3”</i>	Lucia Layous Arnau Ventura	Marc Lleget Laia García/ Aleix Rius/ Martí Núñez
	<i>“Bestiari 2”</i>	Nona Cuartero	Aleix Morales/ Guillem Forcadell/ Mireia Llamas
	<i>“Bestiari 3”</i>	Cristina Krakkai	Vinyet Roca/ Sílvia Ollé/ Pau Conotero
	<i>“Bestiari 1”</i> <i>“Bestiari 3”</i>	Berta Blancher Sergi Hernández	Carla Solbes Marc Ribera/ Paula Prat

2nESO	<i>“Les olors”</i> <i>“La meva àvia i jo”</i> <i>“Si mai més sentíssim cantar un ocell”</i> <i>“Avuifa undia tapat”</i> <i>“Unsomriure”</i> <i>“Créixer”</i> <i>“Els valors”</i>	Aina Duch Joan Triadú Helena Cambra Joan Hernanz Sveta Carrancia Bet Cullèll Nacho Segura	Cristian Oller Ariadna Muntan Noa Serrés Ariadna Lladó Mireia Calvo Laia Santín Júlia Pallarès
-------	--	---	--

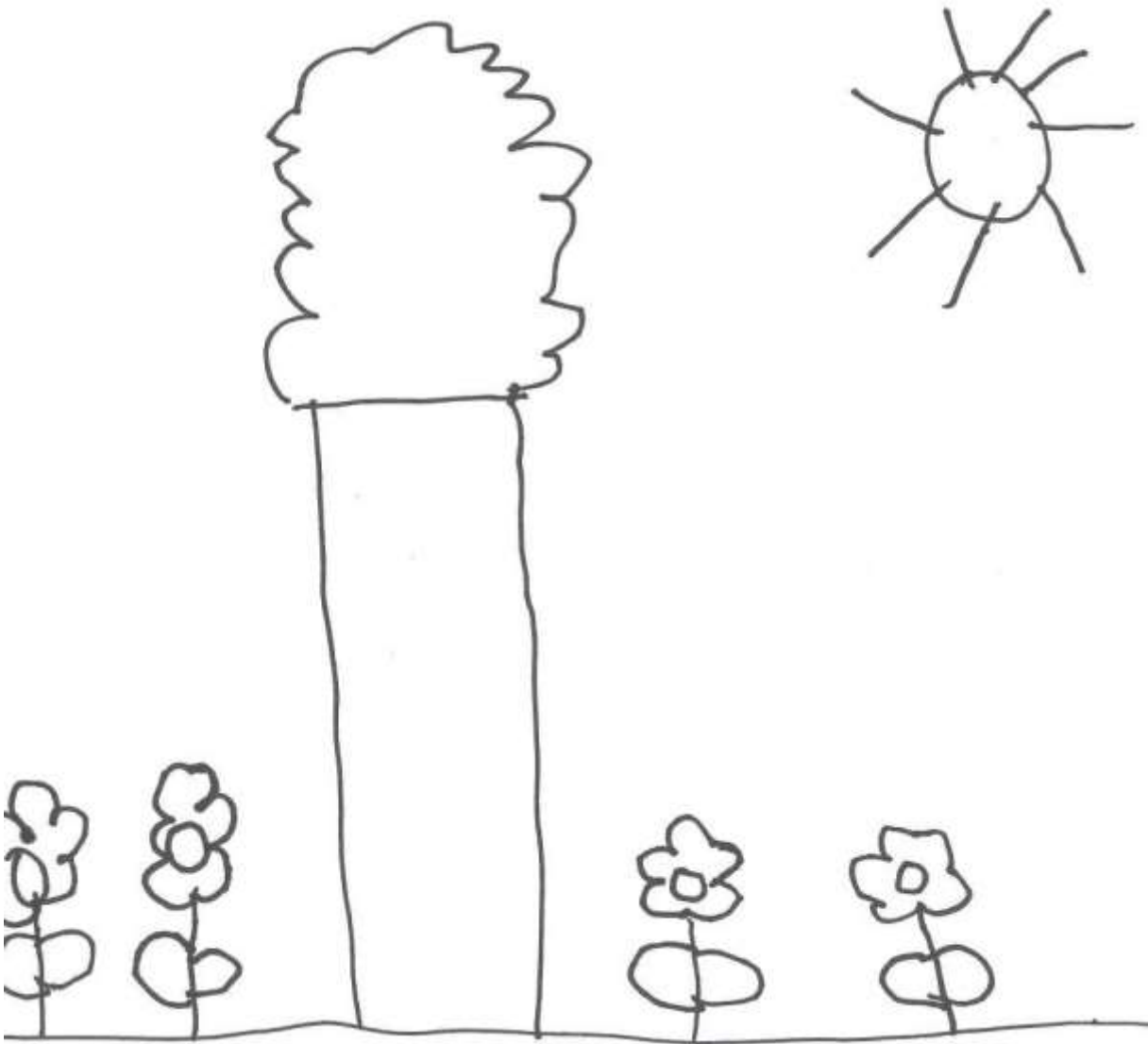
3rESO	<i>“Estimat osset de peluix”</i> <i>“Els bons desitjos”</i> <i>“El cafè matiner”</i> <i>“Somio”</i> <i>“I està bé...”</i>	Berta Olmos Mar Riera Guillem Arqué Paula Ponce Cristina Aubach	Paula Prat Mònica Argemí Alejandro Trigueros Àlex Hernández Ariadna Campaña/ Mònica Argemí
-------	---	---	---

4tESO	<i>“La nova albada”</i> <i>“Camí”</i> <i>“Com Romeu sense Julieta”</i> <i>“Només de mano”</i>	Marta Rossell Joan Manel García-Reyero Roser Mercadé Quim Garriga	Alba Loparec Ferran Muñoz Georgina Vidal Maria Santacreu
-------	--	--	---

EL MEU JARDÍ

El sol treu el nas pel meu jardí.
El meu arbre ha florit.

Abril Dachs

L'OSSET PERDUT

Jo vaig anar al bosc
i em vaig trobar un ós,
estava geladet
i el vaig abrigar ben abrigadet.

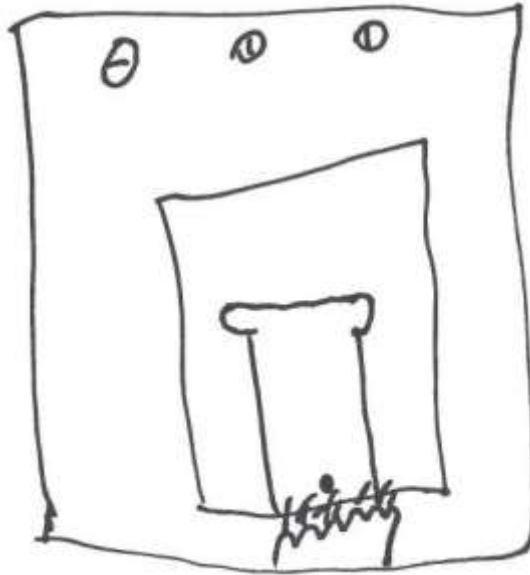
Sofia Montiel

EL PÈSOL

He trobat una bola verda,
li pregunto al pare:
- què és, pare?
- és un pèsol,
el posa a cuinar,
es crema i ja no hi és.

Marc Valls

LES MADUIXES

Maduixes amb nata,
crema i xocolata,
amb un tall de maduixot,
ho poses en un pot.

Pep Hernández

EL SOL I LA LLUNA

Ja ha sortit la lluna
la nit ja és aquí
quan surti el sol
serà el matí.

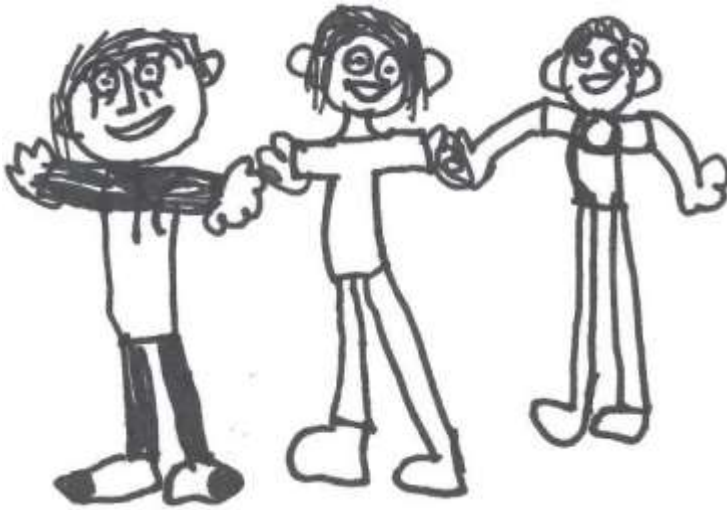
Lluna Solanas

M'AGRADA JUGAR

No sé amb qui jugar
però vull jugar.
Què hauré de fer?
No trobo ningú.
I les amigues, on deuen ser?
Ja les he trobat!
Ja puc jugar!

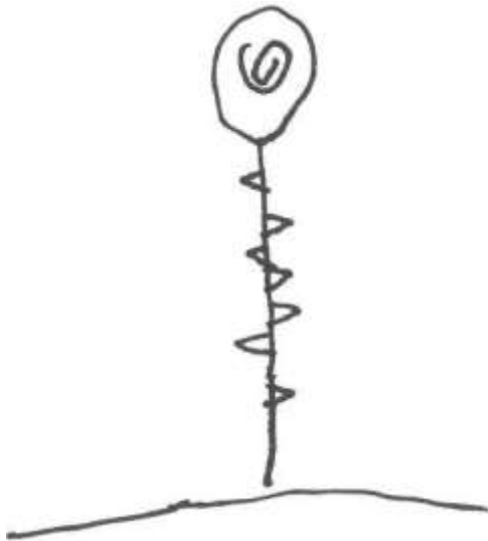
Mar Cabrero

ELS COLORS

La rosa que l'amor s'hi posa,
el lila que l'amor s'enfila,
el blau sembla un gripau,
el vermell cara de pell,
el verd es perd,
el taronja és una esponja,
el negre es vol perdre,
el groc és un moc,
el blanc fa fang
el gris puja al pis,
el marró té por
i el carn és un cantant.

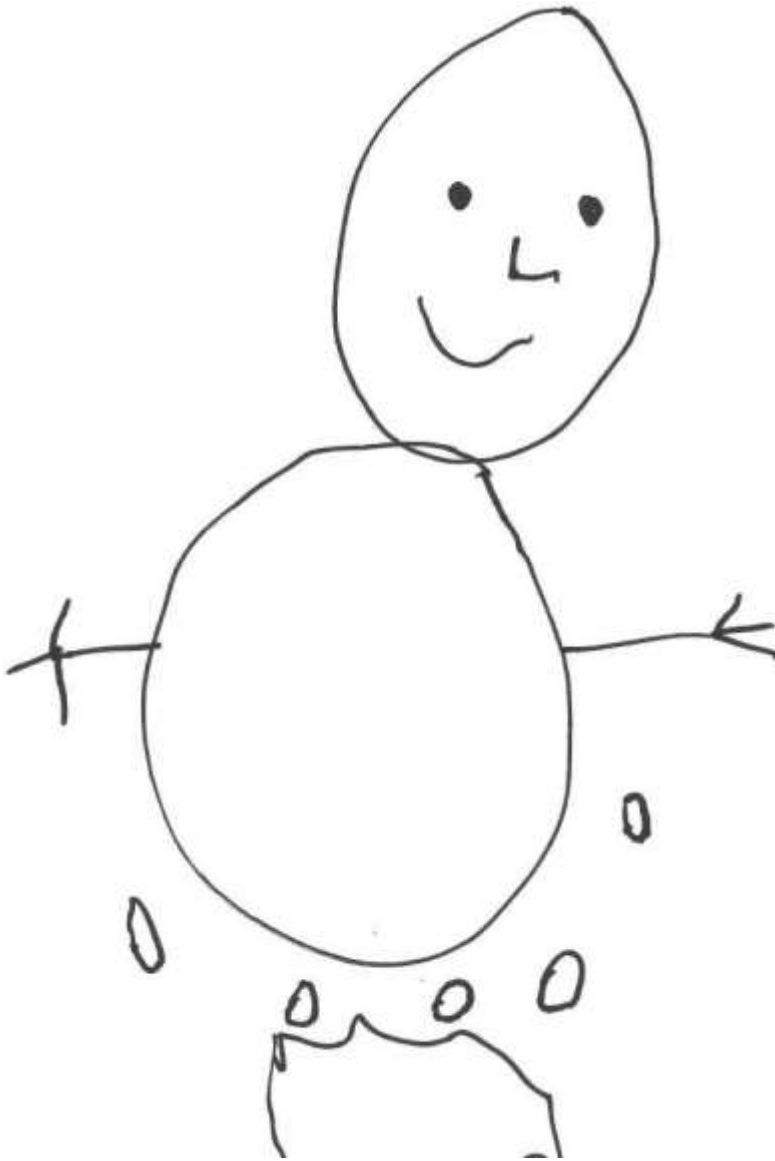
Arnau Dachs

NINOT DE NEU

He fet un ninot
que sembla un got.
És molt blanquet
i ben rodonet,
li ha tocat el sol
i s'ha desfet tot sol.

Pau Juanmartí

LA PETXINA

Un dia a la platja vaig anar
i una petxina em vaig trobar
i era tan fina que me la vaig quedar.

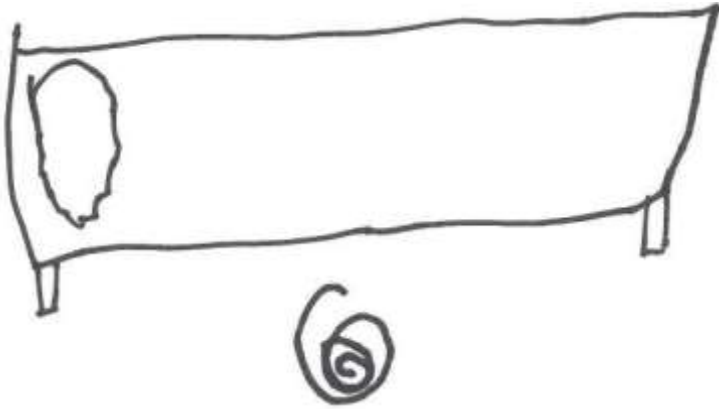
Clàudia Mallol

EL CARGOL

Un dia plujós
vaig veure un cargol
era petit com un mosquit
i es va amagar sota el llit.

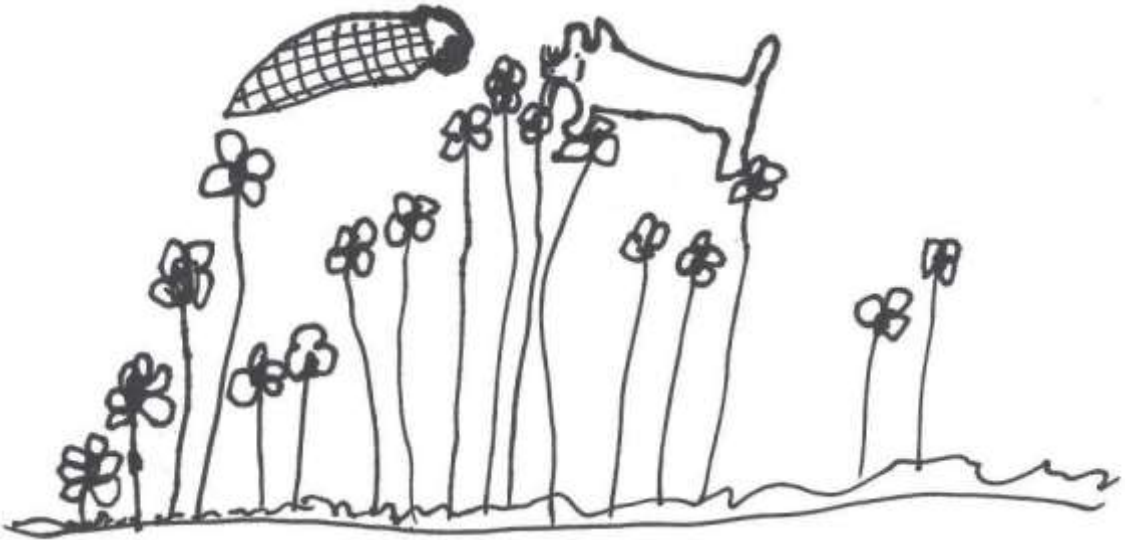
Jan Morales

EL GELAT

M'he menjat un gelat
assegut al prat.
Però estava mossegat!
Qui ha estat?
Segur que el gat,
que m'ha esgarapat i
és espavilat i entremaliat.

Jerome Walsham

ELS MEUS PARES

El meu pare ha pres un cafè
i la meva mare ha pres un te.
Els seus fills trapelles
han fet unes caramelles.
Els pares han aplaudit
i contents han fet un crit.

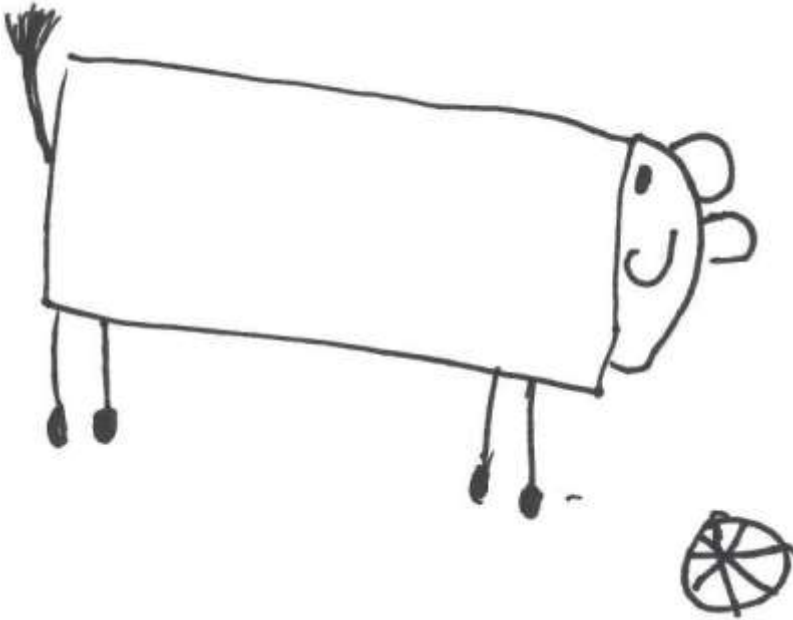
Mònica Hernández

EL MEU GOS

El meu gos salta, juga i balla.
Quan em cau una llimona
és feliç com una mona.
Quan li xuto la pilota
la mossega i la porta.

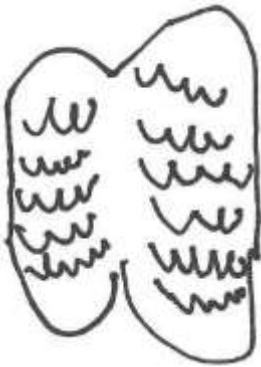
Marcos Sancha

ELS LLIBRES

Els llibres tenen lletres,
amb els llibres aprens,
els llibres són molt interessants
i s'agafen amb les mans.

Ariadna Torrents

LA MEVA TIETA

Jo tinc una tieta
que és galta vermella,
baixa i rabassuda,
melindrosa i molt airosa.

La meva tieta pigadeta
és molt simpàtica amb mi,
juga sempre que pot
i descansa molt sovint.

Sara González

LA MEVA MESTRA

La meva mestra
té els cabells de color xocolata,
no ens deixa fer fressa
ni treure'ns la bata.

La meva mestra
té els ulls marrons
i quan me'n vaig a casa
li faig dos petons.

Aran Bosch

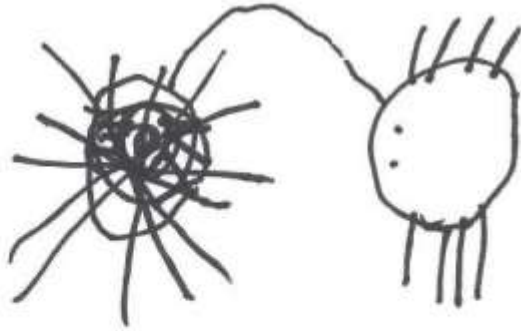

COM ES FA UN POEMA?

És molt fàcil,
fer una poesia,
els primers ingredients:
l'amor i l'alegria.

Una mica de rodolí
per acabar-ho d'amanir.
Del present i el futur pots parlar
i un poema cuinar.

Maria Iglesias

V A I G V E U R E

7 U N A A R A N Y A ...

LES LLENGÜES

Les llengües dels països
són agradables,
gracioses o divertides.
L'anglès,
el món al revés.
El xinès,
no s'entén res.
El francès,
l'entnem més.
I el català,
el que sé parlar.

Dani Soler

BONJOUR
HOLA
BONDIÀ
BONT = J. Z Z
HELLO
GOOD DAY

JOANA

Joana, tu que em vas inspirar.
Joana, tu que vas fer cent anys.
Joana, tu que vas omplir d'ale-
gria
el cor de tots els infants.

Et vull dedicar
com a poeta de l'any,
la meva poesia
per a petits i grans.

Clàudia Expósito

L'AMETLLER

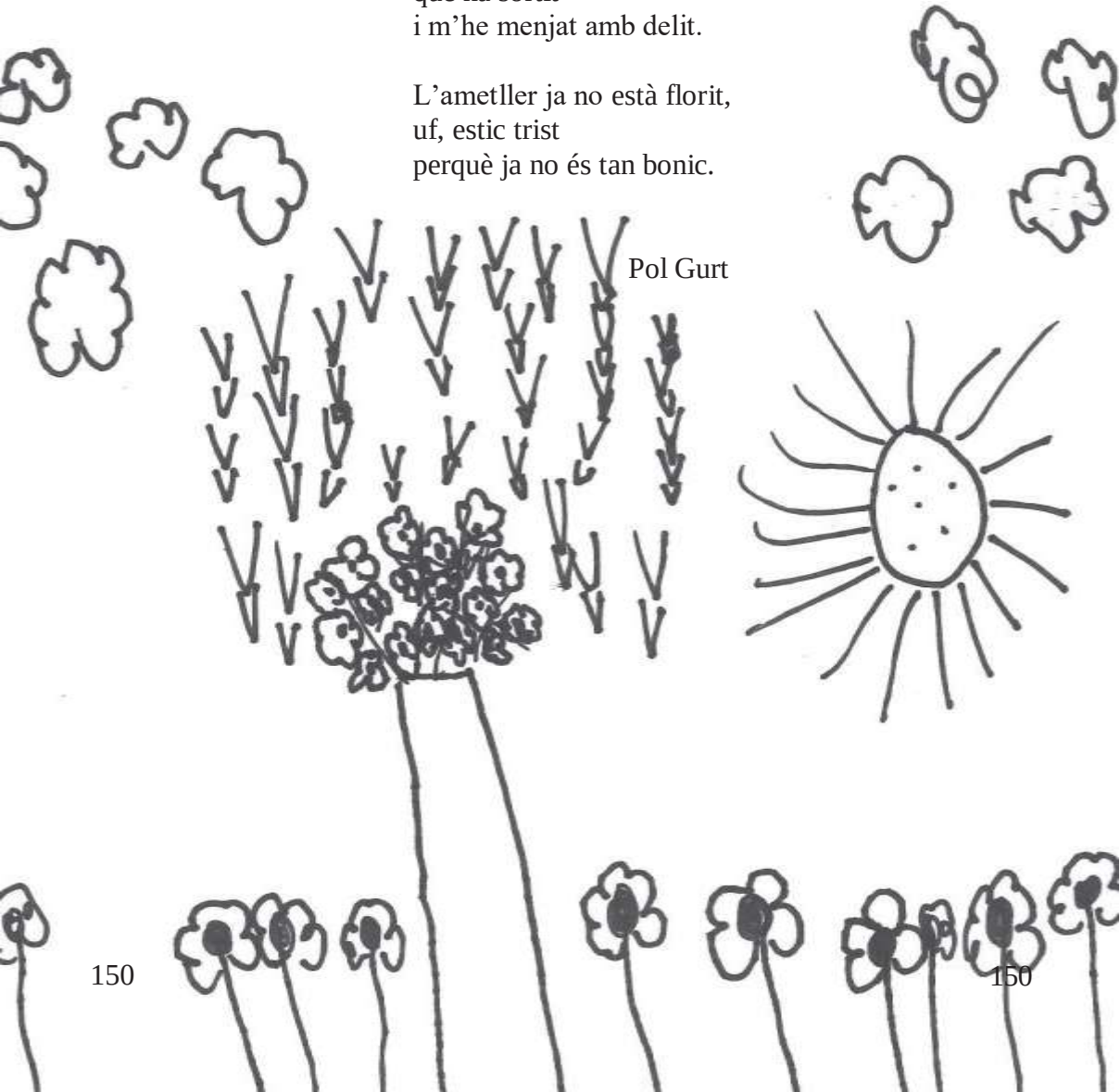
L'ametller està florit
ui, que bonic!
les flors li fan de vestit.

L'ametller té un ametlló,
si vols agafar-lo
necessitaràs un bastó.

Que bona és l'ametlla
que ha sortit
i m'he menjat amb delit.

L'ametller ja no està florit,
uf, estic trist
perquè ja no és tan bonic.

Pol Gurt

PA AMB TOMÀQUET

Sort que som catalans,
per poder menjar pa amb tomàquet,
que ben amanit ens pot alegrar
qualsevol sopar.

Segur que a vosaltres us agrada
perquè ho he anat observant,
tres segons en una taula
i ja el veig anar minvant.

Els seus colors poden representar
el color vermell català,
i si som imaginatius,
també veure-hi uns grocs relatius.

Ens pot semblar poca cosa
però està fet per acompanyar,
i jo us recomanaria
posar-lo per picar.

Oriol Clivillé

LLAPIS

El senyor de l'escriptura
l'escrivà que tothom té,
s'ha revelat contra el seu amo
i no li ha sentat molt bé.

I per què?

Cada dia li feia punta
i gairebé no li quedava res,
estava a punt de substituir-lo,
però ell no aguantava més.

Li va fer un grafiti a la cara,
el dibuix d'una iaia al revés,
i l'amo, el pobre paio,
va quedar encara més lleig.

Un tros de punta a l'orella,
un altre al cabell,
una truita a la francesa,
li dibuixà al clatell.

I l'amo, estabornit,
li demanà mil perdons,
però el llapis no el perdonà,
ell era el petit gran rancorós.

Miquel Barja

L'ORQUESTRA

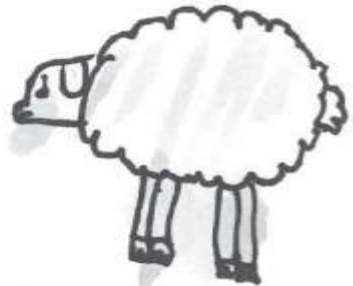
Gotes de pluja
A l'orquestra
hi ha un ratolí
que toca el violí.

També hi ha un camaleó
que toca el tambor,
un porquet
que toca el clarinet
i una cigala
que toca la timbala.

A l'orquestra
hi ha un lleó
que toca el trombó,
una ovelleta
que toca la trompeta
i una sargantana
que està ballant una sardana.

Guim Marquès

PINTAR

Tanco els ulls i intento imaginar
tot allò que puc pintar.

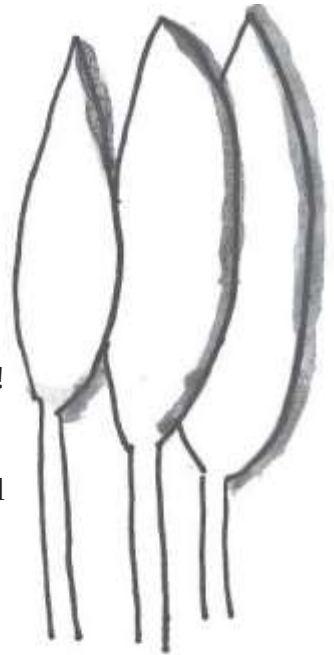
Al mig del bosc m'imagino una nena
amb un vestit blau i una trena.
Repenjada en un arbre està
perquè de tantes fulles com té,
molta ombra li fa.

Després m'imagino una carretera
amb molts cotxes i una vorera,
amb alts pisos i cases
i moltes persones fent passes.

Quan he pensat i he imaginat
el que jo podria pintar,
agafo el pinzell i... començo a dibuixar!

Irina Montiel

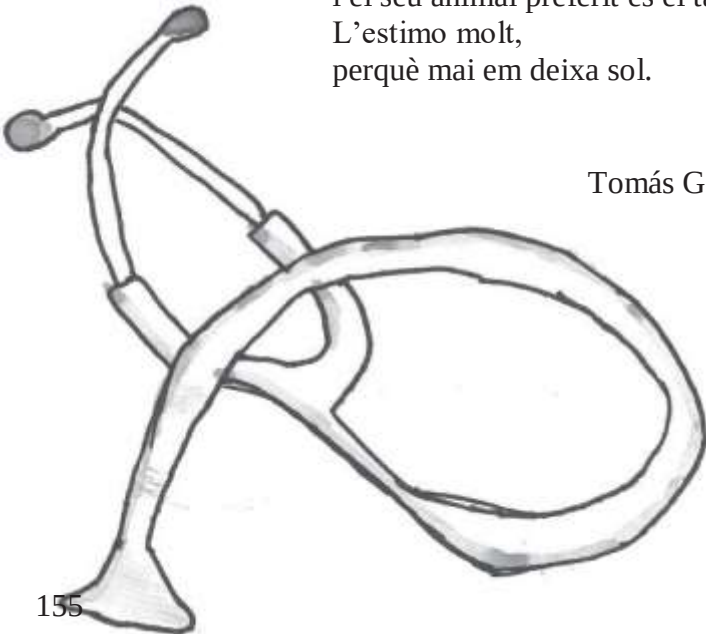

EL MEU AVI

El meu avi es diu Xavier,
no sé per què, però és molt rialler.
És molt bon metge
i un dia va operar algú del fetge.
Té molta paciència
i en sap molt de ciència.
Té dos germans i una germana,
el Santi i l'Anna,
que ballen la sardana,
i el Pere Formiguera,
que era un fotògraf de primera.
El meu avi té setanta anys,
va néixer fa molts anys.

És independentista,
però no li agrada anar al dentista.
Va néixer el 29 de gener
i no és gaire guerrer.
Li agrada molt la pau
i ho demana tot si us plau.
És quasi calb
i el seu animal preferit és el talp.
L'estimo molt,
perquè mai em deixa sol.

Tomás Gómez

LA POESIA

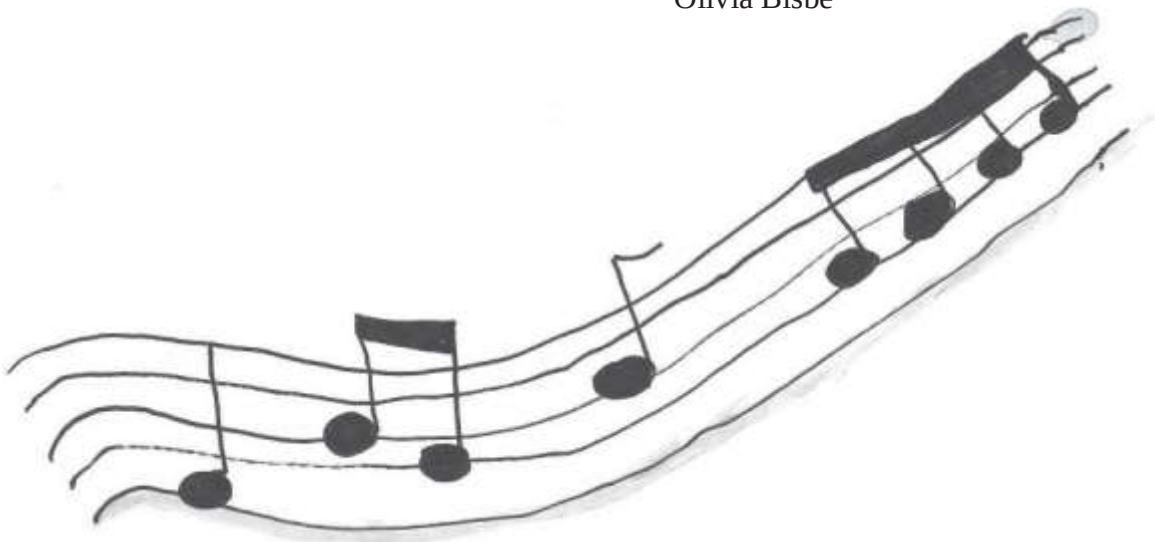
M'agradaria escriure una poesia
que tingués molta alegria,
m'agradaria que tingués moralitat
i molt felicitat.

M'agradaria que fos divertida
i gens avorrida,
vull que sigui original
i si no agrada tant se val.

La meva poesia
m'agradaria que tingués melodia
com una cançó amb harmonia.

Estaria escrita en català
i faria pensar,
ai! que no m'he adonat,
que tinc una poesia que s'ha acabat !

Olivia Bisbe

EL MERCAT VELL

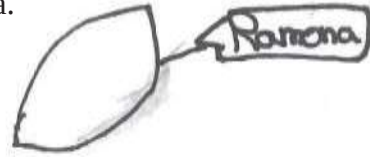
Avui m'he aixecat
i per la finestra he mirat
davant meu hi ha el vell mercat,
el més bonic de Sant Cugat.

M'agrada sentir el vent
i la pau entre la gent.
He vist els veïns comprar
i de fons se'ls sentia xerrar.

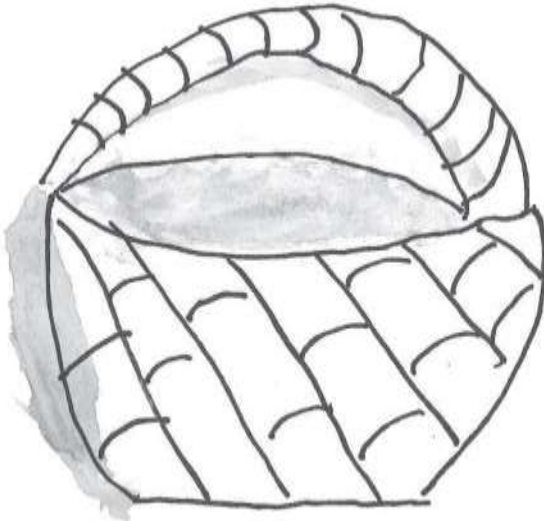

La Cristina compra una mandarina.
Una llimona per la senyora Ramona.
L'Aleix vol un quilo de peix.
La Mar un bonic calamar
i un pa de pessic per a l'Enric.

Al mercat vell
tothom hi va a omplir el cistell !

Sandra Sibina

UNA AMIGA ESPECIAL

Jo tinc una amiga
amb qui puc confiar
li explico les coses
que em fan amagar.

Si falta a l'escola,
la trobo a faltar,
miro pel pati i
no la sé trobar.

Quan estic trista,
ella em consola, i
si estic contenta
ens ho passem bomba !

Quan estic amb ella
sento una amistat de veritat
i només penso
en estar al seu costat.

Mar Ribas

M'AGRADARIA VIURE

M'agradaria viure
on es pogués somriure
i ser lliure.

Potser al mar?
No, que no hi puc respirar.

Potser a l'aire?
No, que no m'agrada gaire.

Potser a l'espai?
No, que no podria menjar xai.

Potser a Mart?
No, que no hi ha art.

Potser a la Terra?
No, que hi ha guerra.

M'agradaria viure
on es pogués somriure
i ser lliure.

Blanca García

ELS SENTIMENTS

Cadascú té sentiments
que ens envaeixen les ments
i ens fan ser diferents.

Tots tenen un significat
molt amagat,
que mai ningú ha esbrinat.

Ens volen transmetre un missatge
quan no tenim coratge,
o una il·luminació
quan estem en plena desesperació.

Nosaltres no els cridem
ni els desitgem,
ells venen
quan ho necessitem.

Els sentiments no es veuen
sinó que es perceben.
No els podem tocar
ni tampoc olorar.

Els sentiments no es moren
ni ens abandonen.
Són molt resistent
i estan molt atents.

Quan nosaltres anem marxant
ells desapareixen,
en un instant.

Cadascú té sentiments
que ens envaeixen les ments
i ens fan ser diferents .

RECORDS

Si mires enrere pots veure el passat,
pots veure records, pots veure amistat.

Els records són de persones al cel,
de persones que són un estel,
que ens han donat alegries,
però ara no les veiem cada dia.

Algú de la família no és aquí
i miro al cel cada nit.
tinc un somni al cap,
i és que torni al meu costat.

No està aquí,
però sempre estarà amb mi.
Dins el meu cor mai sortirà
i sempre m'estimarà.

He passat bons moments amb ella
i ara és una estrella.
Però la vida ha de seguir,
i de la tristesa s'ha de sortir.

El meu desig més gran
és que amb mi segueixi estant.

Marina Sánchez

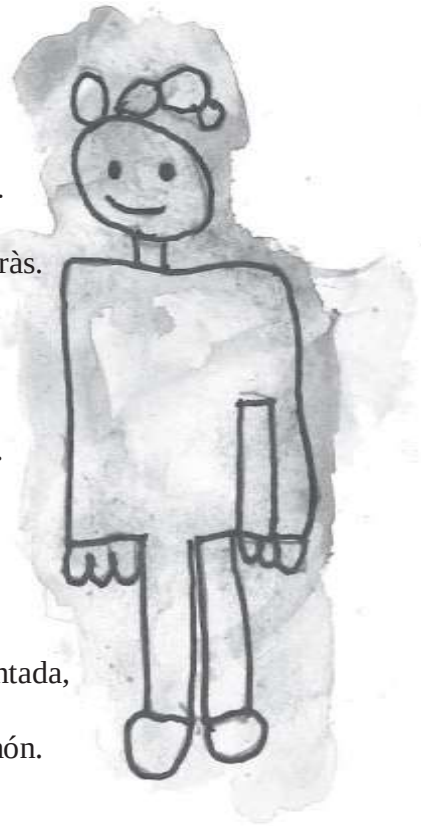
QUEDA'T AMB MI

Si et quedes amb mi
continuarem units,
mira'm als ulls,
deixa't portar...
Queda't amb mi.
Sempre he desitjat
el millora per tu.
Però el camí dels destí,
l'has d'escollir tu.
Pensa.
Tot allò ja s'ha acabat.
Queda't amb mi.

Petita, bonica, preciosa...
Mira'm als ulls,
deixa't portar...
Has de pensar
que sóc l'únic que t'ajudarà.
Has de pensar
que amb mi sempre em tindràs.

És igual l'espècie,
és igual la forma.
som tan diferents...
Però també som tan iguals...
no hi ha cap norma,
senzillament et demano
que et quedis amb mi.

Petita, bonica preciosa...
dins teu veig una nena espantada,
una serp alada, un unicorn.
Tu i jo no som del mateix món.
Però queda't amb mi.

Aina Rabassa

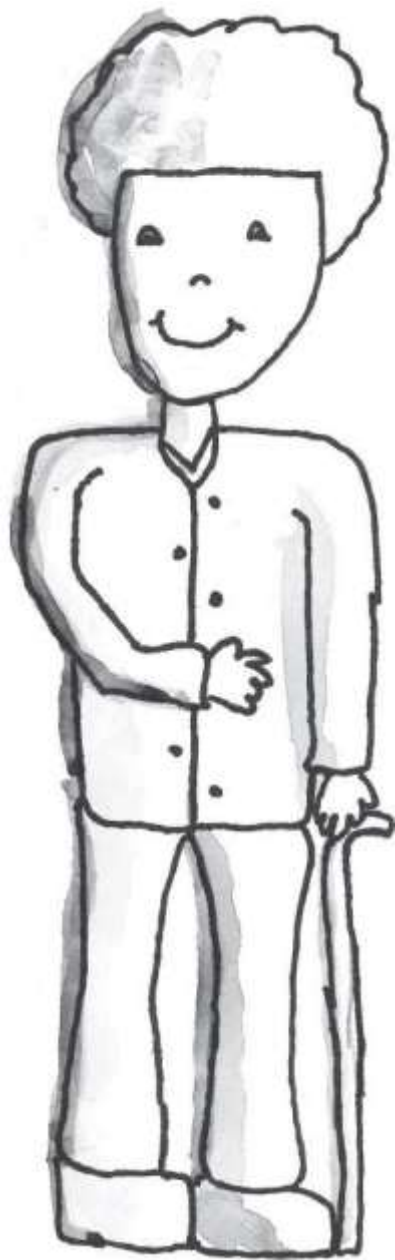
L'ÀVIA

La meva àvia
em fa somriure.
La meva àvia em fa plorar.
La meva àvia a la que tan estimo
no la podré oblidar.

Cada dia penso en ella.
Cada dia la vull al meu costat
però ella amb un somriure
em diu que se n'ha d'anar.
Jo li dic que no se'n vagi
i ella no vol marxar
però em diu amb un somriure
que demà ja vindrà.

La meva àvia
em fa somriure.
La meva àvia em fa plorar.
La meva àvia a la que tant estimo
no la penso oblidar.

Alba González

MICO

Era un mico atrevit, trapella i divertit
que tenia molta gana.
Va enfilar-se a un plataner,
el més proper,
i agafà un plàtan de la branca més alta.
Però de sobte salta
un mussol de molt mala llet
i li pren el plàtan tot content.
El mico que és molt bona persona
comparteix amb ell el seu tresor més preuat
i així comença una nova amistat.

LA MEDUSA

Sento crits quan algú em veu.
Voldria tenir amics que no em tinguessin por.
Doneu-me una oportunitat!
Que a ningú no he matat!
Ho sento, no ho faig conscientment,
i ara em sento molt malament...
Perdó a tothom que he picat
espero que m'hàgiu perdonat.
Què he fet jo?
Medusa viatgera
ja m'agradaria viure en una peixera
sense cap perill i sense fer-vos mal.
Els meus tentacles piquen sols.
Si no us voleu arriscar
quedeu-vos sota els para-sols,
així estareu segurs que ningú us picarà.

EL CAVALL

Li agrada la llibertat
tot i que sovint està engabiat.
Té bona relació amb la gent
és duradora i permanent.
Li agrada ser cavalcats
ho accepta de bon grat.
És alt, fort i elegant
amb tothom és molt galant.
Salta d'una revolada
i més d'una vegada
trota pel camp
ràpid com un llamp.
El seu pelatge és llis,
pots erne gre,m arróogr is.
És un gran corredor
tant si fa fred com si fa calor.

Lucia Layous

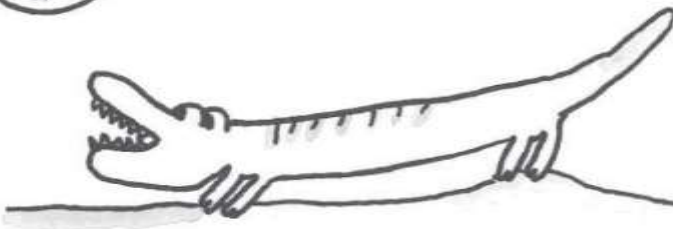

COCODRIL

Cocodril de cuirassa dura,
que descansas sota la lluna.
Ets un àgil caçador,
dins de l'aigua ets el millor.
Les teves dents són poderoses,
captures peixos i serps grandioses.
Animal prehistòric d'ulls petits,
que vigila el riu dies i nits.
Transpira, respira, cocodril!
ets el rei del riu Nil.

CAIMÀ

De petit ja et vas enfadar,
amb el teu cosí germà.
Del cocodril ets parent.
Oh! Caimà valent.
Com un submarí de guerra,
t'enfoneses fins a terra,
en aigües dolces vius
i allà fas els teus nius.
Oh! Caimà valent,
que del cocodril ets parent.
Fes-te un regal a tu mateix
i deixa't veure una mica més.

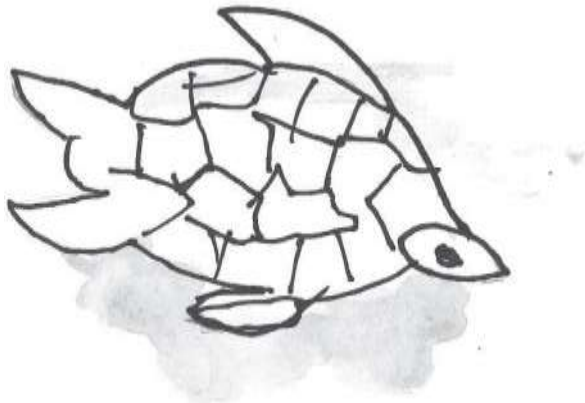

TORTUGA

A poc a poc faig camí
i no sóc cap pelegrí.
No sóc cap cavaller,
però duc escut, també.
Vull abraçar el sol
i m'agrada molt la col.
Sóc tranquil·la i segura,
i sempre menjo verdura.
Sóc una tortuga mil·lenària,
potser menys, centenària...
Ni a mi ni a cap parent,
mai no ens veuràs corrent.

EL CAMALEÓ

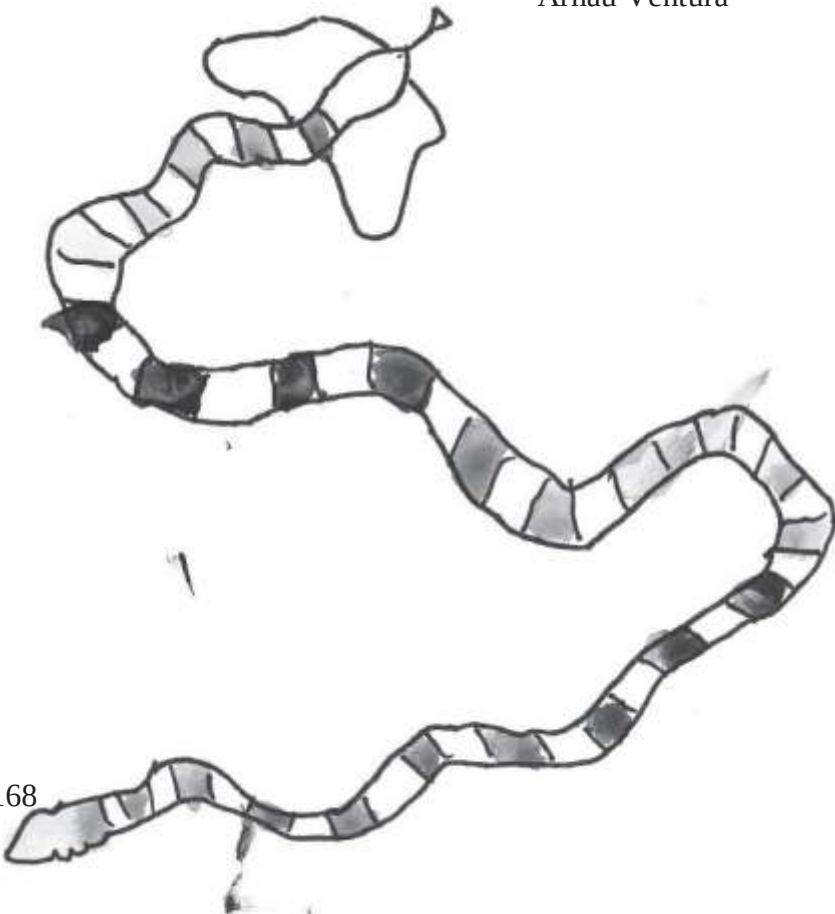
Sembla petit i esquifit,
però en realitat és un guerrer
maleït.
Tots els insectes tenen por,
de la seva llengua...Que és la
millor!
Els qui corren més perills,
són sempre els pobres grills.
No se n'escapa ni un,
sempre se'n cruspeix un munt.
És el rei del camuflatge,
canvia segons el paisatge.
Tant si està a terra o a les roca,
té el color del que ell toca.

LA SERP

La serp ballaruga,
serpenteja sota la lluna.
S'arrossega per la terra,
com una ànima amb pena.
La lluna la mira
i dolçament la vigila.
Ella busca fer un niu,
a la vora d'un riu.
Tranquil·la serpenteja
i la família planeja.
La seva pell d'escates lluminoses,
saluda les estrelles capritxoses.
La serp és molt feliç,
en aquest paradís.

Arnau Ventura

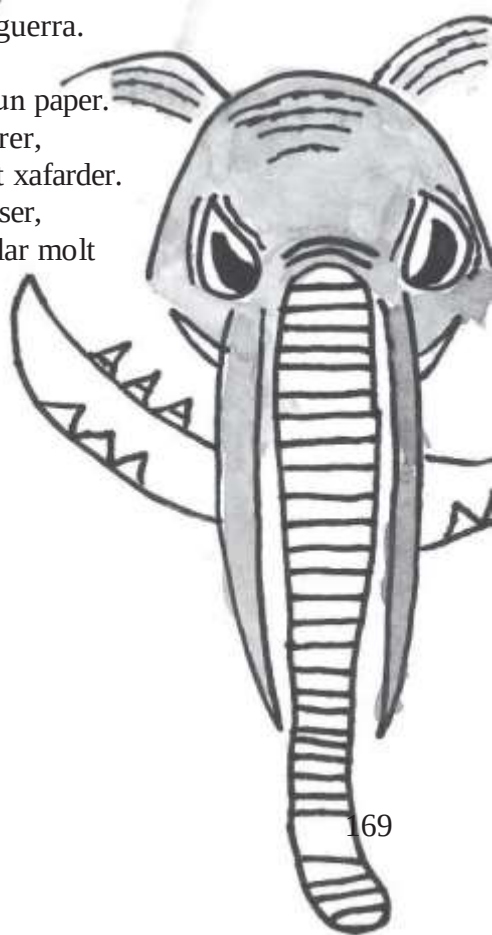

L'ELEFANT

Ell és l'elefant,
l'animal terrestre més gran.
La seva pell, aspra i rugosa,
Grisa i quan es mulla brillant.
Té una trompa ben llarga,
per així poder veure "aiga".
Amb els seus ullals tan afilats i grans,
El seus únics depredadors seran els
humans.

EL COLOM

El colom té una branca d'olivera
i va a portar la pau on hi ha guerra.
Pot ser un colom missatger,
que diu les coses a través d'un paper.
També hi ha el colom de carrer,
té les plomes grises i és molt xafarder.
El colom de molts tipus pot ser,
però sigui com sigui, sap volar molt
bé.

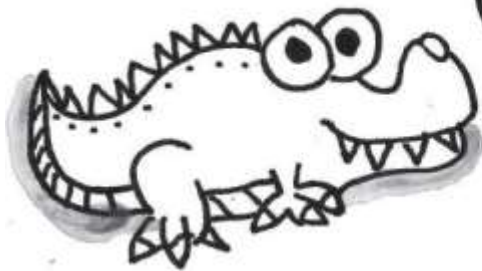

L'ABELLA

Ja és la primavera,
i tu ja has arribat
amb el teu pijama negre i daurat.
Les flors tot just acaben de florir,
i així tu el pol·len pots recollir.
Després el portes al teu magatzem
on hi ha milers d'abelles que mai descansen.
La gent et té por,
però tu l'únic que vols són flors de color.
Encara que si et fem enfadar
no tens més remei que punxar.

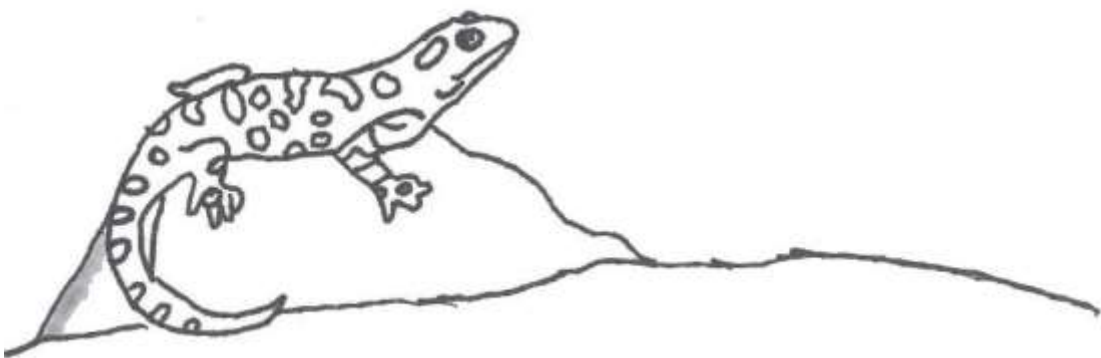
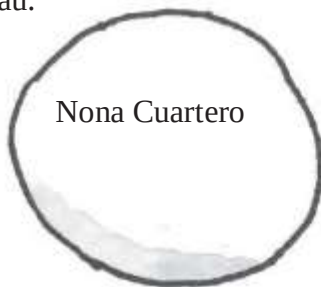
COCODRIL

Ell és el cocodril,
l'animal més temut del riu Nil.
Amb la seva cua llarga i forta,
mata les gaseles i després se les emporta.
Té unes dents ben afilades,
així mata les zebres de dues queixalades.
Tan silenciós i callat
ningú sobreviurà al seu atac sobtat.

SALAMANDRA

Avui la salamandra
s'ha aixecat amb molta mandra.
No volia sortir del llit
perquè diu que aquesta nit no ha dormit.
Quan s'ha despertat
ha anat a una roca i s'ha estirat
i ha pres el Sol
mentre menjava un cargol.
Però de sobte l'àguila ha arribat
i la salamandra s'ha espantat.
Ha anat corrents al seu cau
que per ella és un palau.

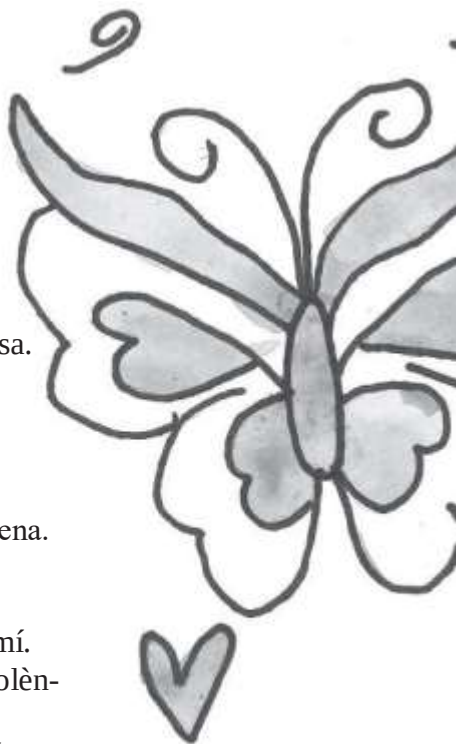
BESTIARI 3

LA TORTUGA

És un animal molt calmat,
mai de la vida té pressa,
sempre arriba tard,
per això mai està compromesa.

La tortuga va lenta,
però sempre està atenta.
Trista i amb cara de pena
perquè porta la casa a l'esquena.

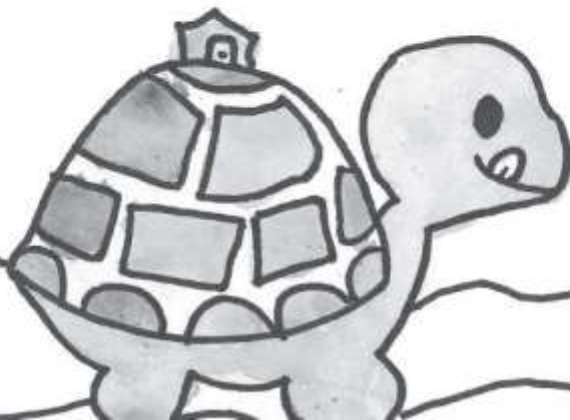
Per força té molta paciència
perquè té davant un llarg camí.
L'escut la protegeix de la violència,
per poder arribar al seu destí.

LA PAPALLONA

Papallona de colors
ets el símbol de l'amor.
Quan et presentes volant
ets portadora de la sort.

La teva vida és com la meva
un cicle de canvi i transformació,
sempre vas de flor en flor
marcant un ball encantador.

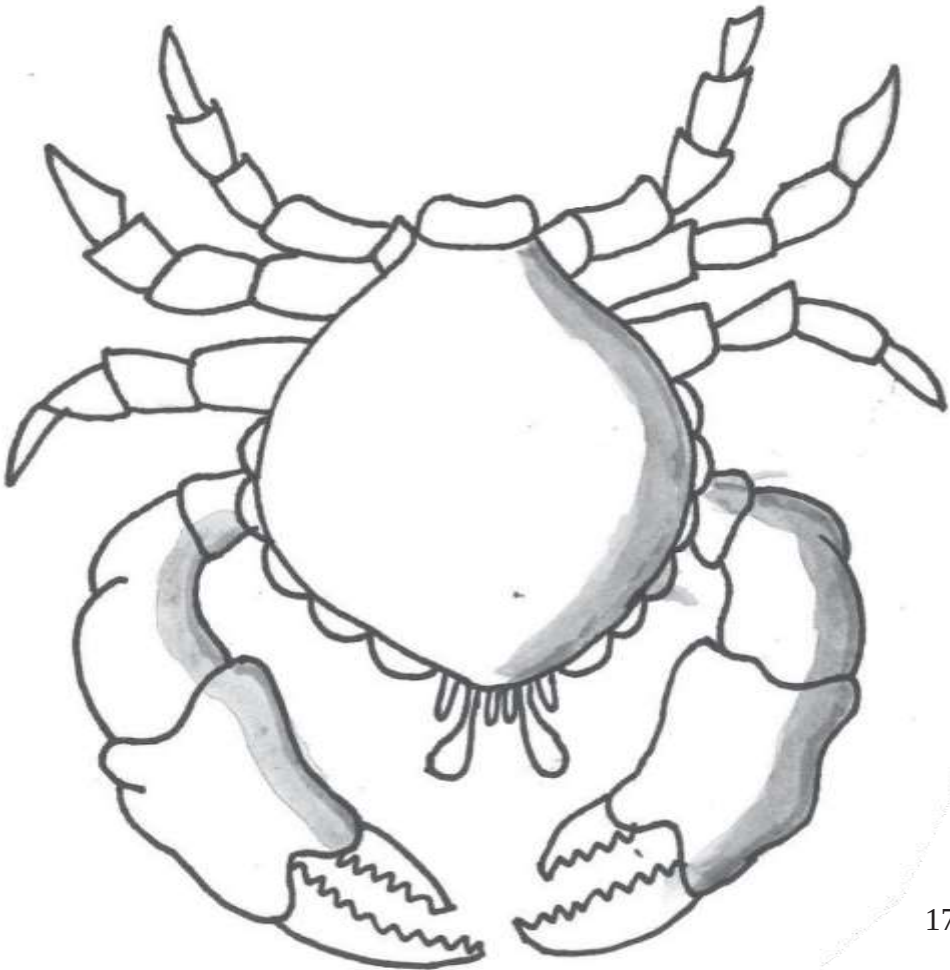

EL CRANC

El cranc té la closca dura
que periòdicament muda,
amb les pinces es defensa,
és un animal que no pensa.

Viu en rius, mars i llacs,
ets símbol del zodíac,
sempre està amagat
entre les escletxes i els forats.

Cristina Krak kai

BESTIARI 1

EL POLL

Un poll petit va saltant
per tots els caps que va trobant
fins que en troba un que li agrada
i es queda per fer-hi estada.

NAT EL RATPENAT

Nat, el viatger ratpenat
de turisme se n'ha anat
i un monestir preciós ha trobat
al poble de Sant Cugat.

EL MOSQUIT

Quin mosquit més atrevit!
estava jo ben adormit
i m'ha picat al mig del dit.
M'ha queda tan inflat
que el metge me l'ha embenat.

Berta Blancher

LA MARIETA

La senyora marieta
netejava l'escaleta
i quan ja estava ben neta
es va trobar alguna coseta.
Era molt petiteta
i lluia com una nineta
Ah!, Era una monedeta
i la llesta de la marieta
l'agafà de l'escaleta
per comprar-se una escombreta.
Era una marieta, o al final una rateta?

LA MOSCA

Jo sóc una mosca més
de les que volen al revés.
Sóc mosca de piruetes,
de les que tenen bones aletes
Però un dia la vaig espifiar;
tombarella i tombarella
i al final vaig esclatar.
Era un nen al que empipava
que em va haver d'aixafar!

LA SARGANTANA CATALANA

Era una sargantana
de cap a peus catalana
que ballava la sardana
vestida de blaugrana
i menjava pa amb tomàquet
amb trossets de catalana.

Sergi Hernández

LES OLORS

Que és allò en què ningú es fixa?
allò que tothom té oblidat,
allò que sentim cada dia,
en què encara ningú s'ha fixat?

L'olor que fa el jardí
quan ha plogut i tot és mullat.
L'olor que fa el forn a les set de matí,
quan tot just, el pa, acaba de ser enfornat.

L'olor del pastís que feia la teva mare,
aquell de llimona o d'avellanes torrades.
O l'olor que fa la fira de Nadal,
davant la botiga d'ametlles garrapinyades.

L'olor que feia la colònia del teu avi,
aquella que tant trobes a faltar.
O l'americana del teu pare
cada dia abans d'anar a treballar.

Però aleshores et ve a la memòria
una olor de quan eres petit
i et ve al cap una imatge
d'aquelles rodanxes de carbassó fregit.

I com no te'n podies haver adonat,
i com se't podia haver oblidat.
Si algú sap la resposta que me la digui
perquè jo encara no l'he trobat.

Aina Duch

LA MEVA ÀVIA I JO

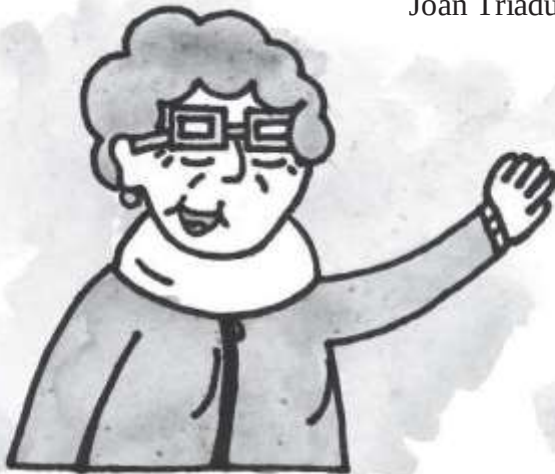
Aquesta és la història
entre la meva àvia i jo,
per mi la més sàvia,
per mi la millor.

Molt decidida i convençuda
prenent una decisió
però una mica tossuda
bevent la medicació.

Tenia un marit
que com res se l'estimava,
i aquell amor tan fluït
entre el meu avi i la meva àvia
va fer néixer dos petits.
La meva àvia no em veu
des que era molt petit.
Només pot sentir-me la veu,
tocar-me i notar la meva olor.
I quan l'acompanyo em diu:
"Ai, Joan, si ja ets més alt que jo!"

Però així deixa córrer la imaginació
de com és la meva germana,
de com sóc jo.

Joan Triadú

SI MAI MÉS SENTÍSSIM CANTAR UN OCELL

Dins tots els cors podríem buscar
la pau que sovint
costa trobar.

Utilitzar-la per regalar somriures,
utilitzar-la per demostrar
que la vida és curta
i l'hem d'aprofitar.

Una arma ens fa dèbils,
dèbils per no acceptar
les imperfeccions que ens completen,
però que no volem superar.

Tothom ha sentit plors
però sense veure ni una llàgrima
això és fruit de la ràbia
que regala la llàstima.

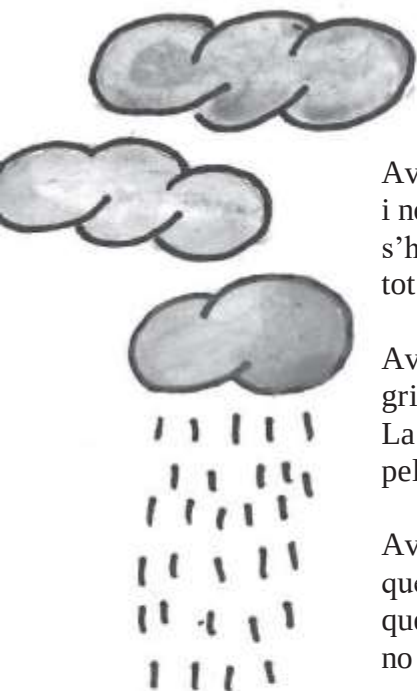
Hem de buscar el pany
abans de la clau trovar,
clau que ens obrirà el camí
que hem de prendre sense dubtar.

Podríem somiar presons de colors,
podríem somiar un món d'infants,
però sempre hi haurà un cor negre
que destrossarà les honestes mans.

Potser algun dia
tothom ho veurà igual.
Aixequem la bandera blanca!
Per així, arreglar el món actual.

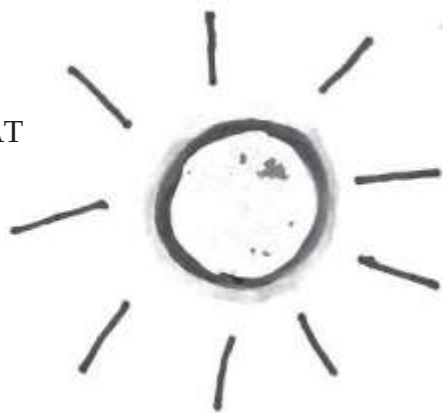
Dins tots els cors podríem buscar
la pau que sovint
costa trobar.

AVUI FA UN DIA TAPAT

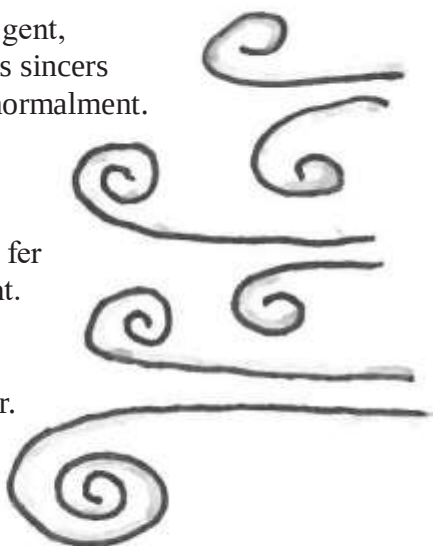
Avui fa un dia tapat
i no ha sortit el sol,
s'ha quedat darrere els núvols
tot amagat i vergonyós.

Avui fa un dia tapat
gris i ennuvolat.
La tristesa es respira
pels carrers de Sant Cugat.

Avui fa un dia tapat
que arronsa l'ànim a la gent,
que fa que els somriures sincers
no ho siguin tant com normalment.

Avui fa un dia tapat
i bufa molt el vent,
però el que mai s'ha de fer
és deixar d'estar content.

Avui fa un dia tapat
però ahir el feia ben clar.
I si ens imaginéssim
com serà l'endemà?

Avui fa un dia tapat,
però no s'ha d'estar preocupat
perquè quan arribi la nit
aquest dia haurà acabat.

Joan Hernanz

UN SOMRIURE

Els dies més tristos
són aquells
en els que necessitem
un somriure
per no caure en el més baix.

Un somriure
que tant tu com ningú
pugui esborrar,
treure o abandonar.

Un somriure
que depèn de la nostra felicitat
i només nosaltres
som capaços
de fer-lo realitat.

Sveta Carrancia

Somriure

CRÉIXER

Em persegueix el vent per darrere
i no faig res més que avançar.
Veig com el destí m'espera
amb noves oportunitats més enllà.

Miro el camí que he traçat
i la història que vaig escrivint,
amb els dies que han passat
he anat aprenent que tot té una fi.

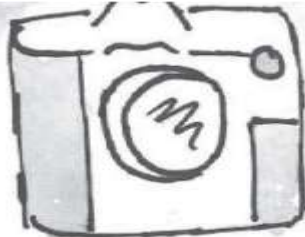
El temps em tira endavant,
però jo només miro enrere,
estic agafada per les mans,
esperar és l'únic que em queda.

El canvi em fa por
no vull que el present quedi
com un simple record
i finalment se m'escapi.

Es gelen els boscos,
els ametllers floreixen,
s'engrogeixen les fulles
els records m'arrossegueu.

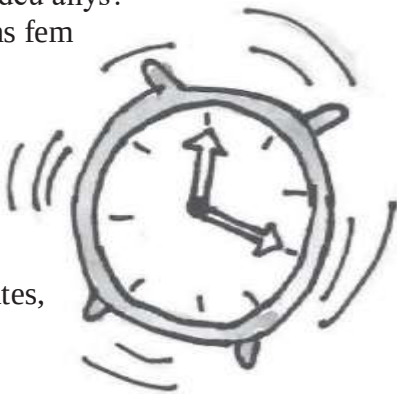
Obro la porta
i descobreixo un nou món.

Bet Cullell

ELS VALORS

La meva vida, què en faré?
On em veig d'aquí a deu anys?
Són preguntes que ens fem
amb quinze anys,
cada dia,
en silenci,
en el nostre temps,
en moments de pau.

Però aquestes preguntes,
somnis i promeses,
fugen cada dia,
com el cabal del riu.
Marxen, i no tornen.

Pensaments que s'emporten
les persones que no s'adonen
del mal que fan
a les que treballen
per guanyar-se un sou,
un lloc en la vida.
Societat,
què has fet amb aquesta gent,
sense valors, sense cor!

A la fi,
cada dia, jo,
em plantejo el meu camí.

Nacho Segura

ESTIMAT OSSET DE PELUIX

Estimat osset de peluix,
aquí acaba aquesta història.
No em sento bé dient-ho així
però és que això nostre arriba aquí.

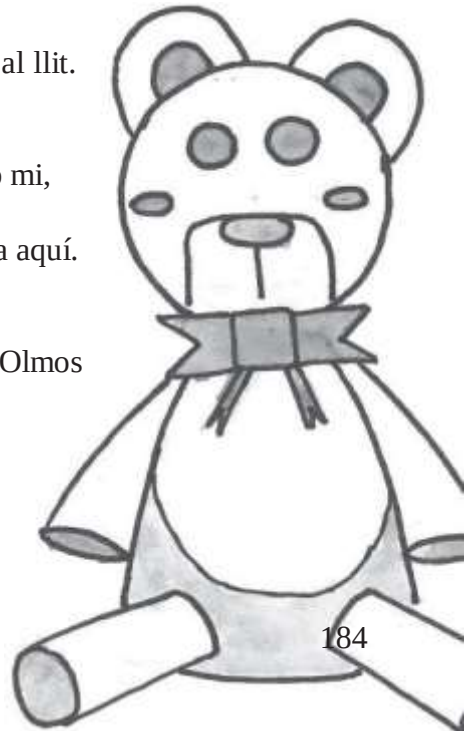
Guardes secrets en l'interior;
en aquell forat del taló.
Amagues històries de por,
de totes les nits amb malsons.

Arreu del món tu has viatjat,
mil anècdotes hem passat
sempre guardat dins la maleta
o bé junt a mi sota el braç.

Tot això no ho oblidaré;
amb mi sempre ho portaré.
Dins el meu cor tens un forat,
doncs sempre seràs estimat.
Ara ja no seràs amb mi,
començaràs un nou camí.
Junt a un altre nen petit,
que et tindrà sempre amb ell al llit.

Estimat osset de peluix,
gràcies per estar sempre amb mi,
ajudar-me en les pitjors nits;
però és que això nostre arriba aquí.

Berta Olmos

ELS BONS DESITJOS

Amb un somriure ben gran
vull que obris els ulls,
i que no t'espantlin el dia
falsos orgulls.

Vull que sense parar gaudeixis
de cada petit detall
i que t'il·lusionis i riguis
com no ho havies fet mai.

Vull que visquis cada dia
com si de l'últim es tractés
i que compleixis els teus desitjos
sense pensar en el després

Trepitja les males herbes,
corre, deixa't anar,
que ningú res t'impedeixi;
esforça't fins brillar.

Mar Riera

EL CAFÈ MATINER

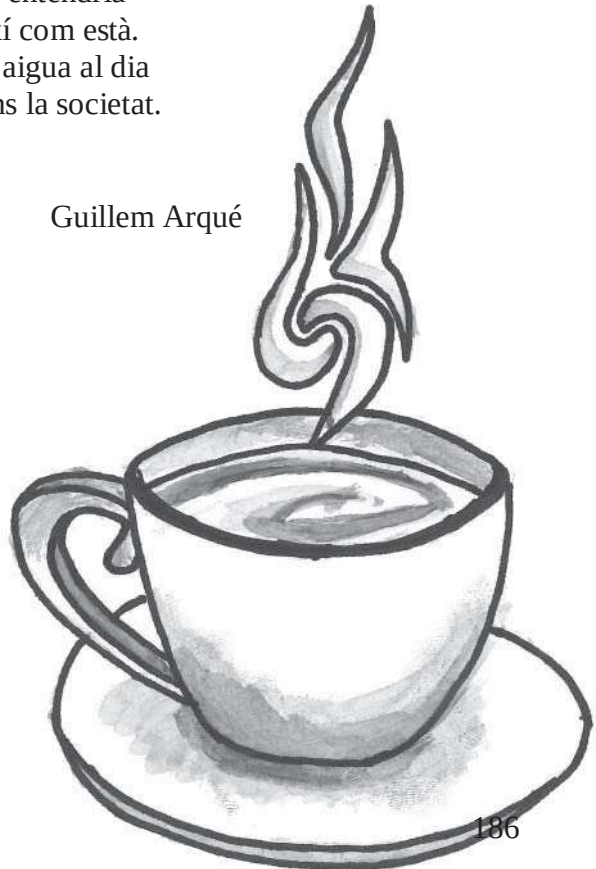
Gent amb feina i treball
que no para d'anar amunt i avall,
amb aquella vida estressada
que a la natura deixa espantada.

Però hi ha un comodí
que els fa alleujar el camí,
els desperts, els encén, els connecta
per poder seguir en aquesta recta.

Tot i així, amb una ment positiva,
podria deixar el cafè arraconat
i no caldria cada dia
beure-te'n un ben ensucrat.

Molta gent no ho entendria
i ho deixarem així com està.
Bevent cafè com aigua al dia
i empresonats dins la societat.

Guillem Arqué

SOMIO

Somio que escapem per la finestra
i volem junts per sobre les teulades,
ballant lentament al so d'una orquestra
passos petits amb les mans enllaçades.

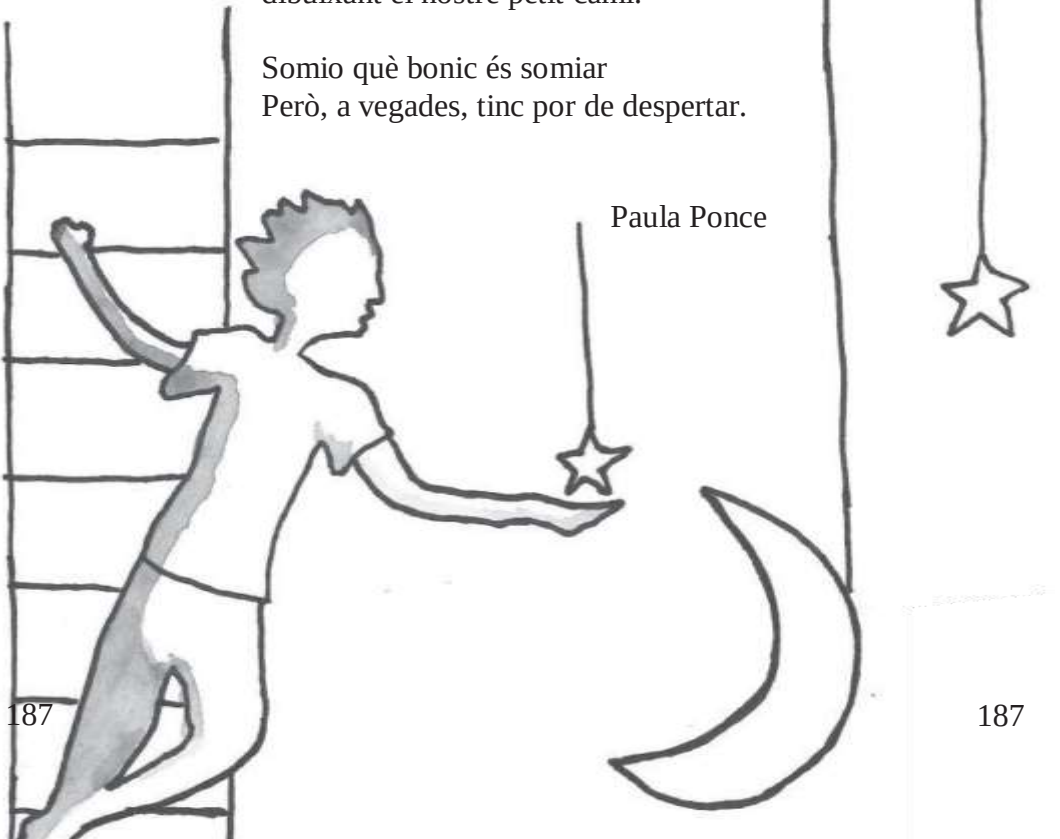
Somio passejar sota la pluja
i viatjar i perdre'ns per mons inventats.
Trobar allò que ens alegra i ens alleuja
i cridar al cel que ens sentim estimats.

Somio descobrir un secret amagat
que guardem i no diguem a ningú.
Vull despertar, que res no hagi canviat
i tornar a adormir-me abraçada a tu.

Somio sovint amb la teva olor;
m'abraça, m'envolta i s'enganxa a mi.
Amb els dits pintem el món de color
dibuixant el nostre petit camí.

Somio què bonic és somiar
Però, a vegades, tinc por de despertar.

Paula Ponce

I ESTÀ BÉ...

I està bé
estimar el que els altres odien,
o odiar allò que és estimat.
Està bé
tremolar davant d'un públic
o plorar en la intimitat.
Tan bé
com mostrar la llàgrima a aquells
que mai es van preocupar.

Està bé
que quan preguntin tinguís
el valor d'aixecar la mà.
I està bé
tenir por de l'oblit
o pensar en qui et recordarà.

Està bé
acceptar el teu dolor i dir
que en un pou fons ets.
Tan bé
com dir que tens ferides
del patiment d'un temps llunyà.
I està bé
vèncer la teva ment
que et tenia atrapat.
Tan bé
com cridar als quatre vents
"jo sóc qui ha guanyat".

I està bé
tenir sentiments.

Està bé
admetre el que sents.

I si ningú t'ha donat permís,
aquí et tens,
jo mateixa,
sóc qui te'l dono.

Cristina Aubach

LA NOVA ALBADA

Estiro els peus dins la sorra humida
mentre m'endinso en un mar d'emocions.
Amb els ulls closos escolto la brisa
freda i forta del fosc mar de la nit.
Petits raigs de sol claregen la foscor
per obrir pas a un nou dia.
Sol, si us plau, no tinguis pressa!
No vull acabar aquesta utopia.

Marta Rossell

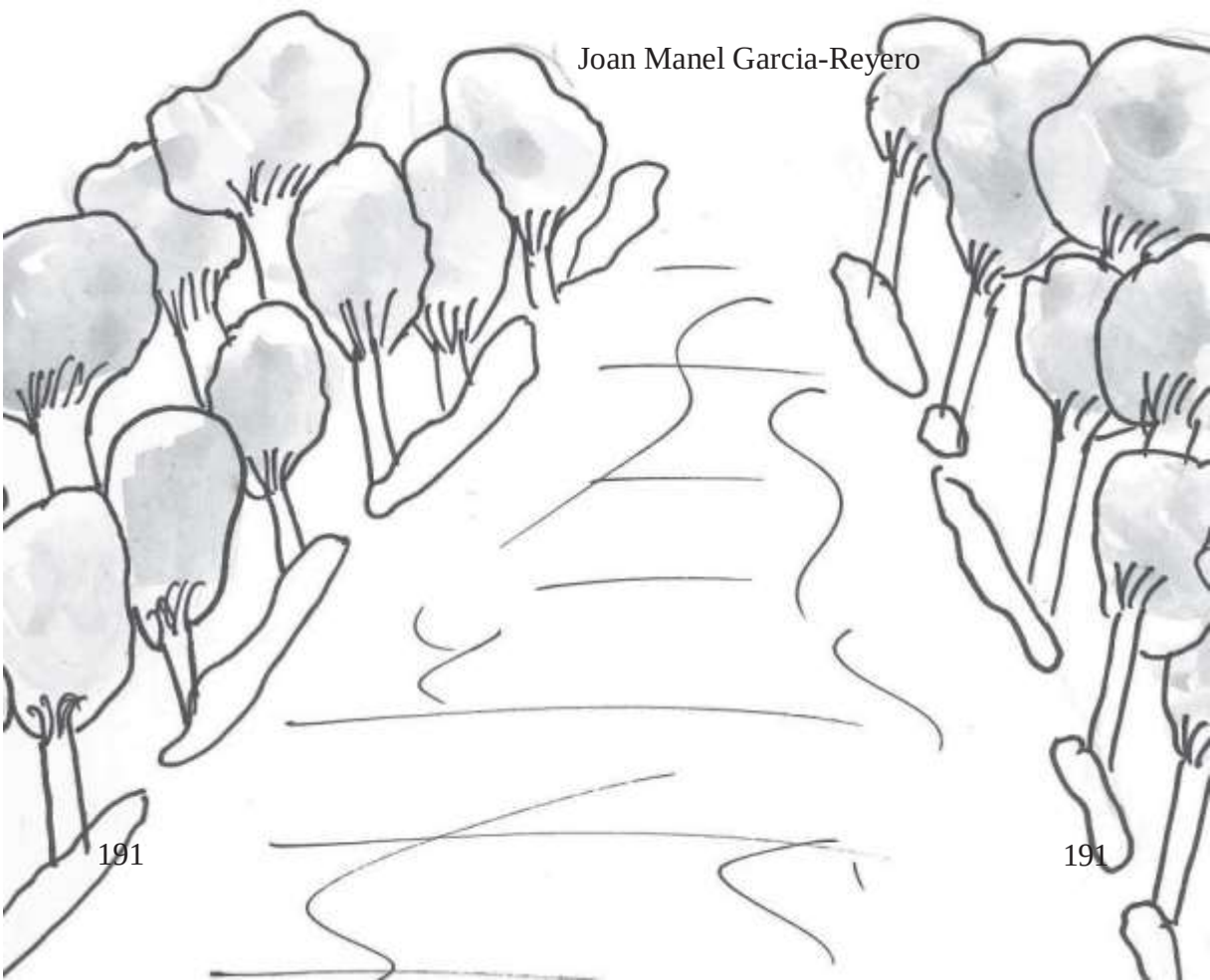
CAMÍ

Camino per un ample vial, sol,
encofurnat per l'ànima perduda.
És la vista gèlida de Medusa
i la dolça ambrosia de Posidó.

Aquí deixes els que t'han deixat, sol,
no hi ha lloc per a aquells ínfims "per sempre",
ni falsos vots finalment descoberts,
ni gent que només hi és a cant de plor.

En aquest indret on hi has d'entrar, sol,
que és terror per a alguns, per a altres casa,
i antics somnis es tenyiran de blanc.
Aquí, si és que vols, hi entrarem tu i jo.

Joan Manel Garcia-Reyero

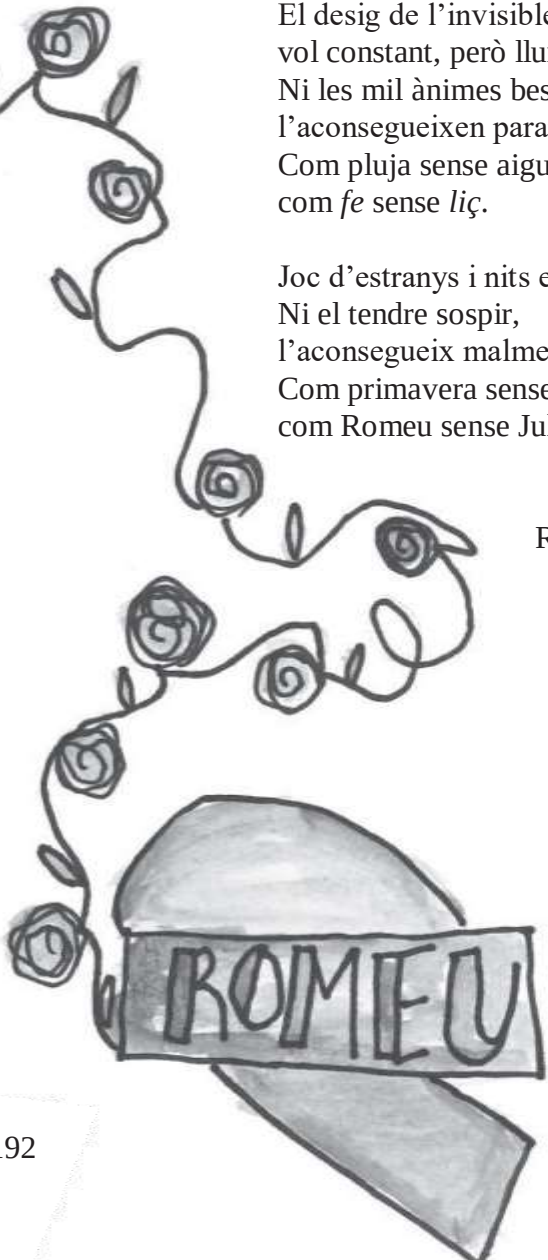
COM ROMEU SENSE JULIETA

Impotència perfora
l'interior del teu ser.
Ni l'estat d'efervescència
l'aconsegueix desfer.
Com raig sense llum,
com *des* sense *tí*.

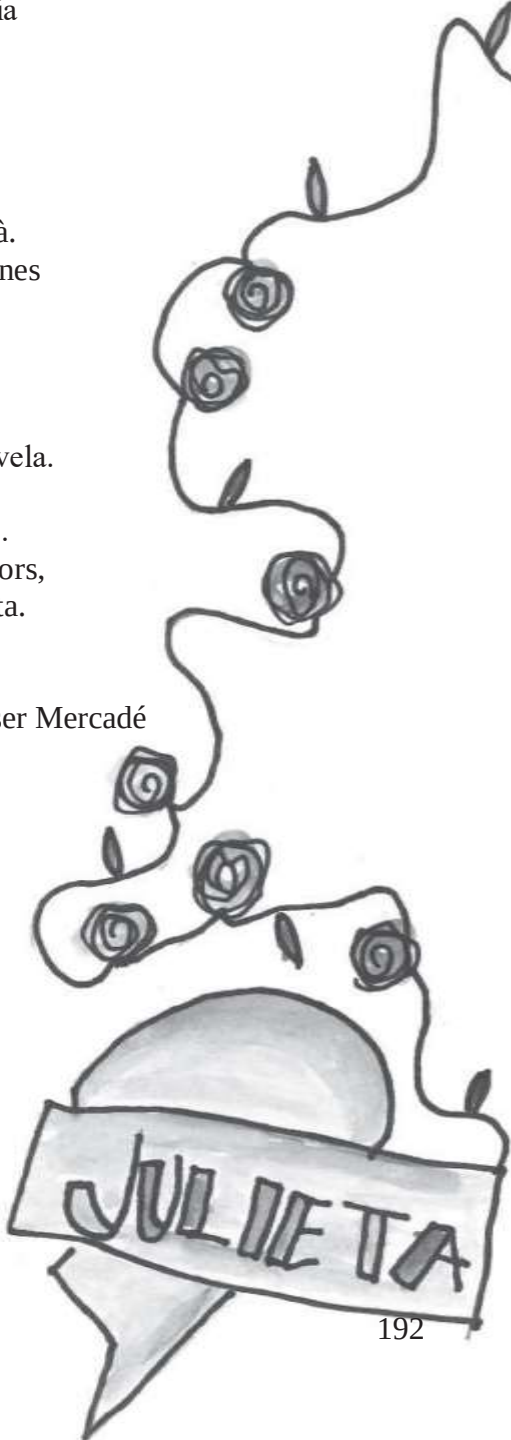
El desig de l'invisible
vol constant, però llunyà.
Ni les mil ànimes bessones
l'aconsegueixen parar.
Com pluja sense aigua,
com *fe* sense *liç*.

Joc d'estranyys i nits en vela.
Ni el tendre sospir,
l'aconsegueix malmetre.
Com primavera sense flors,
com Romeu sense Julieta.

Roser Mercadé

ROMEU

JULIETA

NOMÉS DEMANO

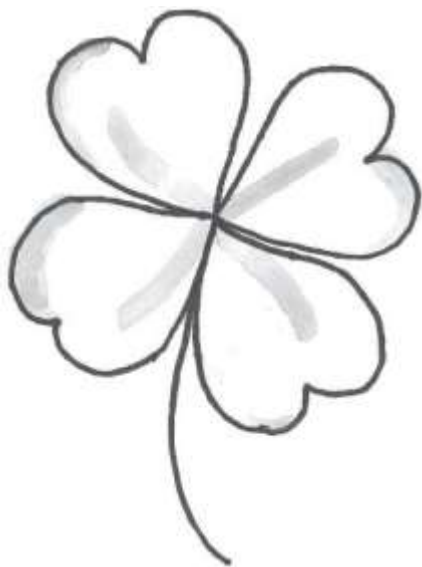
Només demano
un raig de foscor
una pausa
un retall de por.

Només demano
un trèvol de quatre fulles
per treure sentit
a les meves despulles.

Només demano
que quan sigui escòria
ningú em vingui amb
paraules de glòria.

Només demano
que quan arribi la fi
sigui ben lluny d'aquí.

Quim Garriga

XIX JOCS FLORALS
ESCOLA THAU SANT
CUGAT

2015

POESIES PREMIADES 2015

EDUCACIÓ INFANTIL

	Títol	Autor/Autora	Il·lustració
P5	<i>“La primavera I”</i>	Mar Bevelander	Marc Casamitjana
	<i>“Una estrella”</i>	Maria Brugarolas	Rubén Catalán
	<i>“Un eriçó i una eriçona”</i>	Jana Sangenis	Oriol Diaz
	<i>“L’orca la van a pescar”</i>	Marcel Marzoa	Ernest Grau
	<i>“L’arc de Sant Martí”</i>	Olivia Solanas	Paula López
	<i>“No toco la trompeta”</i>	Helena Cuartero	Olivia Durán

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

1r	<i>“El matí”</i>	Max Cartagena	Marc Pequerol	<i>“La</i>
	<i>germaneta”</i>	Maria Robelló	Marta Sanromà	
	<i>“Sant Jordi”</i>	Biel Cristel	Lluna Fernández	
	<i>“El xino-xano”</i>	Guillem Camp	Eduard Bonilla	
	<i>“Al matí I”</i>	Ainhoa Carreras	Marc Bou	
	<i>“La mà”</i>	Oriol Boixeda	Xavi Gassó	
2n	<i>“La germaneta”</i>	Àlex Borrell	David Medina	
	<i>“Sant Jordi”</i>	Aleix Bosch	Pau Navarro	
	<i>“Un dia vaig somiar que...”</i>	Mar Vilches	Mariona Zamora	
	<i>“L’aigua”</i>	Ignasi Cantan	Maxime Mugnier	
	<i>“Sant Jordi”</i>	Marta Marfà	Gerard Gonfaus	
	<i>“Els mesos de l’any”</i>	Laia Garcia	Luca Guillaumet	
3r	<i>“L’Aran”</i>	Dana Munuera	Guillem Nadal	
	<i>“L’escola Thau”</i>	Cristina Alda	Emma Reyes	
	<i>“Petit príncep”</i>	Aran Bosch	Marc Sánchez	
	<i>“La neu”</i>	Mark Krakkai	Nicolás Nieto	
	<i>“Somnis”</i>	Nicolàs Merayo	Mireia Gifra	
	<i>“El mar”</i>	Ignasi Riera	Mar Vilchez	
	<i>“La pissarra”</i>	Bet Víctor	Joana Meyá	
4t	<i>“L’amor”</i>	Cesc Bellver	Daniel Torner	
	<i>“Montserrat”</i>	Nil Cartagena	Clàudia Fernandez	
	<i>“Jo de gran seré”</i>	Núria Rodríguez	Jan Morales	
	<i>“El timbaler del Bruc”</i>	Andrea Mavrommatis	Anna Rocafort	
	<i>“Quan miro per la finestra”</i>	Albert Florensa	Guillem Víctor	

5è “ <i>Infantesa</i> ”	Júlia Marfà	Àlex Garcíadel Cerro
“ <i>Tu</i> ”	Janna Flo	Laia Margarit
“ <i>Un raig d’esperança</i> ”	Berta Sánchez	Pau Solanellas
“ <i>L’adopció</i> ”	Hanna Matas	Arnau Dachs

6è “ <i>Al cor tinc un espai</i> ”	Àlex Campañá	Xavi Ruiz
“ <i>Penso, recordo i m’agradaria</i> ”	Martina Gràcia	Hugo Escofet
“ <i>La nostra Laieta</i> ”	Cristina Lussich	Marta Marfà
“ <i>Només en tu</i> ”	Laia Vilarasau	Núria Vilarasau

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

1r ESO “ <i>Bestiari 3</i> ”	Mar Guàrdia	Roger Chesa
		Gerard Lorza
“ <i>Bestiari 1</i> ”	Arnau Blanco	Janna Flo
“ <i>Bestiari 4</i> ”	Paula Loscos	Maria Santacreu
“ <i>Bestiari 1</i> ”	Marina Alda	Marina Valls
“ <i>Bestiari 7</i> ”	Ramon Miquel	Celia Fernandez

2n ESO “ <i>Estimada prunera</i> ”	Mariana Brugnara	Ariadna Muntan
“ <i>L’auró vermell</i> ”	Arnau Ventura	Adrià Farrando
“ <i>L’ombra del cirerer</i> ”	Neus Rodríguez	Oriol Garcia
“ <i>L’avet</i> ”	Lali Díaz	Ariadna Campañá
“ <i>El cirerer</i> ”	Bet Ribas	Natàlia Díaz
“ <i>Pi roig</i> ”	Maria Torner	Albert Carcassona

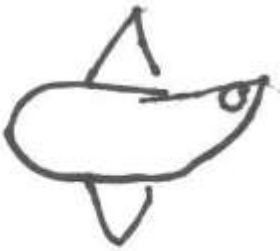
3r ESO “ <i>El meu món</i> ”	Mariona Sorrosal	Maria Santacreu
“ <i>les valentes i valents</i> ”	Joan Triadú	Clàudia Ramírez
“ <i>Fer camí</i> ”	Marta Boj	Arnau Ortega
“ <i>Dia a dia</i> ”	Nicole Vall	Carlota Toledo
“ <i>La mandra</i> ”	Quim Gratacós	Sergi Olaria
“ <i>La mirada perduda</i> ”	Maria Hernando	Ariadna Marin

4t ESO “ <i>Existir?</i> ”	Guillem Chillón	Jordi Ventura
“ <i>Sóc</i> ”	Berta Solé	Maria Descarrega
“ <i>L’atzar</i> ”	Paula Barja	Irina Montiel
“ <i>Vell llop de mar</i> ”	Joan Sallent	Pau Molinero

LA PRIMAVERA 1

Ha arribat la primavera,
ha marxat el fred i ve la calor.

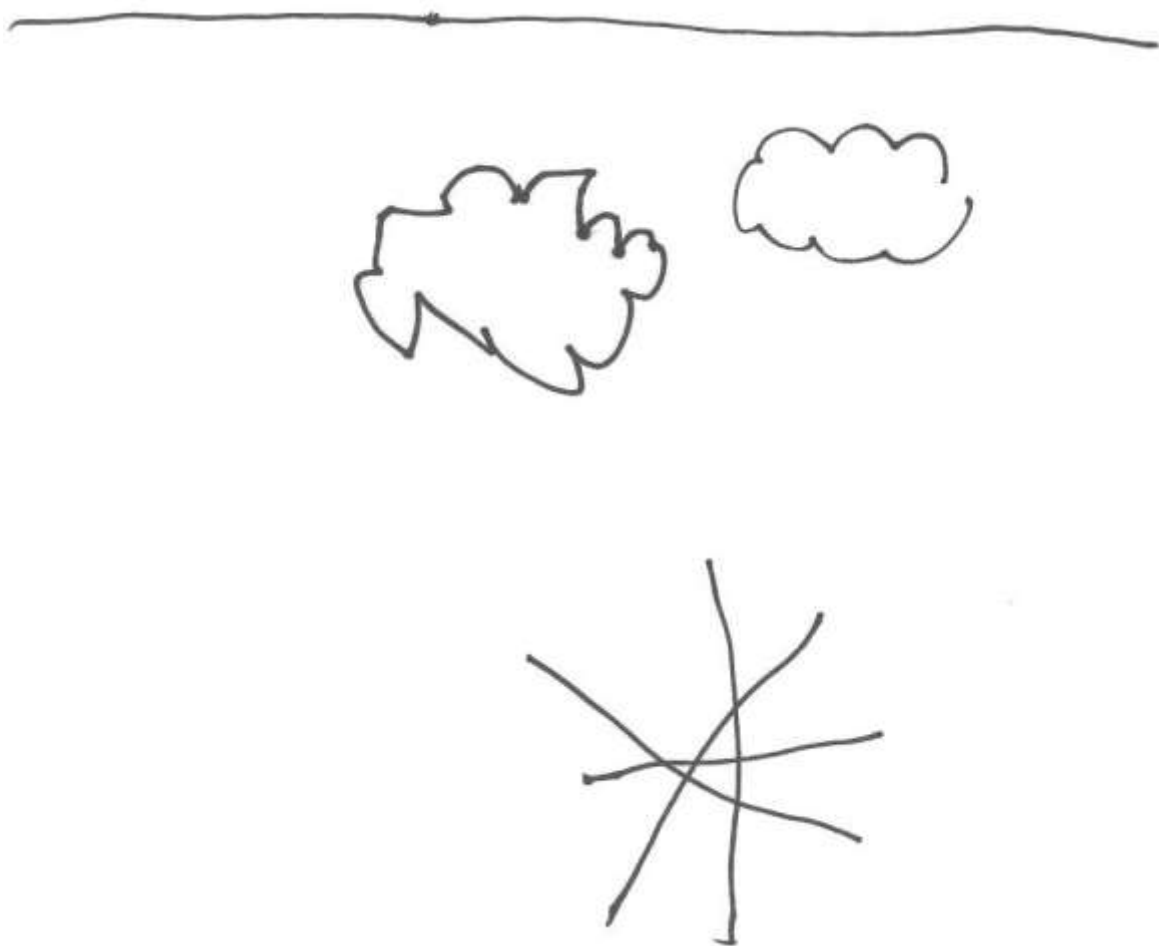
Mar Bevelander

UNA ESTRELLA

Una estrella que va pel cel
i fa llum a tot el món.

Maria Brugarolas

UN ERIÇÓ I UNA ERIÇONA

Un eriçó i una eriçona
estan enamorats
van a un casament
d'animals.

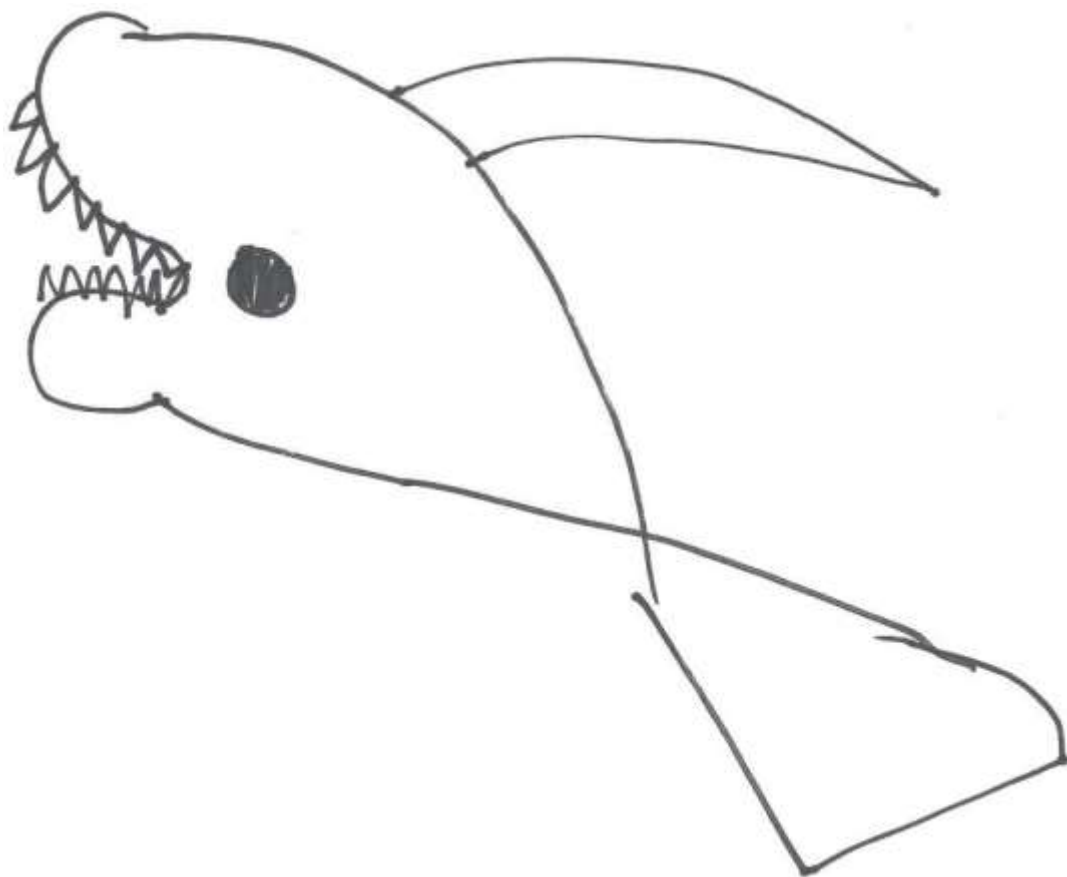
Jana Sangenís

L'ORCA LA VAN A PESCAR

L'orca la van a pescar
però l'orca pesava tant
que es va escapar
i es va treure el fil de la corda de pescar.

Marcel Marzoa

L'ARC DE SANT MARTÍ

L'Arc de Sant Martí
és molt bonic
i quan jugo amb el meu amic
és més bonic.

Olívia Solanas

NO TOCO LA TROMPETA

No toco la trompeta
perquè fa soroll de formigueta.
Jo toco el violí,
perquè fa nyigo-nyí.

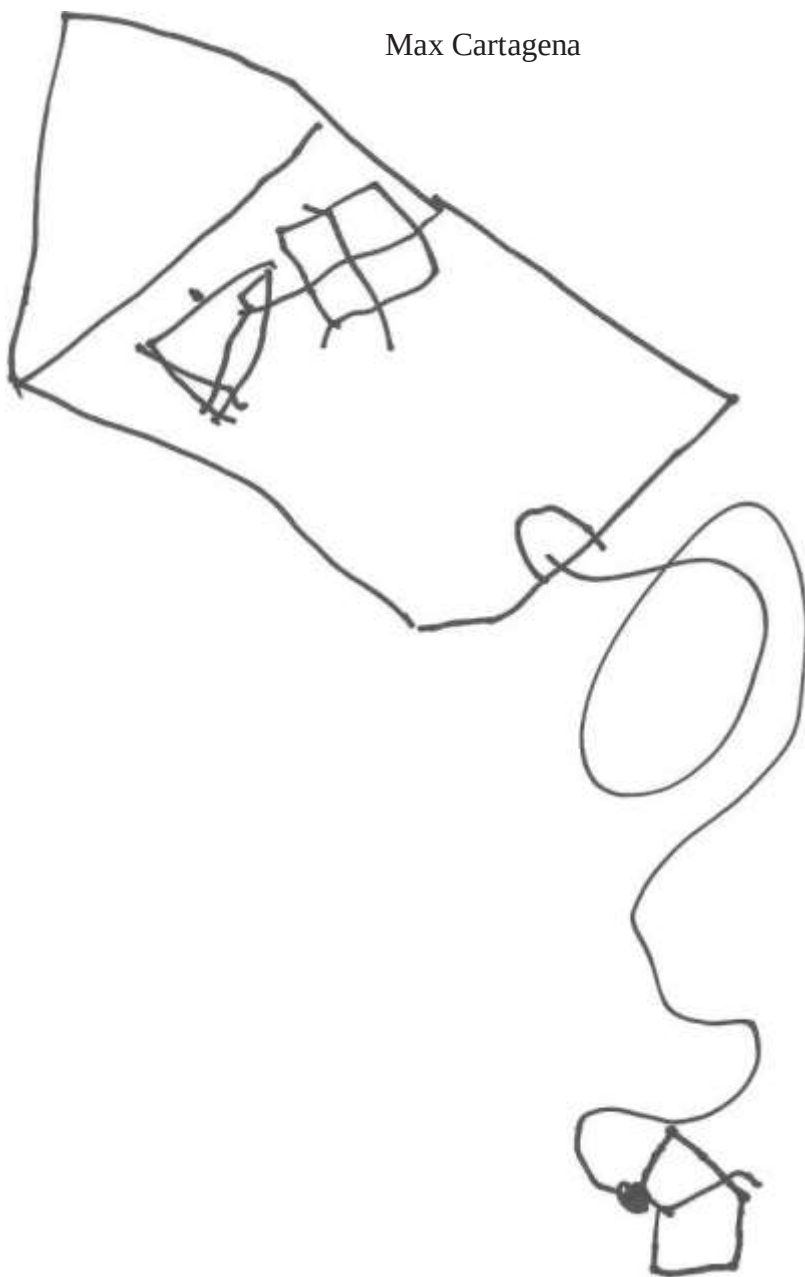
Helena Cuartero

EL MATÍ

Al matí em faig el llit,
corro a esmorzar
un bon entrepà.
Cap a l'escola vaig content
perquè m'ho passo molt bé.

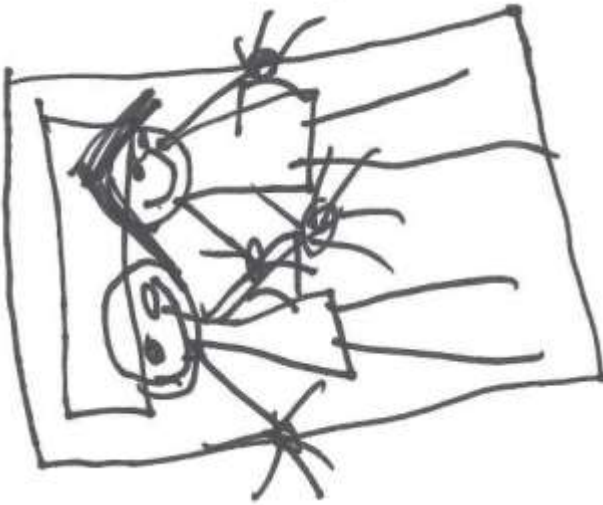
Max Cartagena

LA GERMANETA

Tindr  una germaneta
l'ajudarà a caminar.
Ja tinc ganes de poder-hi jugar
i a la nit dormir al seu costat.

Maria obell 

SANT JORDI

El rei del palau
es diu Pau.
La princesa
se'n va de pressa.
Sant Jordi mata el drac
tot un disbarat!

Biel Cristel

EL XINO-XANO

A la classe tenim xino-xano
però els llegim
piano-piano.
Són molt divertits
perquè són petits!

Guillem Camp

AL MATÍ 1

Quan m'aixeco del llit
em poso el vestit.
Quan estic esmorzant
em poso el davantal.
Me'n vaig a l'escola
tot fent xerinola.

Ainhoa Carreras

LA MÀ

Amb la mà puc espantar.
Amb la mà puc dibuixar.
Amb la mà puc estudiar.
Amb la mà puc comptar.
Amb la mà puc agafar.
Amb la mà puc engegar.
Amb la mà puc jugar.
I amb la mà puc saludar!

Oriol Boixeda

LA GERMANETA

La meva germana
va néixer,
també morirà.
Però mentre visqui
es divertirà.
Quan la vaig veure
era tan guapa!
Quasi que vaig plorar.
Els primers dies d'escola
la vaig acompanyar.
Quan jugava al gronxador
em somreia.
Tot això,
és el que us volia explicar.

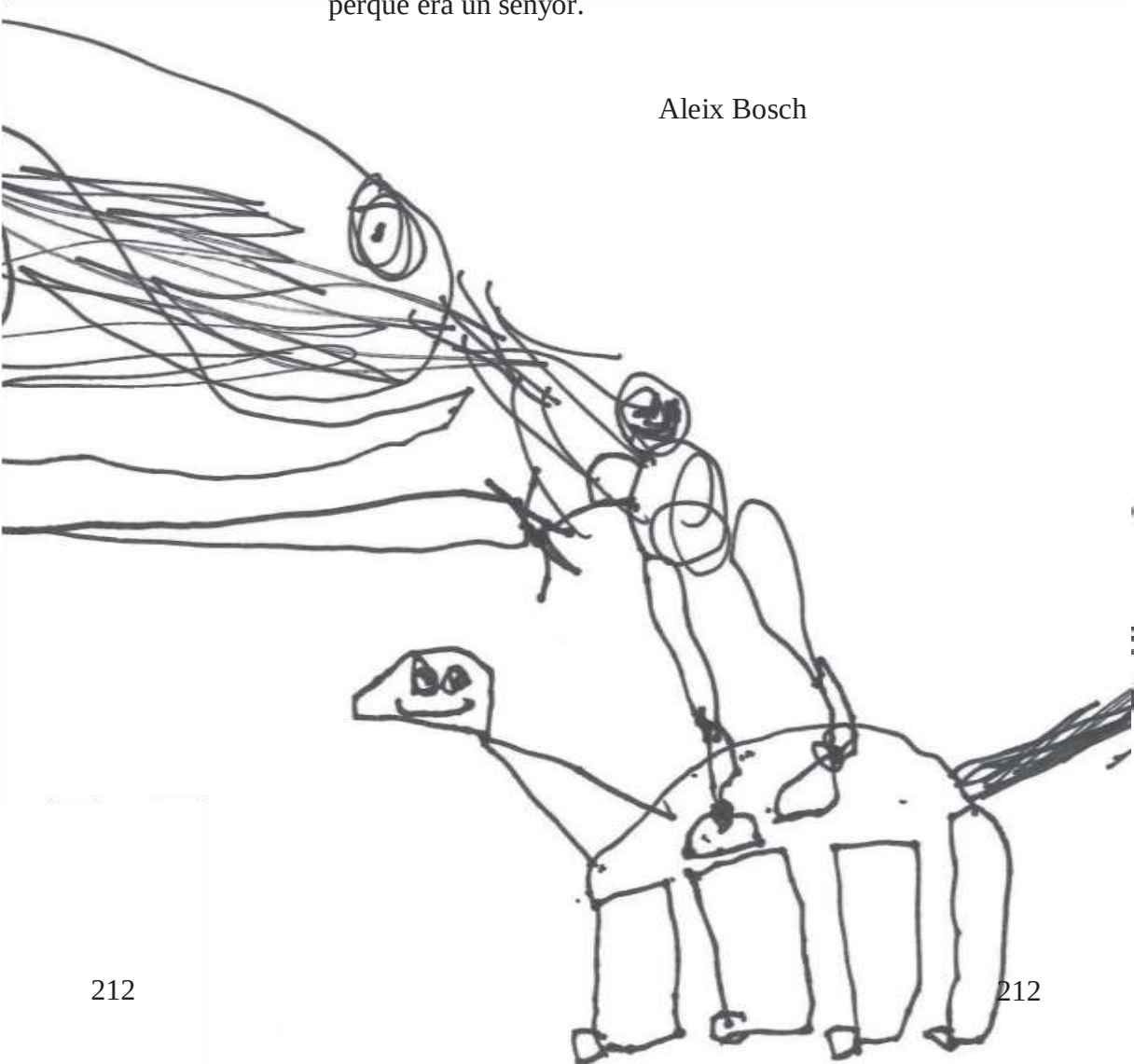
Àlex Borrell

SANT JORDI

Una llegenda popular
que si te l'explico t'agradarà.
Sant Jordi va vèncer el drac
perquè és el cavaller més fort que hi ha.
Era un cavaller
molt valent.
S'enfrontava
a tots els dolents.
No tenia por
perquè era un senyor.

Aleix Bosch

UN DIA VAIG SOMIAR QUE...

Un dia vaig somiar que
per fi hi havia pau al món.
No hi havia guerres
ni baralles.
La gent estava tranquil·la
i en pau.
Els arbres no es cremaven
i estaven florits.
Les flors creixien i
tothom era feliç.
Un dia vaig somiar que
per fi hi havia pau al món.

Mar Vilches

L'AIGUA

L'aigua dóna la vida,
l'aigua dóna la pau.
L'aigua dóna alegria,
ai, ves, qui ho diria !

Ignasi Cantan

SANT JORDI

Sant Jordi ha arribat
i una rosa he comprat.
Li donaré a algú.
Per qui podrà ser?
No ho sé!

Marta Marfà

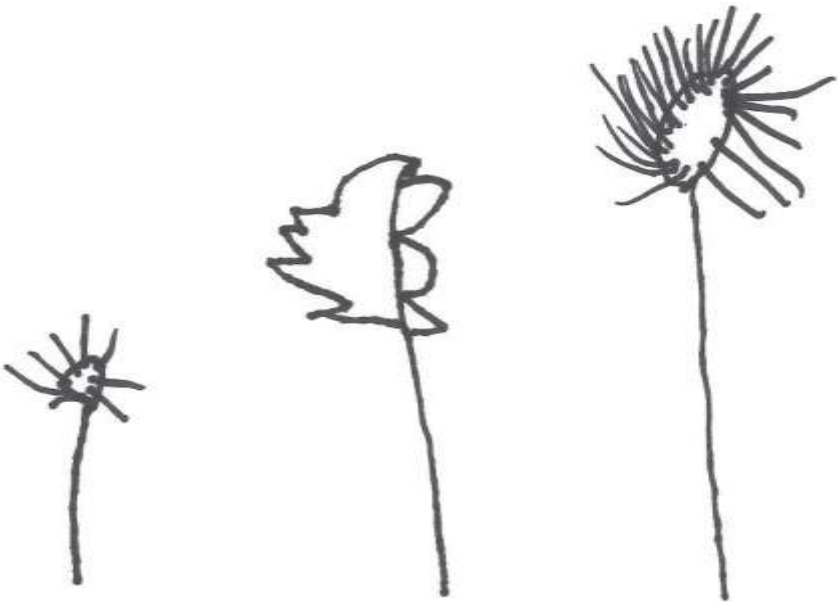
ELS MESOS DE L'ANY

Pel gener ve un cuiner.
Pel febrer, vés-te'n gener!
Pel març, la primavera ha arribat
i el glaç se n'ha anat.
Per l'abril mengem pernil!

Pel maig cau un raig.
Pel juny me'n vaig un dies ben
lluny!
Pel juliol veig un cargol.
Per l'agost em regalen un gos.

Pel setembre arriba la tardor i
tot s'omple de color!
Per l'octubre, un arbre ha caigut.
Pel novembre faig servir pebre.
I pel desembre... vés-te'n novembre.

Laia Garcia

L'ARAN

Jo conec una nena
molt juganera,
té els cabells rossos
llisos i dolços.
Ajuda els amics
quan tenen problemes,
escolta el que els passa
als nens i les nenes.
Sempre té alegria
dins el cor,
i fa companyia
amb molt amor.

Dana Munuera

L'ESCOLA THAU

L'escola Thau
és com un joc de daus,
vas avançant
i et vas fent gran.
Cada classe
és com una casella,
vas avançant
tot fent el trapella.
Quan arribes al final
un somni has complert,
has acabat el nostre joc
amb una fitxa de color groc.

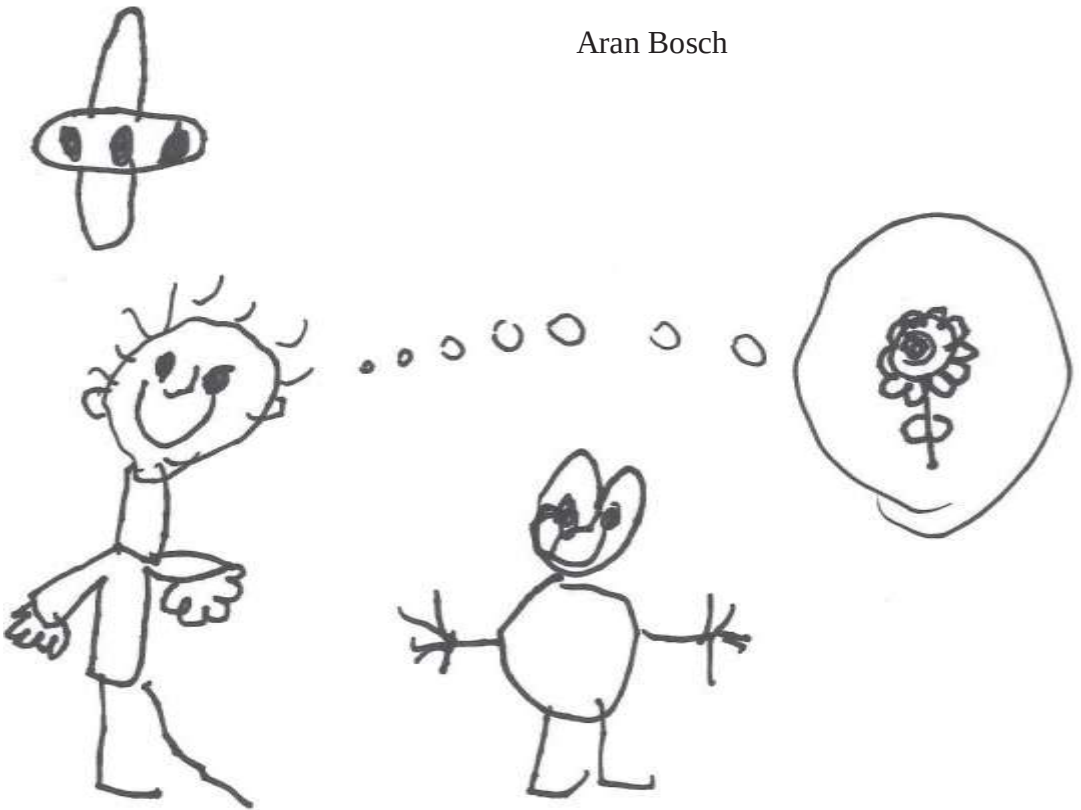
Cristina Alda

PETIT PRÍNCEP

Jo conec un noiet
que es va perdre al desert,
va veure un avió
i va dir: -què és això?
Allà hi va fer un amic
que era en Saint-Exupéry,
una guineu el va domesticar
i mai més la va oblidar.
Però enyorava la seva rosa,
tenia ganes de plorar
i li va demanar a la serp
que al seu asteroide el fes tornar.

Aran Bosch

LA NEU

La neu s'estén
per tot el camp
formant una manta
de color blanc.

M'agrada caminar
per sobre la neu
i sentir el soroll
sota els meus peus.

Mark Krakkai

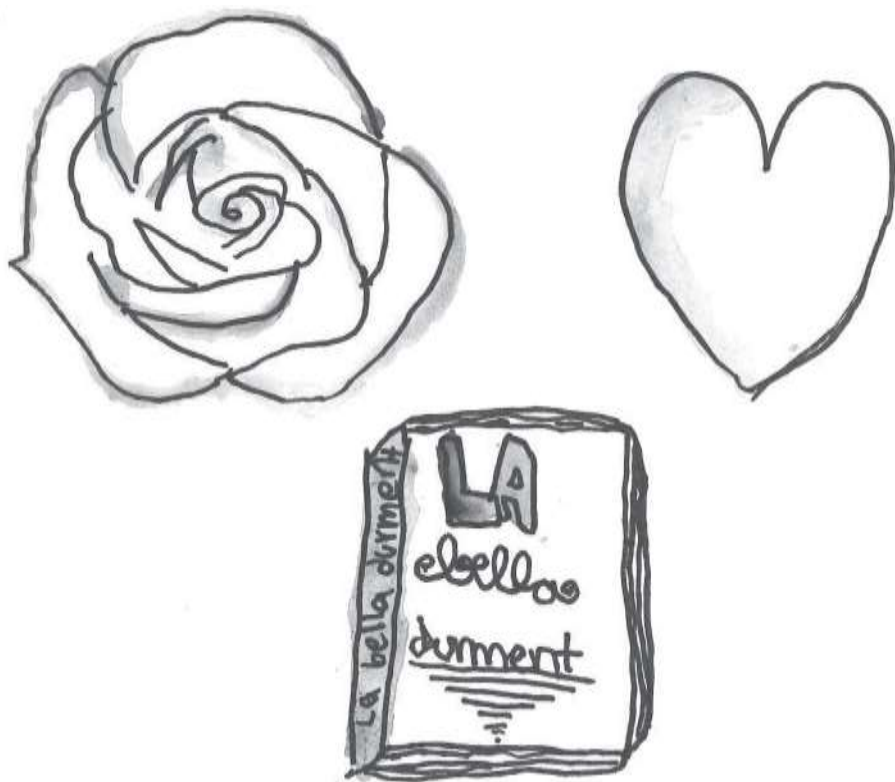

SOMNIS

Somnis de roses
d'amor i de contes.
Històries de cavallers
reis i reines.

Princeses als balcons
amb flors de colors.
Cauen pètals als racons
i el somni perd valor.

Nicolàs Merayo

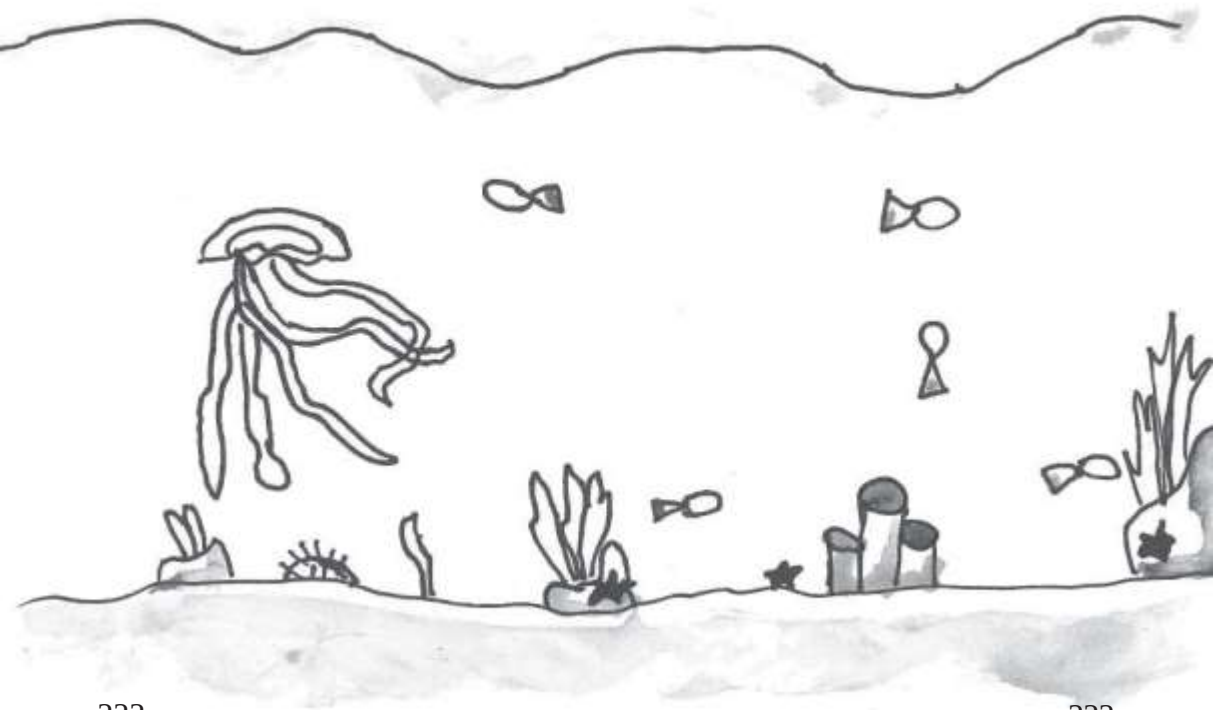
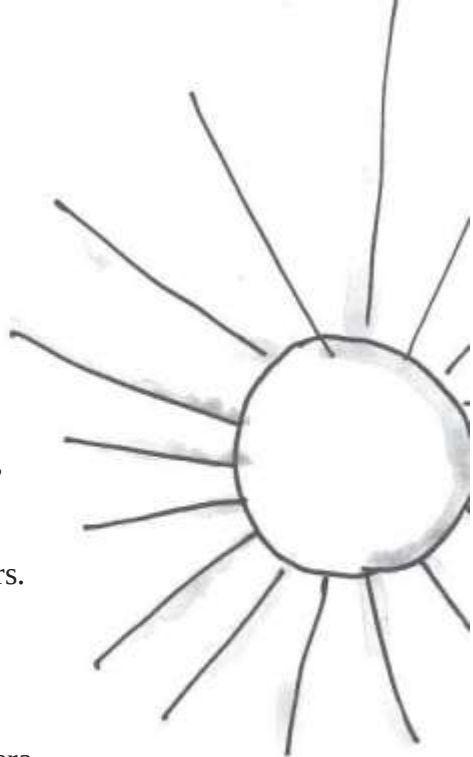
EL MAR

M'encanta el mar.
És tan net i clar
i, a més,
t'hi pots enfonsar.

M'enfonso fins al fons,
sembla un altre món.
Veig peixos de colors,
sembla un camp de flors.

M'agrada tant el mar...
Ja tinc ganes de tornar!

Ignasi Riera

LA PISSARRA

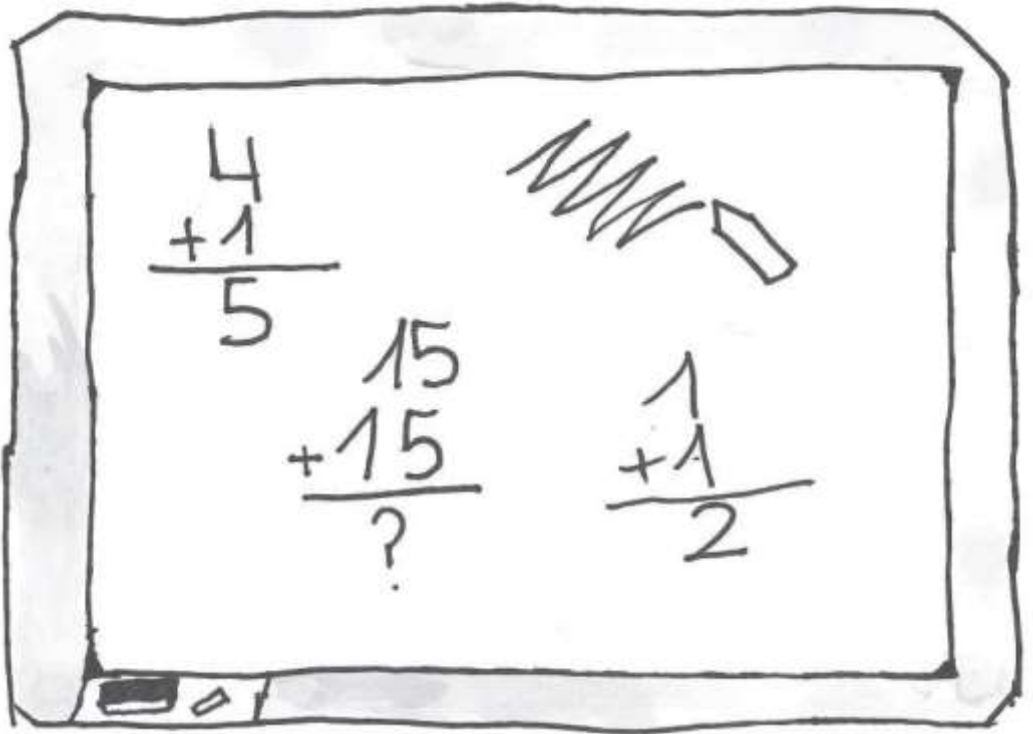
Si em guixeu,
pessigolles em feu.

Quan esborreu,
la panxa em fregueu.

Sóc tan gran
com un gegant.

Sense mi ...
no es pot entendre res.

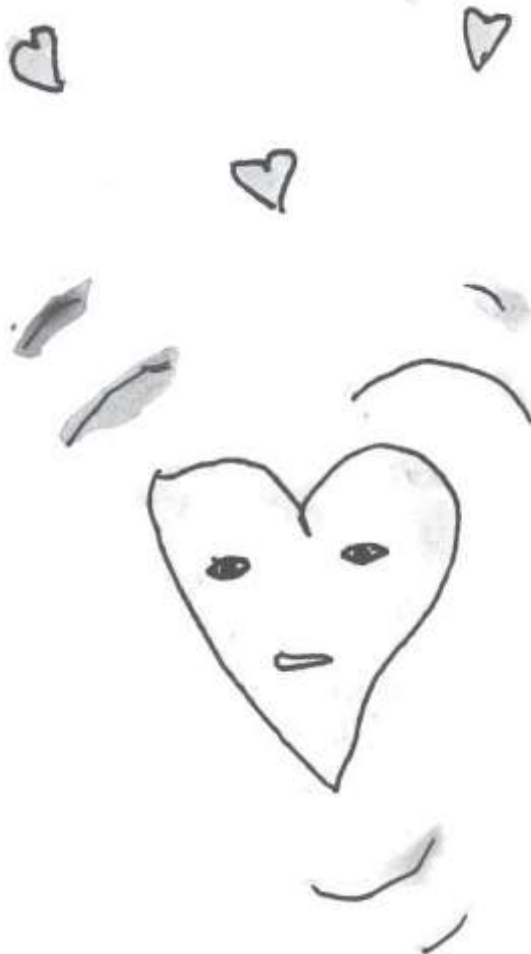
Bet Víctor

L'AMOR

L'amor ens acompanya,
ens acompanya en els sentiments.
Els sentiments ens porten,
ens porten bons moments.
Els bons moments ens fan feliços,
feliços i contents.
L'amor ens acompanya,
ens acompanya en els sentiments.

Cesc Bellver

MONTSERRAT

Montserrat no és molt gran
però si impressionant.
Punxes daurades al matí
que es tornen fantasmes a la nit.
Caminant i amb cotxe pots anar
o amb cremallera pujar.
Boscós, rocs i brolladors
poden gaudir excursionistes i escaladors.
Des del meu terrat
puc veure Montserrat!

Nil Cartagena

JO DE GRAN SERÉ...

Jo de gran seré astronauta.
No, no, tocaré la flauta.

Seré perruquera o dissenyadora
o potser seré una caçadora.

Seré arquitecte i també pintora.
Ai, massa difícil, millor professora.

Seré mestra o potser botiguera.
No, no, sóc molt llatinera.

Ah! Ja ho sé, seré metge.
Ui, no, si hagués d'obrir un fetge...

M'agradaria ser submarinista
o també ballar i ser la reina de la pista.

Seré cantant o potser escriptora
o també una bona nedadora.

Bé, la veritat és que no sé què seré
però això sí, molt bé m'ho passaré.

Núria Rodríguez

EL TIMBALER DEL BRUC

El timbaler del Bruc
va fer un gran truc.
Picant el seu timbal
amb gran terrabastall
espantà els francesos
que van fugir muntanya avall.

Repicant i repicant
per les muntanyes de Montserrat
no parava de fer sonar
el timbal de bon grat.

Finalment, en agraïment,
col·locaren una escultura d'ell.
Ara això és una llegenda
que l'expliquen i l'expliquen
de nit i de dia
amb molta alegria.

Andrea Mavrommatis

QUAN MIRO PER LA FINESTRA...

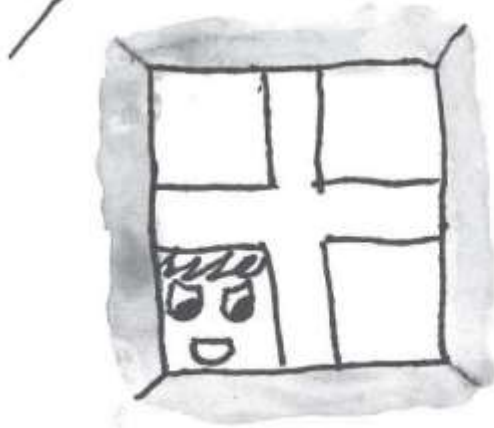
Quan miro per la finestra
veig un bosc frondós.
Darrere les muntanyes,
un cel enlluernador.

Quan ve l'hivern
les muntanyes estan nevades,
totes blanques i tapades,
semblen inacabades.

Els núvols tapen el cel
i les branques trencades
han caigut, apressurades.
No volen que la neu
torni a caure a sobre seu.

Albert Florensa

INFANTESA

M'agradaria ser petita
i retrocedir en el temps,
poder viure els bons moments
i esborrar els dolents.

Poder tornar a fer els vuit o els set
i recordar com era portar pitet.
Com era menjar a classe?
Com era portar xumet?

Tornar a ser petita,
això és el què m'agradaria.

Júlia Marfà

TU

Tu m'has ensenyat
a mirar sempre endavant
a saber ser jo mateixa.

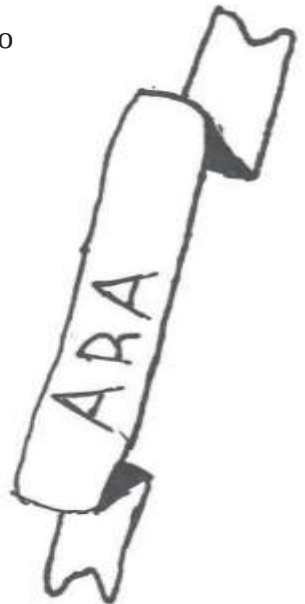
Tu m'has ensenyat
que visca la diferència
que no cal assemblar-se als altres.

Tu m'has ensenyat
a obrir els ulls al present
i no al passat.

Tu m'has ensenyat
molt sobre la vida
i que sempre hi ha algú al meu costat.

Tu m'has ensenyat
que he de ser jo mateixa
i que ningú em pot dominar.

Janna Flo

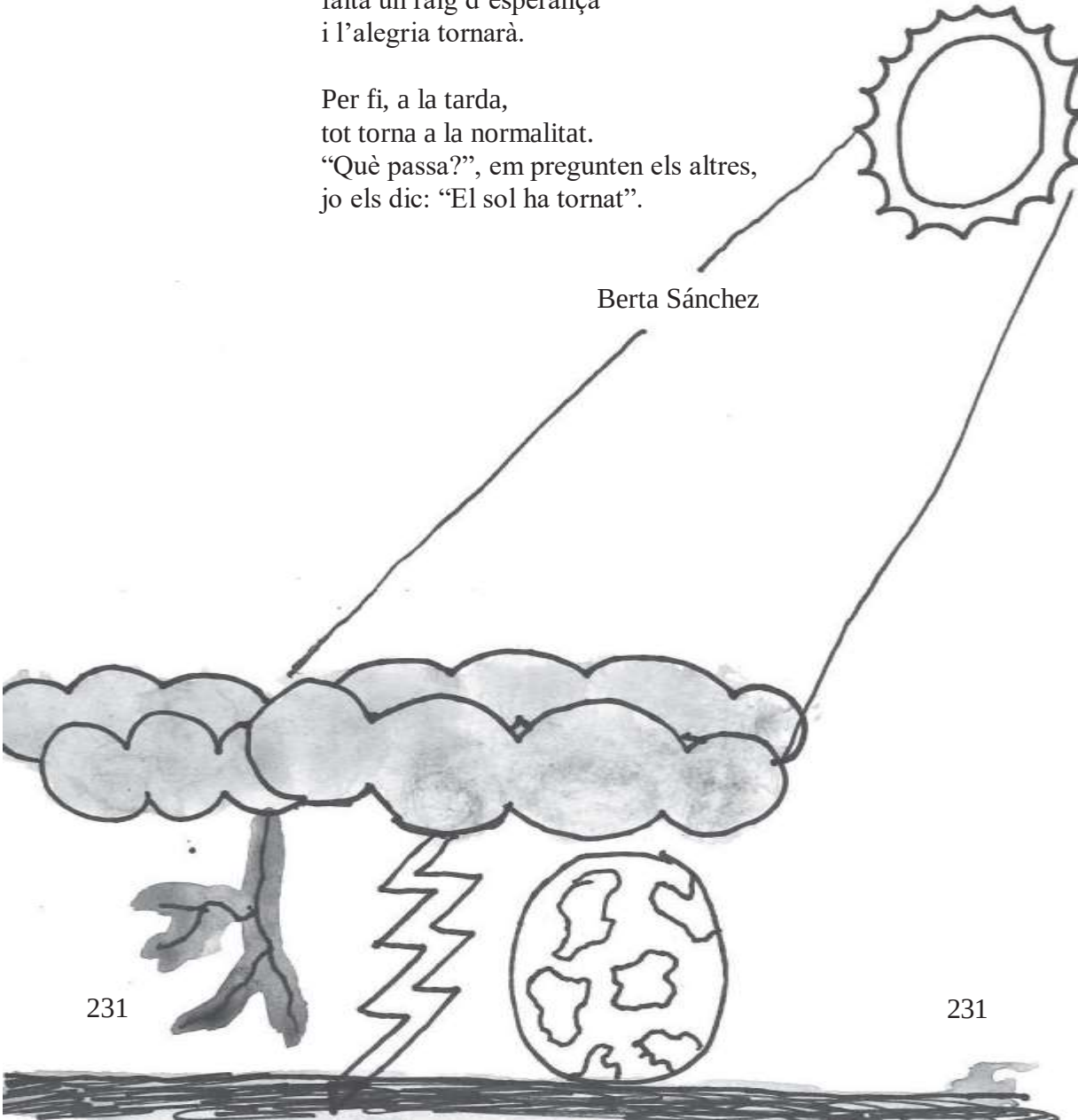
UN RAIG D'ESPERANÇA

Quan un dia comença
trist i ennuvolat
jo no em deixo vèncer
i decidida aixeco el cap.

Sé que el món no s'acaba
i que el temps canviarà,
falta un raig d'esperança
i l'alegria tornarà.

Per fi, a la tarda,
tot torna a la normalitat.
“Què passa?”, em pregunten els altres,
jo els dic: “El sol ha tornat”.

Berta Sánchez

L'ADOPCIÓ

L'adopció és una opció,
una opció molt desitjada
que ens fa bé a nosaltres i a tots els
altres.

Un cop vaig ser adoptada
tot va començar a canviar,
la vida, els menjars, els costums.

Però quan em vaig acostumar
vaig començar a dubtar,
com és que jo sóc negra i ell és blanc?

Quan sigui gran, ho aniré a explorar,
tot allò que jo conec
però que no puc recordar.

Hanna Matas

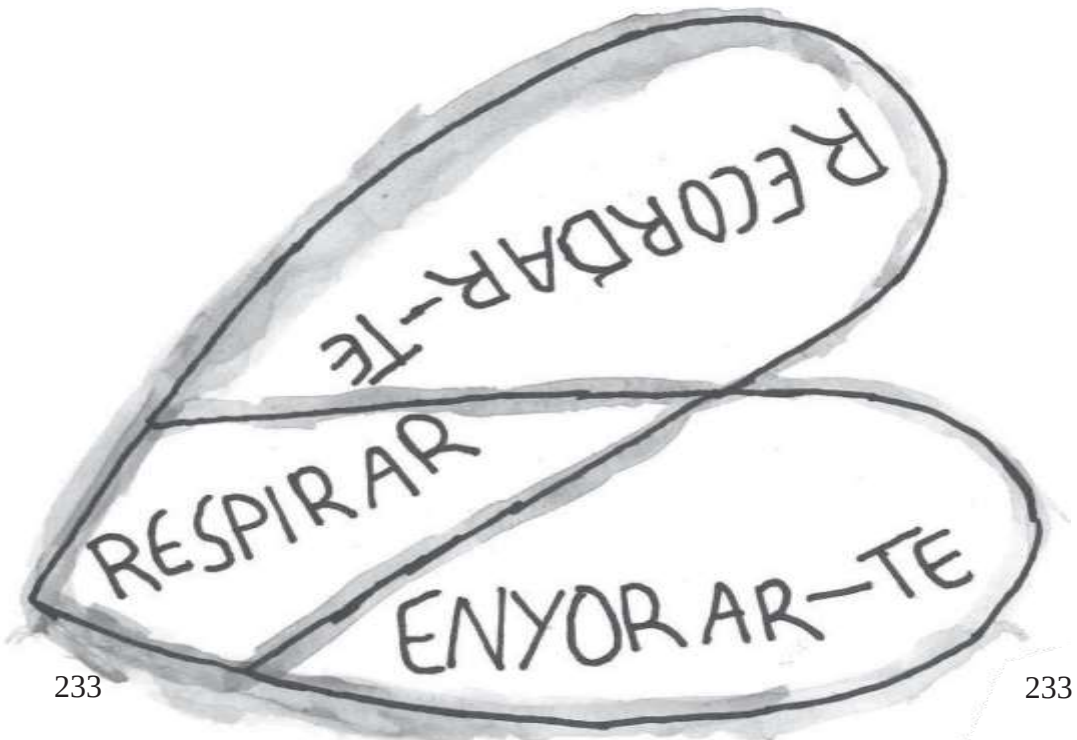
AL COR TINC UN ESPAI

Al cor tinc un espai per recordar-te,
al cor tinc un espai per enyorar-te.
Laia, espero que estiguis bé allà dalt.

Cada nit miraré el cel
i veuré un gran estel
brillant i amb un vel de seda fina
que quan surti el sol serà com un boirina.

Quan vegi un estel fugaç
demanaré un desig
i amb una certa enyorança
diré que siguis feliç,
tu estimaves la vida
com tots t'estimem a tu.

Àlex Campañá

PENSO, RECORDO I
M'AGRADARIA

Penso en tu
penso que ens vas deixar,
penso en el teu somriure
i tots els que em vas regalar.

Penso en l'alegria i la felicitat
que a la classe ens has portat.
Penso en la primera paraula
que vas pronunciar
quan a la classe vas entrar.

Penso que el món s'acaba
en recordar aquell moment,
recordo molts plors
i el desig de retrobar-nos.

M'agradaria tornar-te a veure,
tornar a recordar,
tornar a sentir
el teu cor al meu costat.

Enmig d'aquest disgust,
una alegria:
haver-te conegut.

Martina Gràcia

LA NOSTRA LAIETA

Recordo el primer dia,
com si hagués estat ahir,
recordo el teu riure
com si estiguessis amb mi.

Recordo els dies juntes,
i les nits pensant en tu,
sense el teu somriure,
no pot viure ningú.

Al pati les sis juntes,
sense parar de parlar,
ens feies riure
fins que vas marxar.

Ens vas deixar per sempre,
però no ens vas oblidar,
estiguis on estiguis,
encara ens podem somiar.

Cristina Lluszcz

NOMÉS EN TU

Penso en tu,
només penso en tu,
en el teu somriure
en la teva mà
que tant vull agafar.

Somio en tu,
que estàvem junts
que érem feliços
que ens miràvem,
que no només ens estimàvem.

Vull estar amb tu
mirar-nos i somriure,
abraçar-nos sota la pluja,
adormir-nos en un camp
i estar sempre al teu costat.

Et vull recordar,
no et penso oblidar,
com deies que tot és possible
i que tothom hi podia arribar
que l'amor és una porta oberta
i que només et vull estimar.

Laia Vilarasau

CAMALEÓ

M'amago amb precisió,
fins i tot diuen que canvio de color.
Tot i que prefereixo l'acció,
aquesta és la meva salvació.

Em vaig camuflar quan buscava diversió
i tots pensaven que era un bastó.
Però allà estava tot bufó.
Sí, sí, jo mateix, el camaleó!

Mar Guàrdia

L'ÀGUILA

L'àguila amb la seva majestuositat
sempre deixa meravellat.

Cos com espases
i plomes daurades.
Vol lleuger,
però sencer.

Ales com paper,
però dures com l'acer
animal al que envejar
els humans, no podem volar.

Per més que mengem pastanagues
mai tindrem la vista de les àguiles.

És un caçador
amb matrícula d'honor.
Ídol d'Amèrica amb glòria
arreu del món es conserva amb la seva
memòria.

L'àguila és un ocell incomparable
i també immillorable.
Obre les ales a la infinitat
i vola fins a la posta del sol a l'eternitat.

Arnau Blanco

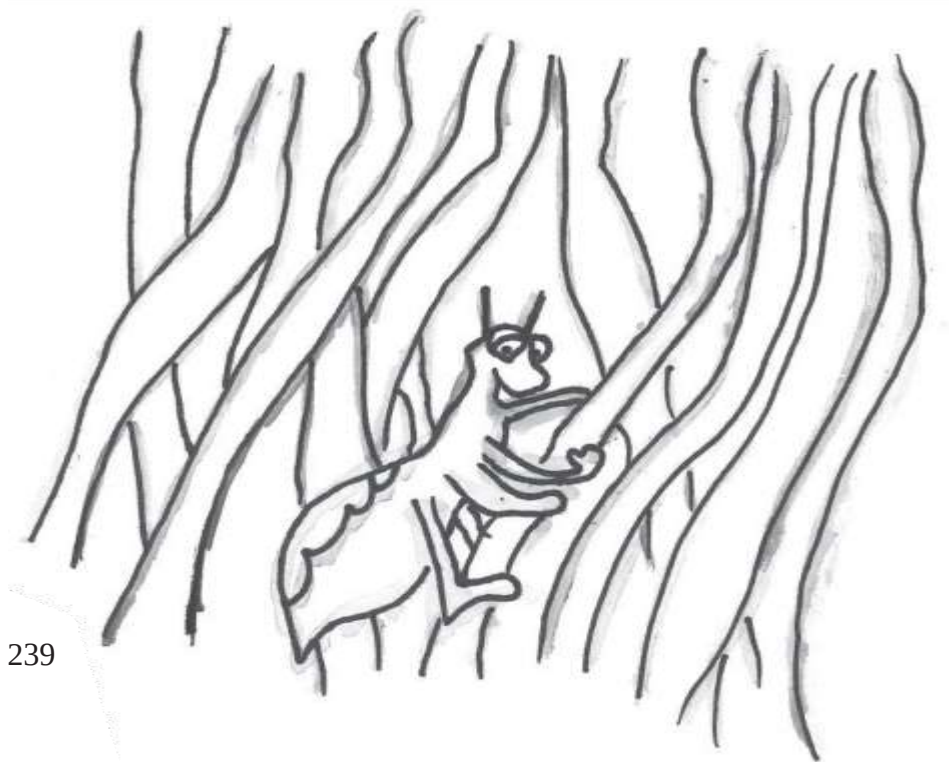
POLL

Comences a notar una picor;
pica que pica,
i rasca que et rascaràs
la loció t'aplicaràs.

Amb la pinta et raspallaràs
i una mala olor faràs,
el poll caurà
i així marxarà.

Fart de la loció,
el poll fa la maleta amb desil·lusió,
però tot content estarà
quan trobi un establiment per estar.

Paula Loscos

LES CUQUES DE LLUM

Una nit d'estiu,
on la calma regnava,
les cuques de llum
tranquil·les volaven.

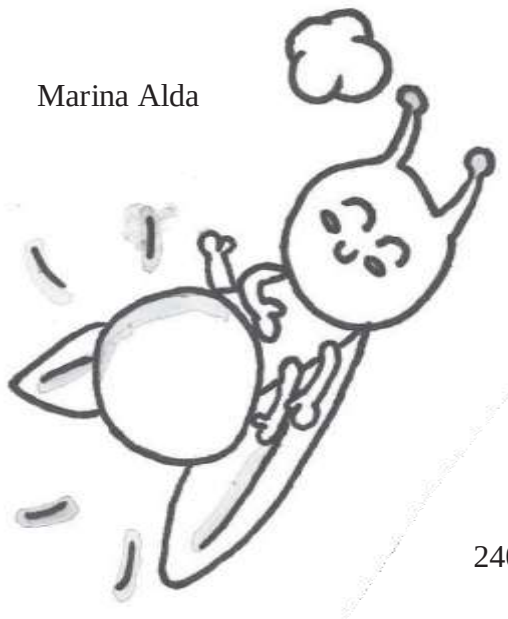
Van passar a prop d'un llac,
on hi havia una parella
de joves enamorats.
Semblaven tan feliços,
amb els dits entrelligats.

Que les cuques van pensar
encendre els seus focus
per il·luminar
aquell amor de veritat.

Però a la més petita,
la llum no se li encenia
i la va canviar
per una bombeta
que hi havia per allà.

Marina Alda

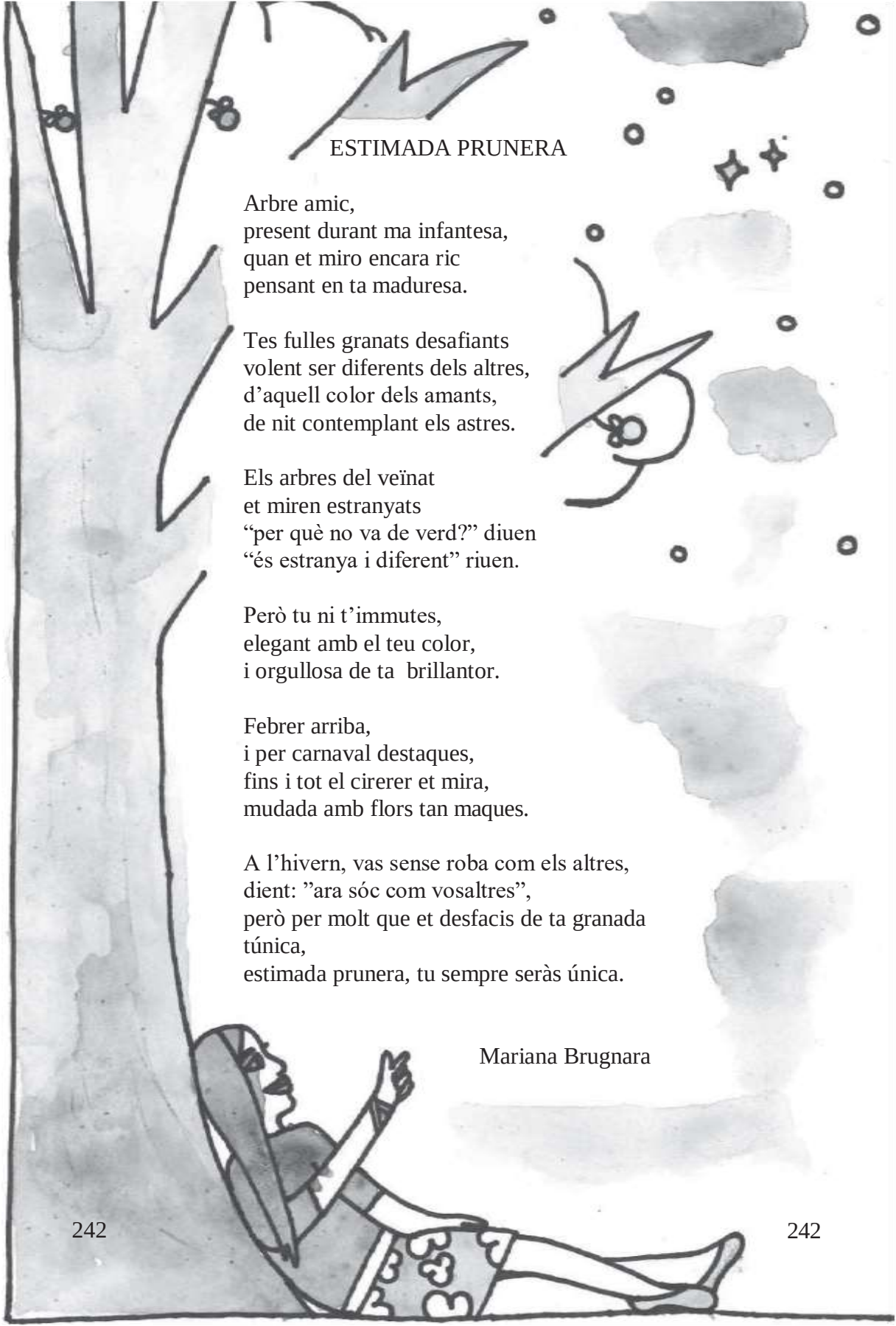
LA GRANOTA

La granota la tanoca
neda i salta sense parar
i ella tota inquieta
intentant no relliscar.

Amb la seva llengua
tota enganxosa i llefiscosa
no passa gana perquè
cada vegada que passa
un mosquit queda ben engolit.

Ramon Miquel

ESTIMADA PRUNERA

Arbre amic,
present durant ma infantesa,
quan et miro encara ric
pensant en ta maduresa.

Tes fulles granats desafiants
volent ser diferents dels altres,
d'aquell color dels amants,
de nit contemplant els astres.

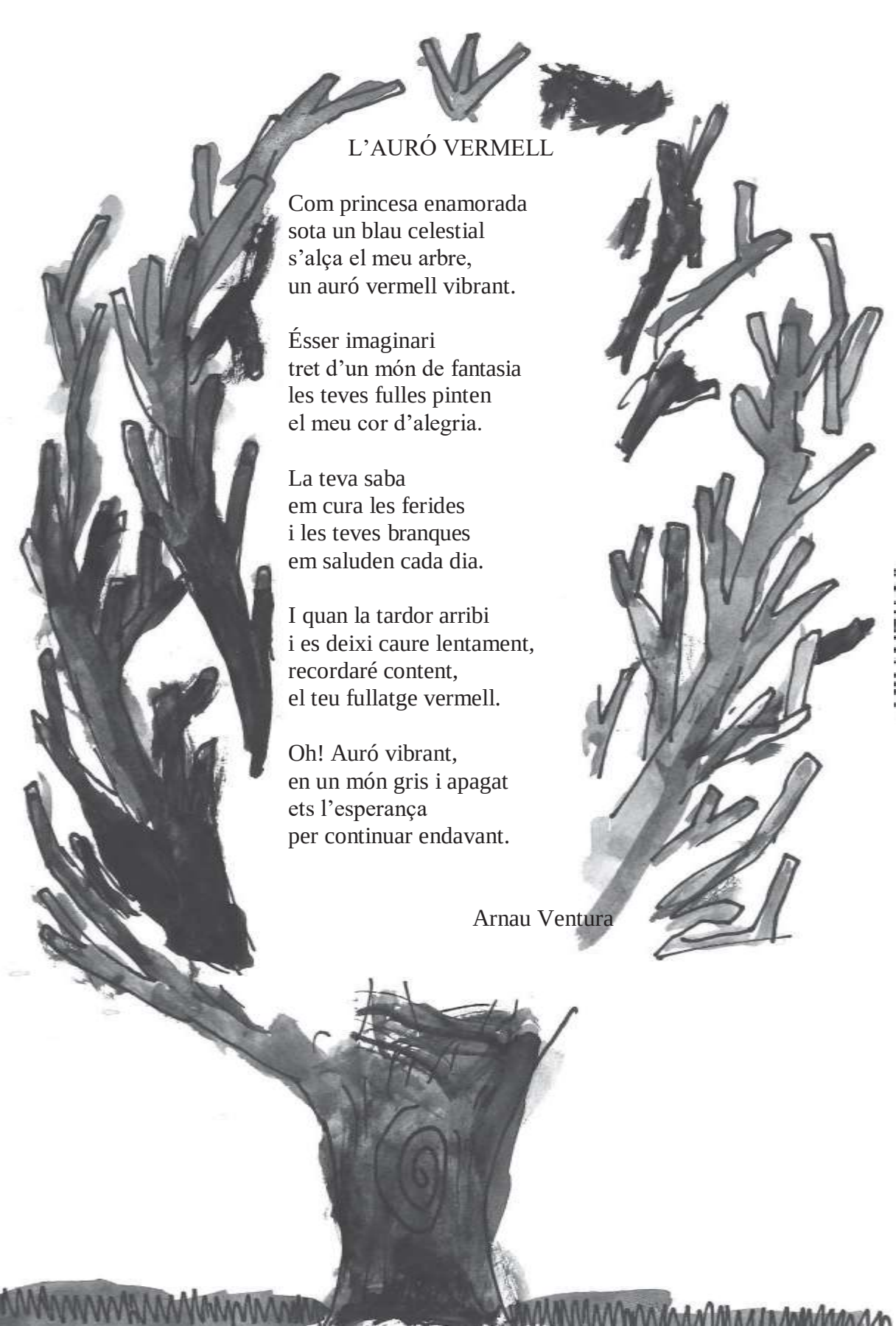
Els arbres del veïnat
et miren estranyats
“per què no va de verd?” diuen
“és estranya i diferent” riuen.

Però tu ni t'immutes,
elegant amb el teu color,
i orgullosa de ta brillantor.

Febrer arriba,
i per carnaval destaqués,
fins i tot el cirerer et mira,
mudada amb flors tan maques.

A l'hivern, vas sense roba com els altres,
dient: “ara sóc com vosaltres”,
però per molt que et desfacis de ta granada
túnica,
estimada prunera, tu sempre seràs única.

Mariana Brugnara

L'AURÓ VERMELL

Com princesa enamorada
sota un blau celestial
s'alça el meu arbre,
un auró vermell vibrant.

Ésser imaginari
tret d'un món de fantasia
les teves fulles pinten
el meu cor d'alegria.

La teva saba
em cura les ferides
i les teves branques
em saluden cada dia.

I quan la tardor arribi
i es deixi caure lentament,
recordaré content,
el teu fullatge vermell.

Oh! Auró vibrant,
en un món gris i apagat
ets l'esperança
per continuar endavant.

Arnau Ventura

L'OMBRA DEL CIRERER

Tu i jo,
sota el cirerer florit.
Només les flors que cauen
saben el que t'he dit.
Protecció envers el món,
refugi dels enamorats.
Un moment de pau,
sortida cap a la llibertat.
Tronc protector,
flors de desig.
Branques que ens diuen
que no cal patir.
Jo i tu,
dins el nostre univers paral·lel.
Sota l'ombra del cirerer,
és amor, és un amor rebel.

Neus Rodríguez

L'AVET

Enmig del gran i tranquil bosc
verd, humit i frondós
creix un extraordinari avet
elegant, bonic i dret.

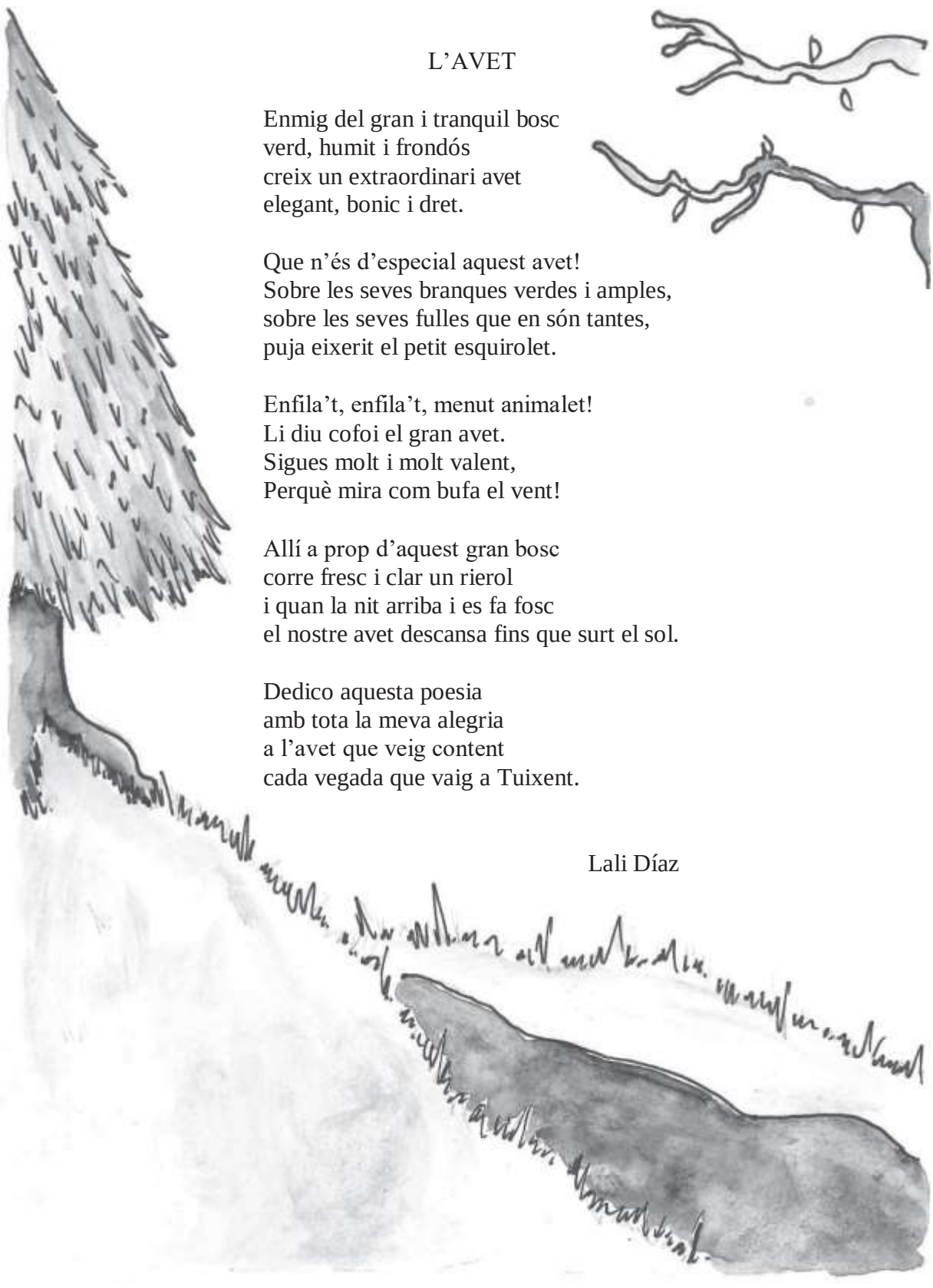
Que n'és d'especial aquest avet!
Sobre les seves branques verdes i amples,
sobre les seves fulles que en són tantes,
puja eixerit el petit esquirolet.

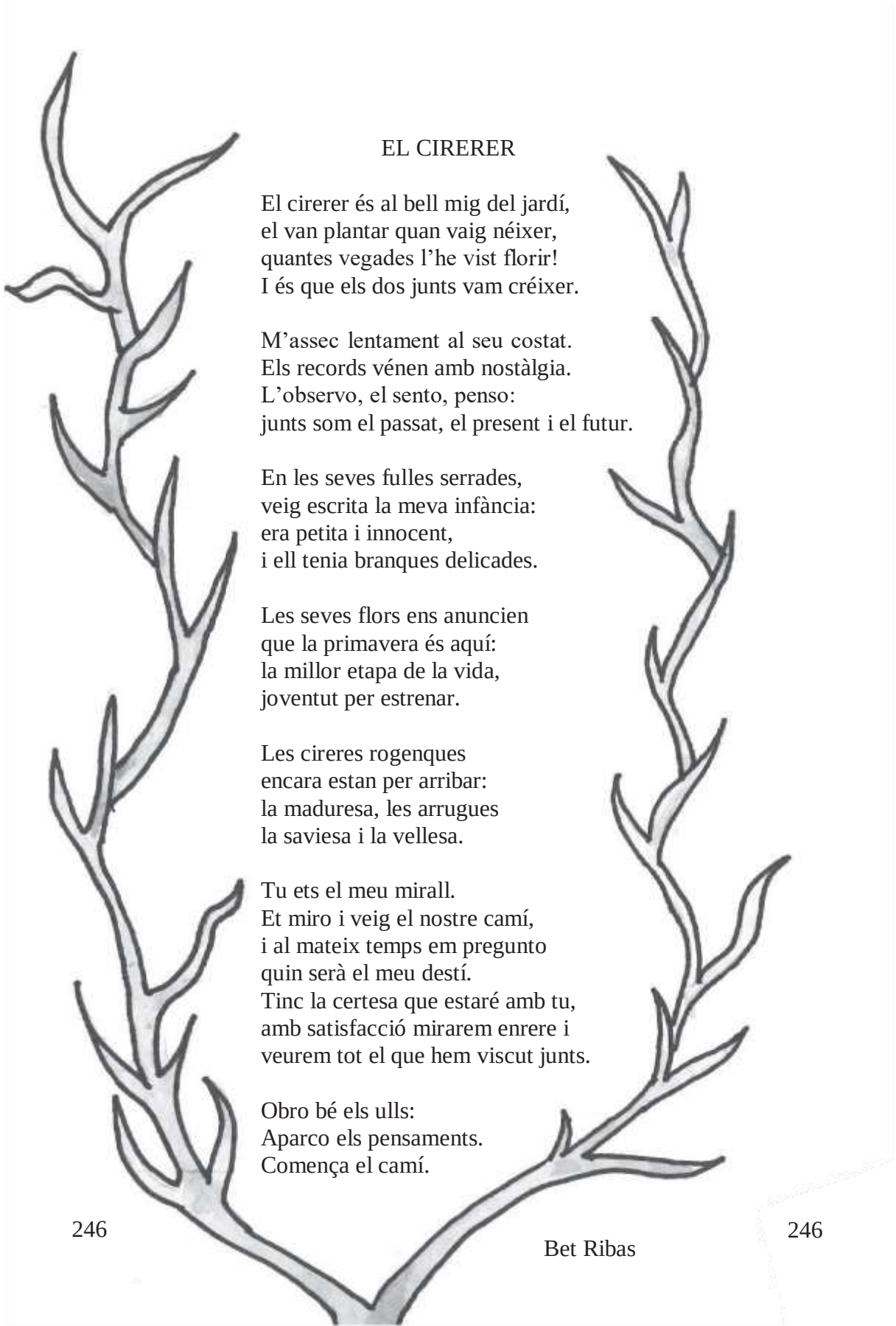
Enfila't, enfila't, menut animallet!
Li diu cofoi el gran avet.
Sigues molt i molt valent,
Perquè mira com bufa el vent!

Allí a prop d'aquest gran bosc
corre fresc i clar un rierol
i quan la nit arriba i es fa fosc
el nostre avet descansa fins que surt el sol.

Dedico aquesta poesia
amb tota la meva alegria
a l'avet que veig content
cada vegada que vaig a Tuixent.

Lali Díaz

EL CIRERER

El cirerer és al bell mig del jardí,
el van plantar quan vaig néixer,
quantes vegades l'he vist florir!
I és que els dos junts vam créixer.

M'assec lentament al seu costat.
Els records vénen amb nostàlgia.
L'observo, el sento, penso:
junts som el passat, el present i el futur.

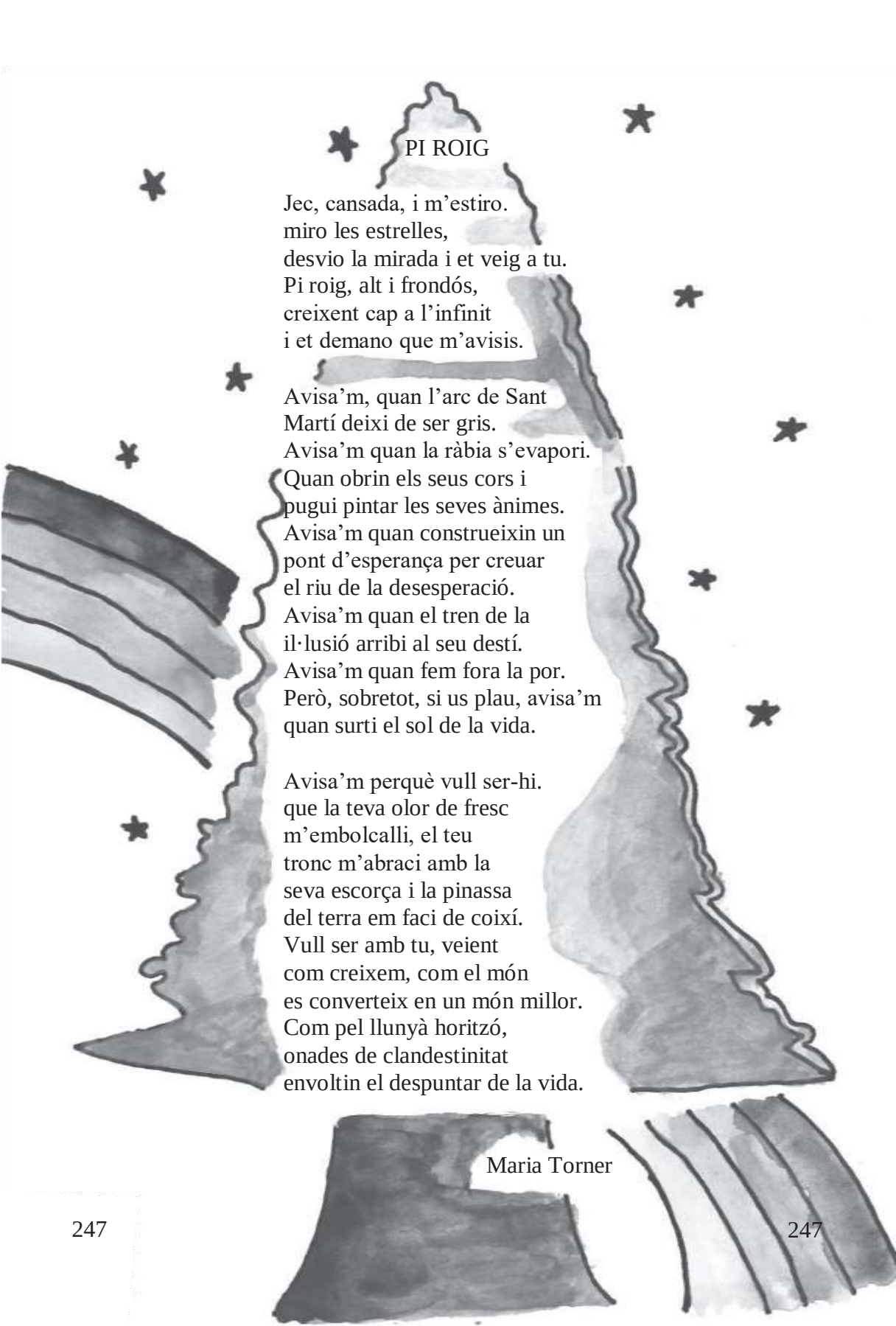
En les seves fulles serrades,
veig escrita la meva infància:
era petita i innocent,
i ell tenia branques delicades.

Les seves flors ens anuncien
que la primavera és aquí:
la millor etapa de la vida,
joventut per estrenar.

Les cireres rogenques
encara estan per arribar:
la maduresa, les arrugues
la saviesa i la vellesa.

Tu ets el meu mirall.
Et miro i veig el nostre camí,
i al mateix temps em pregunto
quin serà el meu destí.
Tinc la certesa que estaré amb tu,
amb satisfacció mirarem enrere i
veurem tot el que hem viscut junts.

Obro bé els ulls:
Aparco els pensaments.
Comença el camí.

PI ROIG

Jec, cansada, i m'estiro.
miro les estrelles,
desvio la mirada i et veig a tu.
Pi roig, alt i frondós,
creixent cap a l'infinit
i et demano que m'avisis.

Avisa'm, quan l'arc de Sant
Martí deixi de ser gris.
Avisa'm quan la ràbia s'evapori.
Quan obrin els seus cors i
pugui pintar les seves ànimes.
Avisa'm quan construeixin un
pont d'esperança per creuar
el riu de la desesperació.
Avisa'm quan el tren de la
il·lusió arribi al seu destí.
Avisa'm quan fem fora la por.
Però, sobretot, si us plau, avisa'm
quan surti el sol de la vida.

Avisa'm perquè vull ser-hi.
que la teva olor de fresc
m'embolcalli, el teu
tronc m'abraci amb la
seva escorça i la pinassa
del terra em faci de coixí.
Vull ser amb tu, veient
com creixem, com el món
es converteix en un món millor.
Com pel llunyà horitzó,
onades de clandestinitat
envoltin el despuntar de la vida.

Maria Torner

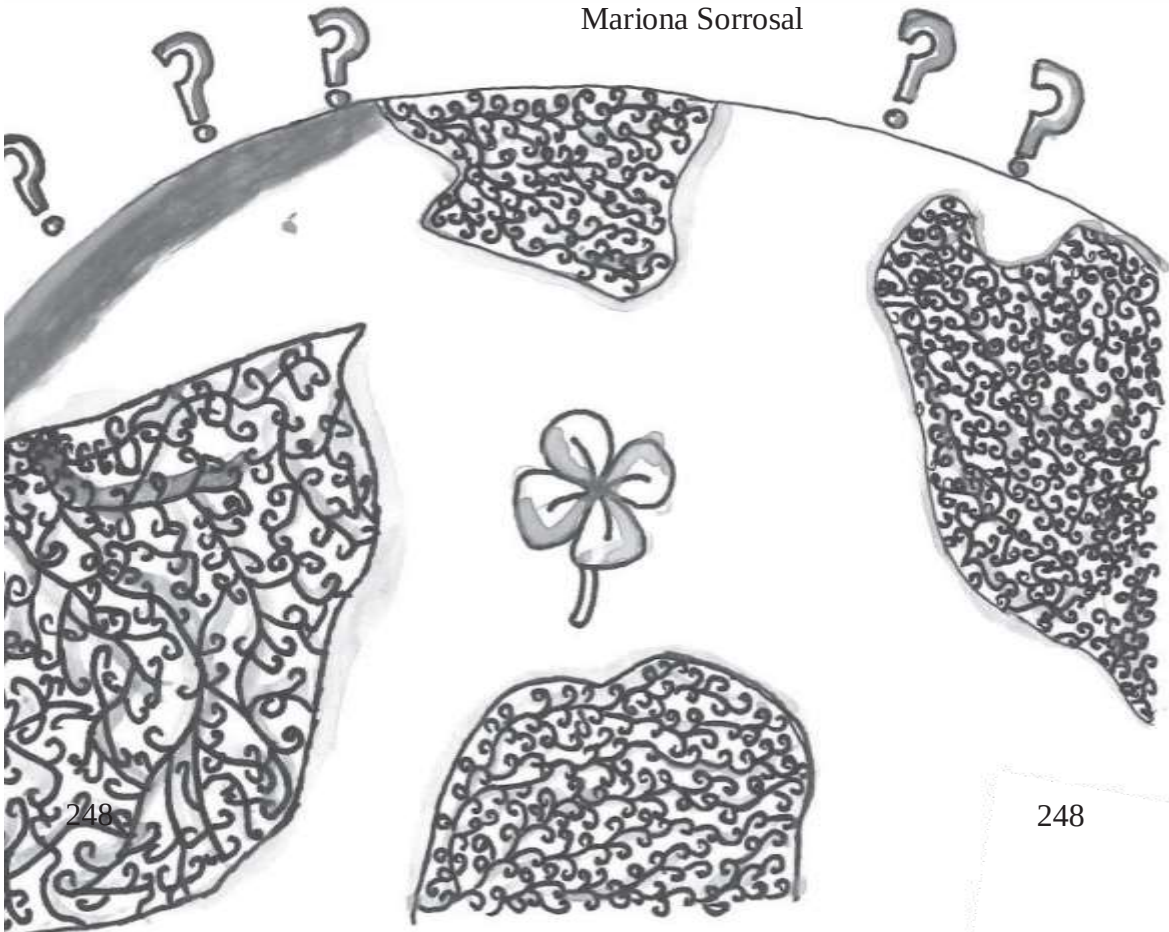
EL MEU MÓN

El meu món gira i volta
entorn els pensaments,
entre discòrdies, contracorrents,
entre alegries i ressentiments.

El meu món gira i volta,
i no troba el camí,
entre dubtes, respostes
entre la sort i el destí.

El meu món gira i volta,
entre raons i contradiccions,
buscant problemes i més solucions
enmig del caos i discussions

Mariona Sorrosal

A LES VALENTES I VALENTS

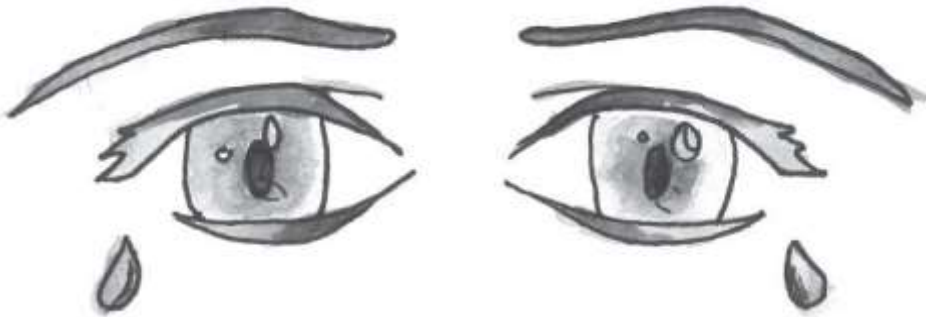
Sempre heu de restar forts,
perquè no hi ha altra sortida.
Deixeu enrere les pors,
mireu els ulls a la vida.

Quan tot va perfectament,
qualcom us ho pot prendre.
I heu de tenir present:
que només som aigua i cendra

Us atreviu a somriure
fins i tot quan voleu plorar.
Jo intento fer-te riure,
perquè et puguis animar.
I pot resultar cansat
aguantar pena i plor.
Però si mires al costat,
segur que hi seré jo.

Si et despertes algun dia
i no saps per què lluitar.
pensa una melodia.
Canta, i dóna'm la mà.

Joan Triadú

FER CAMÍ

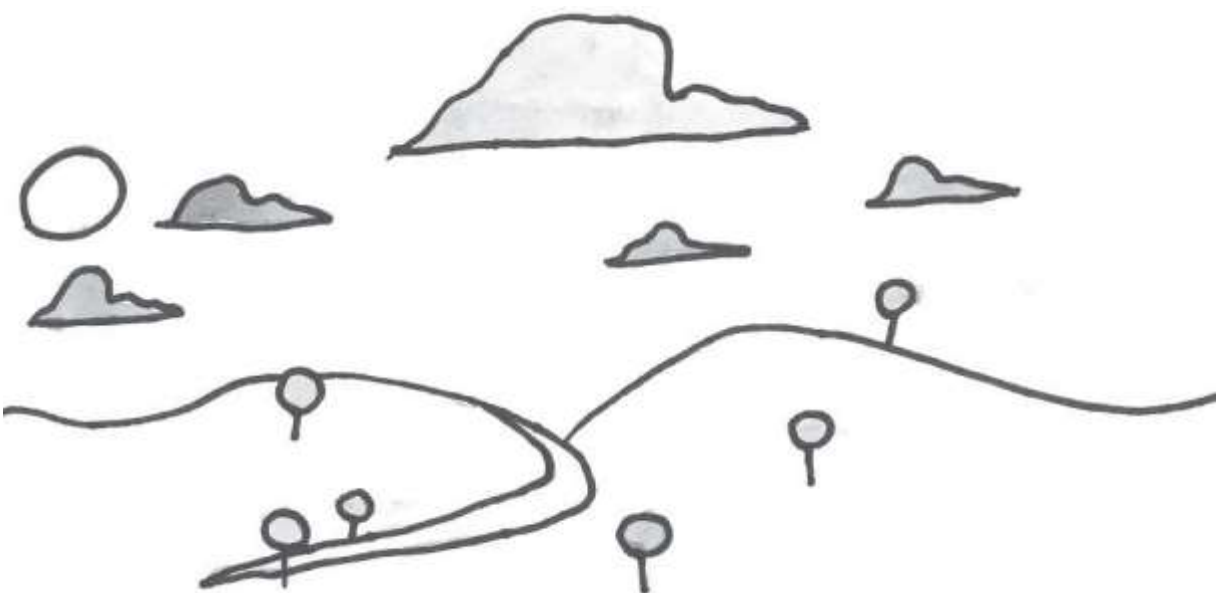
Tan lluny te'n vas anar,
sense cap explicació em vas deixar
encara penso que estic al teu costat,
encara que sé que mai tornaràs.

Algun dia arribaré a estar allà,
però el camí és massa llarg.
El camí és massa complicat
però ja l'estic començant.

Porto dies pensant.
Recordant cada moment al teu costat
però no puc recordar l'última paraula que et
vaig deixar
i això no ho puc deixar anar.

Espero que siguis feliç allà dalt.
Per fi tens la pau que vas demanar.
Espero que no t'oblidis de mi,
espera'm que ja hi vaig de camí.

Marta Boj

DIA A DIA

Mai no ho sabré si no ho intento.
Aprendre a lluitar el camí de cada dia,
trepitjar fort i de valent,
somiàr de nit i de dia,
viure amb llibertat i estar satisfet.

El passat s'omple de records
i el futur de desitjos.
Mai no ho sabré si no ho intento.
És millor haver-ho fet
que penedir-se per deixar-ho de fer.

Caminem amb orgull pel nostre propòsit,
aprenent el dia a dia.
Traginar amb valentia pels barrancs de la vida.
Mai no ho sabré si no ho intento.
Aprendre a lluitar el camí de cada dia.

Nicole Vall

LA MANDRA

Somnis dolços, boca oberta.
Angelet! Què t'has cregut!
Els meus ulls la llum rebenta.
Ja és aquí! Ho tinc ben fumut.

Amunt! Aixeca't! Desperta't!
Mon cervell està dolgut.
I ara, quines maneres!
Quin cop de son he rebut!

Al sofà una manta inerta,
un acudit absolut!
Aneu, feu la vostra feina,
que jo dormiré, vençut.

Quim Gratacós

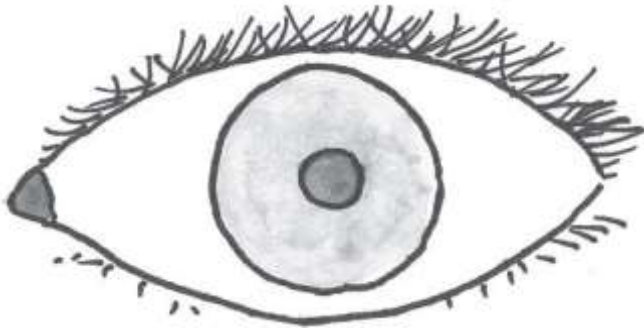
LA MIRADA PERDUDA

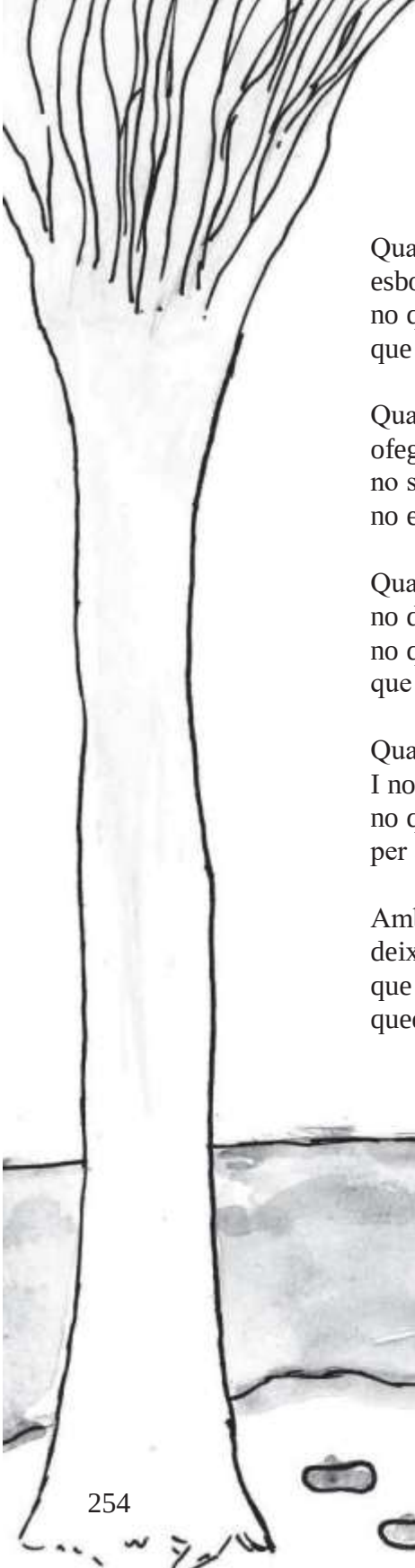
Vaig creuar una mirada
suspesa en l'aire suau
que em va deixar captivada
en aquell moment tan clau.

Em va obrir l'entrada
en un món ple de troballes
una expressió apassionada
feia caure les muralles.

Va venir una ventada
i la mirada va fugir
la fi d'aquella trobada
que tant em va fer embogir.

Maria Hernando

EXISTIR?

Quan l'aire de la terra
esborri els nostres records,
no quedarà més cosa
que un mar sense fons.

Quan l'aigua dels mars
ofegui els nostres pensaments,
no s'agafaran més mans,
no es tindran més sentiments

Quan l'arbre dels boscos
no doni més fruit,
no quedarà més essència
que la de l'esperit.

Quan el foc s'apagui
I no hi hagi més flama,
no quedarà lloc
per a les cendres de l'ànima.

Amb l'últim sospir del meu cor
deixaré enrere les petjades
que amb el pas del temps
quedaran esborrades.

Guillem Chillón

SÓC

Sóc un peu sense una cama,
un ocell que no pot volar.

Sóc un maó sense una casa,
una boca que no pot parlar.

Sóc la nit sense el dia,
una llum que no pot brillar.

Sóc violeta sense magenta,
un peix que no pot nedar.

Sóc la incoherència
en busca de la raó.

Sóc un somriure
que plora de dolor.

Sóc la foscor
de la puresa.

Sóc una vella
i incomplerta promesa.

Sóc tot el que penso,
sóc tot el que sé.

Sóc tot el que sóc,
sóc tot el que no puc ser.

Berta Solé

L'ATZAR

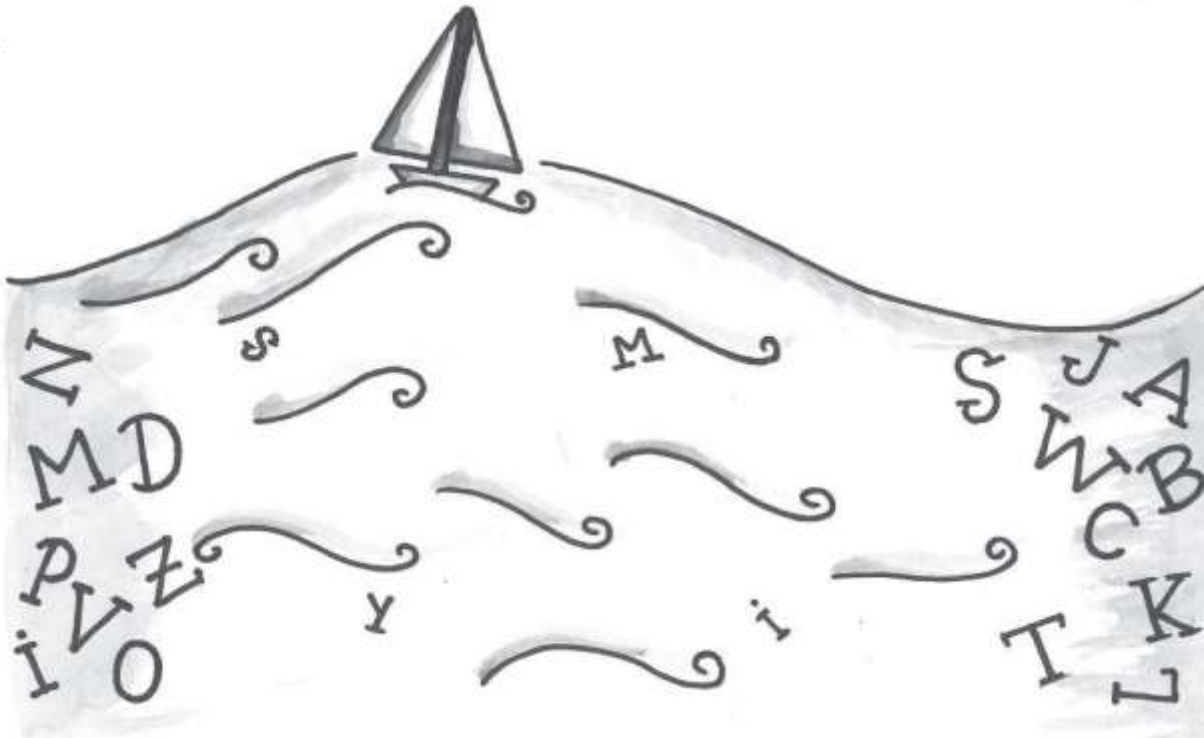
Mai més no murmuraré sobre el món.
Ja no xiuxiuejaré suposant
que aquesta vida té un significat.
Deixaré de buscar-lo pels racons.

Abans volia esbrinar les raons.
Intentava desxifrar el meu voltant
a la recerca de la veritat.
Se'm van esmicolar les il·lusions.

Vaig perdre el rumb dins d'aquest immens
mar.
No vaig saber preveure l'avenir.
No vaig comprendre del món la veritat.

Ara m'adono que no hi ha destí.
Per fi he entès que tots som fills de l'atzar
i que a l'atzar li devem estar aquí.

Paula Barja

VELL LLOP DE MAR

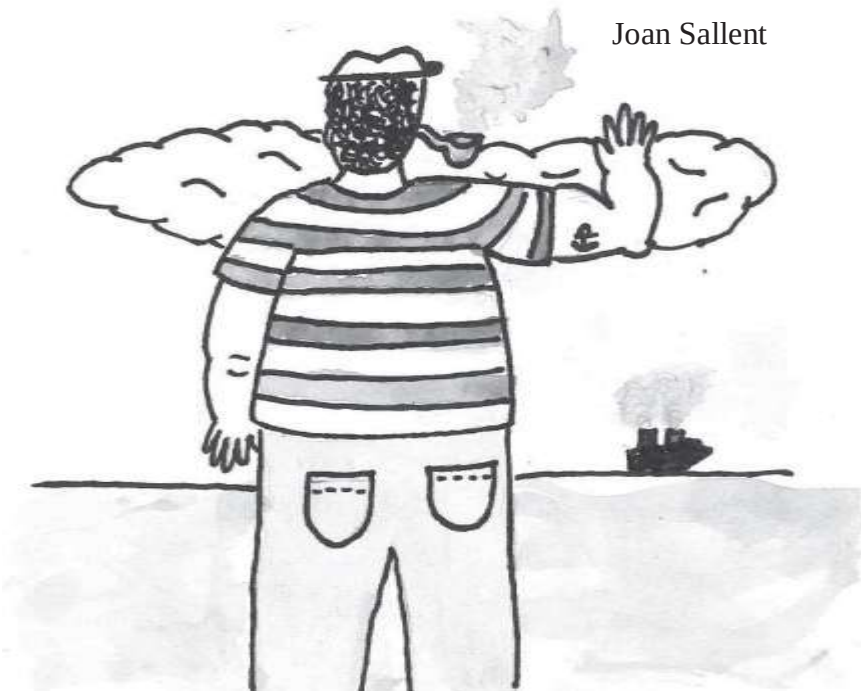
Navego a la deriva
passejant a poc a poc,
fixant-me en els detalls de la vida
mentre avanço amb el meu bot.

No temo la soledat
ni tampoc la por,
però demostro un gran respecte al mar
com a bon pescador.

Sóc fill del mar,
pare del meu vaixell.
Sóc fill del vent,
per molt que em colpegi de valent.

Sento com les fulles em cauen,
la memòria em falla;
els records no em parlen.
Mentre la vida va creant la meva absència,
jo vaig posant punt i final
a la meva existència.

Joan Sallent

EPÍLEG

EXPRESSAR LES EMOCIONS, COMPARTIR ELS SENTIMENTS

Diuen que “cada persona és un món” i és ben cert que cadascú de nosaltres, des dels records i els somnis, anem construint el nostre propi camí. Però també és veritat que no vivim aïllats o desconnectats els uns dels altres, sinó que formem una comunitat on, sense deixar de ser el fruit d’una experiència singular, aportem la nostra mirada a una realitat més àmplia que fem possible entre tots. Col·laborem amb altres per arribar més lluny, ens hi sentim acompanyats i fem costat als qui ho necessiten. Per això a les nostres escoles, que concebem com una veritable comunitat, procurem desenvolupar les capacitats individuals però també les socials, amb projectes que es duen a terme des de la implicació i la complicitat de diversos alumnes.

Un aspecte central de la nostra existència és la comunicació. En néixer ens incorporem a una família, a un poble o una ciutat,... i ens cal aprendre a interrelacionar-nos amb els altres. Ho podem fer amb els gestos però les paraules són indispensables per descriure el que ens passa, el que observem, per transmetre el nostre pensament, els nostres estats d’ànims,...

A les nostres escoles dediquem una gran atenció a oferir als alumnes una formació que els faciliti les eines necessàries per comunicar-se amb precisió i d’una manera adequada tant oralment com per escrit. Una de les activitats que estimula la seva presa de consciència sobre la importància del llenguatge és la celebració d’uns Jocs Florals. Els nostres alumnes hi posen a prova el seu domini lingüístic, però, a més, hi desenvolupen la intuïció, la sensibilitat, la imaginació, la creativitat,... Escriure poesia és una invitació a reflectir en mots preocupacions, inquietuds, anhels, somnis,... per poder-ne fer partícips els qui ens envolten o lectors que desconexem però que es poden reconèixer en els nostres versos.

Al nostre país, hi ha una gran tradició de certàmens literaris, però els Jocs Florals són els que tenen un origen més antic i s’han preservat malgrat un seguit de circumstàncies adverses, de vegades realitzats d’una manera clandestina o a l’exili. Tenen les seves arrels a Occitània, en el món dels trobadors. Es van crear l’any 1323 a Tolosa de Llenguadoc. Ben aviat se’n va fer una primera rèplica a Catalunya, concretament a Lleida l’any 1338, però va ser el rei Joan I qui els va institucionalitzar d’una manera estable l’any 1393 a Barcelona, amb Lluís d’Averçó i Jaume March, oncle del nostre més influent poeta medieval, Ausiàs March, com a mantenidors i jurats.

Ja al segle XIX, l'any 1859 l'Ajuntament de Barcelona va reinstaurar els Jocs Florals, a proposta de Víctor Balaguer, Manuel Milà i Fontanals, Antoni de Bofarull, Joan Cortada i Joaquim Rubió i Ors. En seran guanyadors en edicions successives Jacint Verdaguer, Àngel Guimerà, Joan Maragall, Joaquim Ruyra, Caterina Albert-Víctor Català, Josep Carner, Carles Riba o Josep Maria de Sagarra. Durant la dictadura del general Primo de Rivera es van dur a terme a Tolosa de Llenguadoc o en domicilis privats. Després de la Guerra Civil, durant el franquisme, es van dur a terme entre 1941 i 1977 a l'exili. L'Ajuntament de Barcelona els torna a convocar des de 1978.

Des de la Institució Cultural del CIC ens sentim vinculats a l'esperit educador i d'afirmació cultural que és el fonament dels Jocs Florals i el sentim vigent avui.

Als textos aplegats en aquest volum, hi trobareu la voluntat d'experimentar amb les formes, com la dels qui encadenen rodolins, poemes que evoquen els personatges (professors, companys de classe,...) i l'ambient de l'escola, versos on ressona la veu de la naturalesa (el mar, la muntanya, els astres, els animals, els arbres,...) i d'altres on es plasmen el vincle amb els pares, la figura dels avis, en algun cas des de l'impacte colpidor de l'Alzheimer, els germans, incloent-hi situacions d'adopció, la quotidianitat, els dubtes existencials i la inclinació cap a la tendresa.

En aquesta recopilació, que inclou les poesies dels alumnes de Thau Sant Cugat premiades entre el 2012 i el 2015, hi sovintegen els versos inspirats. Entre els molts que podríem citar ben justificadament, n'espigolo alguns. N'hi ha que ens fascinen per la seva senzillesa essencial i ben lírica: “Sóc una estrella/ petita i bonica,/ de dia m'amago/ i de nit m'il·lumino” de Carme Mora, “Tarda de boira,/ nit d'estrelles,/ un toc de l'aire/ de les més velles” de Pol Ryan. N'hi ha que saben atènyer la bellesa amb el joc formal: “He vist les herbes/ amb un tou de gebre” d'Anna Guix, “A l'orquestra/ hi ha un ratolí/ que toca el violí” de Guim Marquès, “Jo toco el violí/ perquè fa nyigo-nyí” d'Helena Cuartero. N'hi ha que reflexionen sobre el llenguatge i el fet literari: “Una poesia/ és escriure els sentiments/ damunt d'un mar de pintura blanca” de Marina Arqué o “Les paraules són vida,/ la vida són paraules” de Maria Torner. N'hi ha on sura amb força el sentiment de país: “Si et despertes algun dia/ i no saps per què lluitar,/ pensa una melodia./Canta i dóna'm la mà” de Joan Triadú. N'hi ha on es valora el lligam amb l'escola: “L'escola Thau/ és com un joc de daus,/ vas avançant/ i

et vas fent gran” de Cristina Alda, “La meva mestra/ té els ulls marrons/ i quan me’n vaig a casa/ li faig dos petons” d’Aran Bosch. N’hi ha que tracten del dolor de l’absència, de la pèrdua: “Sense equipatge vas marxar/ a un lloc d’on no pots tornar de Lorna Jordà, “Al cor tinc un espai per recordar-te,/ al cor tinc un espai per enyorar-te” d’Àlex Campañá. N’hi ha que canten la natura: “L’esbarzer/ Escarola d’espines enredades i fràgils/ que egoista amaga entre les seves branques/ deliciosos fruits negre plens de dolçor i de vida” de Paula Ponce o “Escorpí,/ mal veí,/ a qui toques/ fas dormir” de Josep Gruart. N’hi ha, finalment, de molt creatius i intimistes: “Somio que escapem per la finestra/ i volem junts per sobre les teulades” de Paula Ponce, “I potser ens vam perdre/ en no trobar les ales/ que ens permetien volar” de Cristina Aubach o “El meu món gira i volta/ i no troba el camí,/ entre dubtes, respostes/ entre la sort i el destí” de Mariona Sorrosal.

Una bona collita, que celebrem amb goig.

Carles Duarte i Montserrat
Director general de la ICCIC

ÍNDEX

2012

"La caseta"	Àngela González	11
"L'elefant"	Arnau Carrasco	12
"La Rosa"	Cristina Alda	13
"El Núvol"	Marc Sánchez	14
"El sol"	Pol Roig	15
"Peluix"	Núria Dachs	16
"Poesia i rodolins"	Martina Bosch	17
"La nit"	Guillem Isabal	18
"La primavera"	Martina Soler	19
"La planta"	Maria Iglesias	20
"El director de l'escola"	Irina Montiel	21
"La muntanya"	Berta Sánchez	22
"La rosa de Sant Jordi"	Paula Prat	23
"La tortuga viatgera"	Martí Viñolas	24
"El mar"	Sandra Sibina	25
"L'entrepà"	Mar Argemí	26
"L'estrella (1)"	Carme Mora	27
"L'estrella (2)"	Carol Barba	28
"El secret de Sant Jordi"	Marina Sánchez	29
"Uns companys especials"	Pau Cebrián	30
"Fes-me un petó"	Mònica Argemí	31
"L'àvia"	Paula Ruiz	32
"Fragment de la meva vida"	Bet Ribas	33
"L'adopció"	Maria Pereda	34
"Què vull ser de gran"	Pol Viladomiu	35
"Somiar"	Pol Marzo	36
"Sense son"	Joan Triadú	37
"Jardí d'hivern"	Anna Guix	38
"Poesia"	Marina Arqué	39
"El meu primer amor"	Carlota Benet	40
"Perquè tot té un procés"	Berta Olmos	41
"Fragment d'un petit bestiari II"	Berta Solé	42
"El meu bestiari màgic"	Paula Barja	43
"Bestiari del jardí"	Paula Ponce	45
"Una vida"	Marc Jaimejuan	48
"Tot és possible"	Clara Tintoré	49
"Escarxofat al sofà"	Marc Baldrich	50
"La sequoia mil·lenària"	Fiona Torelló	51
"Construcció d'un futur"	Joan Comelles	52
"Reconstrucció"	Roser Mercadé	53
"Dolç eucaliptus"	Quim Garriga	54
"Males aparences"	Roger Figueras	55
"En construcció 3"	Miquel París	56
"En construcció: el futur"	Pol Ryan	57
"Llibertat en construcció"	Joan Iglesias	58
"Creació d'una existència"	Maria Bardají	59
"El pes de la mudança 2"	Jan Guix	60
"El pes de la mudança 3"	Paola Hernández	61
"El pes de la mudança 4"	Martí Cardona	62

2013

"L'espai"	Aleix Morales	67
"Flors"	Jana Rodríguez	68
"Pasqua ha arribat"	Joana Meya	69
"El nívol i el cel"	Irene Ribau	70
"La meva mama"	Teo Cuadras	71
"La llengua"	Roger Aymerich	72
"La tempesta"	Leo Palau Ribes	73
"Números"	Cristina Alda	74
"La primavera"	Ignasi Cuartero	75
"El sol"	Roser Mullerat	76
"La barca"	Jon Papell	77
"La meva mascota"	Rita Gómez	78
"Sant Medir"	Andrea Mavrommatis	79
"El meu pentinat"	Bet Gifra	80
"L'escola dolça"	Marta Fernández	81
"La sabata"	Miquel Barja	82
"Cadascú és com és"	Janna Flo	83
"L'arc de Sant Martí"	Berta Sánchez	84
"Biblioteca"	Ariadna Campaña	85
"Els teus ulls"	Cristina Urioste	86
"Qui va a comprar?"	Adrià Montfort	87
"Un desig de platja"	Berta Duch	88
"El meu avi"	Carla Serra	89
"Estic creixent"	Marina Sánchez	90
"Padrina"	Lorna Jordà	91
"Fer una poesia"	Arnau Blanco	92
"La meva amiga"	Ester Garcia	93
"Sense tu"	Jordi Figueras	94
"El marginat"	Max Griera	95
"Paraules"	Maria Torner	96
"Bestiari 1"	Joan Triadú	98
"Bestiari 2"	Júlia Cebrián	100
"Bestiari 2"	Maria Sitjà	102
"Bestiari 4"	Maria Casserras	104
"Bestiari 4"	Mariona Triadú	106
"Bestiari 6"	Bet Cullerell	108
"Sequoia"	Mar López	112
"Els Pins"	Sebastià Borràs	113
"L'esbarzer (Alexandri)"	Paula Ponce	114
"Construeixo"	Clara Julià	115
"I potser ens vam perdre"	Cristina Aubach	116
"El mar"	Laia Martínez	117
"El joc de la polisèmia"	Joan Comellas	118
"Malson"	Roser Mercadé	119
"Per molts anys"	Cristina Mezo	120
"Aigua"	Guillem Rivas	121
"Petita i gran petjada"	Pol Ryan	122
"Anhel de llibertat"	Ton Cortada	123
"No ho puc evitar"	Sílvia Martí	124
"Ulls"	Roger Rifé	125

2014

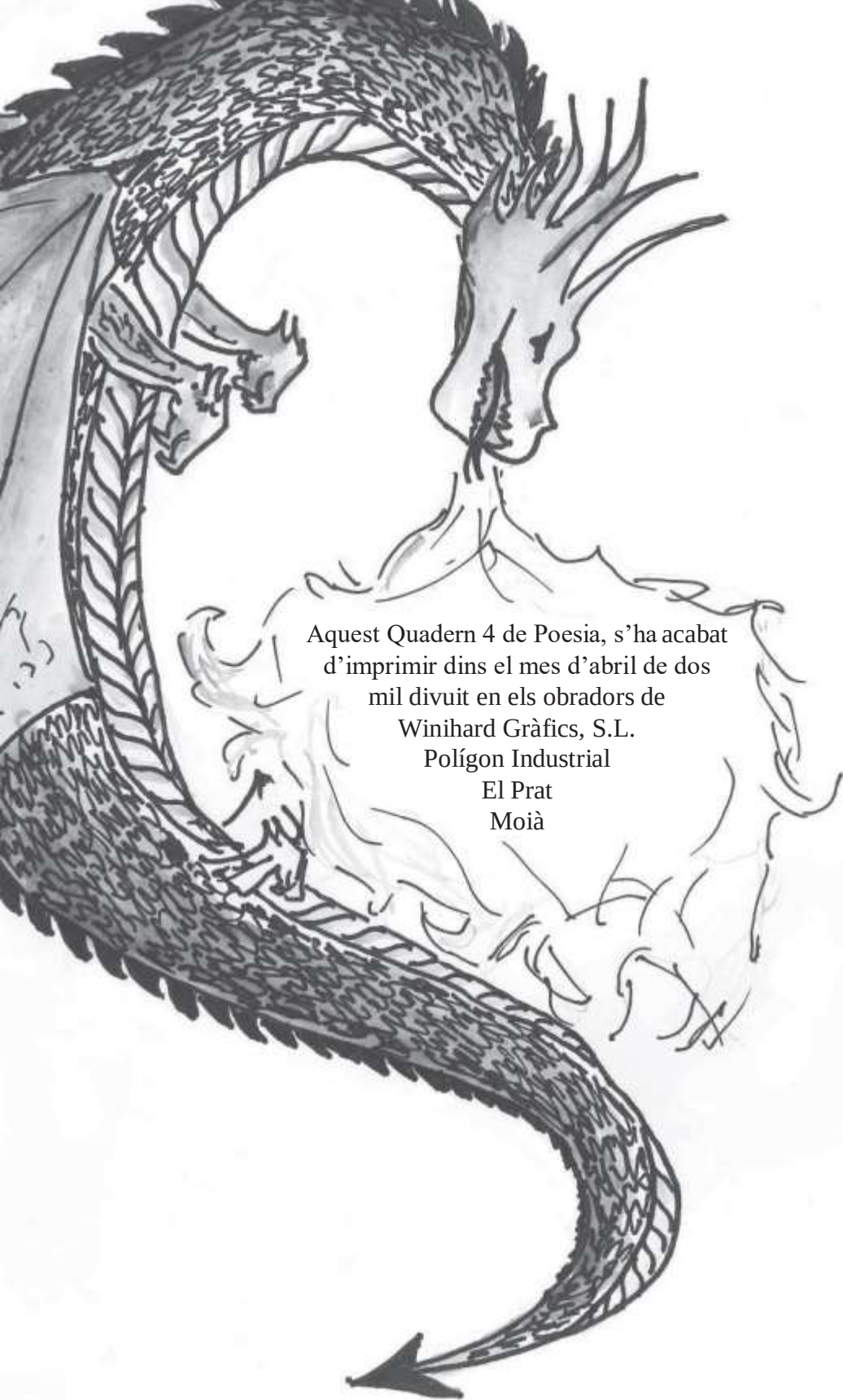
"El meu jardí"	Abril Dachs	131
"L'osset perdut"	Sofia Montiel	132
"El pèsol"	Marc Valls	133
"Les maduixes"	Pep Hernández	134
"El sol i la lluna"	Lluna Solanas	135
"M'agradaria jugar"	Mar Cabrero	136
"Els colors"	Arnau Dachs	137
"Ninot de neu"	Pau Juanmartí	138
"La petxina"	Clàudia Mallol	139
"El cargol"	Jan Morales	140
"El gelat"	JeromeWalsham	141
"Els meus pares"	Mònica Hernández	142
"El meu gos"	Marcos Sancha	143
"Els llibres"	Ariadna Torrents	144
"La meva tieta"	Sara González	145
"La meva mestra"	Aran Bosch	146
"Com es fa un poema?"	Maria Iglesias	147
"Les llengües"	Dani Soler	148
"Joana"	Clàudia Expósito	149
"L'ametller"	Pol Gurt	150
"Pa amb tomàquet"	Oriol Clivillé	151
"Llapis"	Miquel Barja	152
"L'orquestra"	Guim Marqués	153
"Pintar"	Irina Montiel	154
"El meu avi"	Tomás Gómez	155
"La poesia"	Olivia Bisbe	156
"El mercat vell"	Sandra Sibina	157
"Una amiga especial"	Mar Ribas	158
"M'agradaria viure"	Blanca García	159
"Els sentiments"	Clara Serra	160
"Records"	Marina Sánchez	161
"Queda't amb mi"	Aina Rabassa	162
"L'àvia"	Alba González	163
"Bestiari 2"	Lucia Layous	164
"Bestiari 3"	Arnau Ventura	166
"Bestiari 2"	Nona Cuartero	169
"Bestiari 3"	Cristina Krakkaï	172
"Bestiari 1"	Berta Blancher	174
"Bestiari 3"	Sergi Hernández	175
"Les olors"	Aina Duch	177
"La meva àvia i jo"	Joan Triadú	178
"Si mai més sentíssim cantar un ocell"	Helena Cambra	179
"Avui fa un dia tapat"	Joan Hernanz	180
"Un somriure"	Sveta Carrancia	181
"Créixer"	Bet Cullèl	182
"Els valors"	Nacho Segura	183
"Estimat osset de peluix"	Berta Olmos	184
"Els bons desitjos"	Mar Riera	185
"El cafè matiner"	Guillem Arqué	186

"Somio"	Paula Ponce	187
"I està bé..."	Cristina Aubach	188
"La nova albada"	Marta Rossell	190
"Camí"	Joan Manel García-Reyero	191
"Com Romeu sense Julieta"	Roser Mercadé	192
"Només demano"	Quim Garriga	193

2015

"La primavera 1"	Mar Bevelander	199
"Una estrella"	Maria Brugarolas	200
"Un eriçó i una eriçona"	Jana Sangenis	201
"L'orca la van a pescar"	Marcel Marzoa	202
"L'arc de Sant Martí"	Olivia Solanas	203
"No toco la trompeta"	Helena Cuartero	204
"El matí"	Max Cartagena	205
"La germaneta"	Maria Robelló	206
"Sant Jordi"	Biel Cristel	207
"El xino-xano"	Guillem Camp	208
"Al matí 1"	Ainhoa Carreras	209
"La mà"	Oriol Boixeda	210
"La germaneta"	Àlex Borrell	211
"Sant Jordi"	Aleix Bosch	212
"Un dia vaig somiar que..."	Mar Vilches	213
"L'aigua"	Ignasi Cantan	214
"Sant Jordi"	Marta Marfà	215
"Els mesos de l'any"	Laia Garcia	216
"L'Aran"	Dana Munuera	217
"L'escola Thau"	Cristina Alda	218
"Petit príncep"	Aran Bosch	219
"La neu"	Mark Krak kai	220
"Somnis"	Nicolàs Merayo	221
"El mar"	Ignasi Riera	222
"La pissarra"	Bet Víctor	223
"L'amor"	Cesc Bellver	224
"Montserrat"	Nil Cartagena	225
"Jo de gran seré"	Núria Rodríguez	226
"El timbaler del Bruc"	Andrea Mavrommatis	227
"Quan miro per la finestra"	Albert Florensa	228
"Infantesa"	Júlia Marfà	229
"Tu"	Janna Flo	230
"Un raig d'esperança"	Berta Sánchez	231
"L'adopció"	Hanna Matas	232
"Al cor tinc un espai"	Àlex Campañá	233
"Penso, recordo i m'agradaria"	Martina Gràcia	234
"La nostra Laieta"	Cristina Lussich	235
"Només en tu"	Laia Vilarasau	236
"Bestiari 3"	Mar Guàrdia	237
"Bestiari 1"	Arnau Blanco	238

<i>"Bestiari 4"</i>	Paula Loscos	239
<i>"Bestiari 1"</i>	Marina Alda	240
<i>"Bestiari 7"</i>	Ramon Miquel	241
<i>"Estimada prunera"</i>	Mariana Brugnara	242
<i>"L'auró vermell"</i>	Arnau Ventura	243
<i>"L'ombra del cirerer"</i>	Neus Rodríguez	244
<i>"L'avet"</i>	Lali Díaz	245
<i>"El cirerer"</i>	Bet Ribas	246
<i>"Pi roig"</i>	Maria Torner	247
<i>"El meu món"</i>	Mariona Sorrosal	248
<i>"A les valentes i valents"</i>	Joan Triadú	249
<i>"Fer camí"</i>	Marta Boj	250
<i>"Dia a dia"</i>	Nicole Vall	251
<i>"La mandra"</i>	Quim Gratacós	252
<i>"La mirada perduda"</i>	Maria Hernando	253
<i>"Existir?"</i>	Guillem Chillón	254
<i>"Sóc"</i>	Berta Solé	255
<i>"L'atzar"</i>	Paula Barja	256
<i>"Vell llop de mar"</i>	Joan Sallent	257

Aquest Quadern 4 de Poesia, s'ha acabat
d'imprimir dins el mes d'abril de dos
mil divuit en els obradors de
Winihard Gràfics, S.L.
Polígon Industrial
El Prat
Moià